

Tractatus varii de pulicibus : quorum primus exhibet dissertationem juridicam Opizii jocosarii de eo, quod justum est, circa spiritus familiares foeminarum, hoc est pulices ... Secundus laudem & defensionem pulicum, ex Masenii exercitat ... Tertius vituperium & damnationem illorum ejusdem autoris. Et quartus Flochiam Greiffoldi Knickknakkii ex Floilandia cortum versicale de flois.

Contributors

Zaunschliffer, Otto Philipp, 1653-1729. De pulicibus
Masen, Jakob, 1606-1681. Vituperium et damnatio pulicum
Knickknackius, Gripholdus. Floia cortum versicale de flois

Publication/Creation

[Nuremberg] : [publisher not identified], [1715?]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/qtg4d4dv>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

51866/A

2.8

e

W.
Mey

8895

[1715?]

TRACTATUS VARIII
De
PULICIBUS,

Quorum Primus exhibet
Dissertationem Juridicam

Opizii Jocosarii
De eo, quod justum est, circa Spiritus
familiares Fœminarum,

Hoc est

PULICES,

Item Appendix continens varias quæ-
stiones Miscellaneas de hoc Spiritu volatili,

Secundus

Laudem & defensionem Puli-
cum, ex Masenii Exercitat. Ora-
torii desumptam.

Tertius

Vituperium & Damnationem il-
lorum ejusdem Autoris.

Et Quartus

Flochiam Greiffoldi Knickknakkii
ex Floilandia Cortum Versicale de
Flois, Schwartibus illis Thiericulis, quæ om-
nes ferè Menschos, Mannos, Weibras, Jungfras,
&c. Behupffere, & Spitzibus Schnabilis
stechere & beiffere solent.

Utopiæ Literis Alphabeticis.

8895

A Cce Tibi, benevo-
le Lector! mate-
riam de Pulicibus
Quæstionibus Theoretico-
Practicis rarioribus ador-
natam, variis variorum Di-
casteriorum Præjudiciis au-
ctam, rationibus tam dubi-
tandi, quàm decidendi am-
plificatam, facultatum cele-
berrimarum responsis so-
lidissimis firmatam, & ex
principiis tam juridicis,
A 2 quàm

quàm Moralibus deprom-
ptam, lectu jucundissimam,
quam æqui bonique con-
sulere ne dedigneris, &
Compilatori favere pergas,
qui curiosas ejusmodi ma-
terias in posterum (si hæc
ad palatum fuerit) in Lu-
cem edere haud inter-
mittet.

OPIZII JOCOSERII
DISSERTATIO
POLITICA

De eo, quod justum est cir-
ca Spiritus familiares
Fœminarum.

Hoc est

PULICES.

OPINIONS

DISSEMINATED

POLITICAL

AND

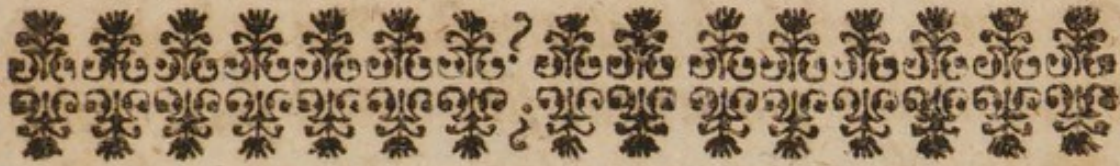
CONSTITUTIONAL

OPINIONS

OF

PUBLIC

Opizius Jocosarius
PRISCILLÆ
CAPITONI

Virgini Charissimæ
 S. P. D.

E*T*si noctuas Athenas, juxta illud tri-
 tum, ferre videar, qui, præsertim men-
 se Augusto, Pulicum semper auctore;
 Pulicem Tibi offerre audeo; nihil tamen
 de Tua facilitate mihi metuo, cui (credo)
 copia divitiarum Tuarum inopiam favoris
 non pariet; hac spe freto, quod magis quis-
 quàm quid, donet, inspicias. Et, quem do-
 no, Pulex eo gratior erit, quò certius est,
 eum multis parasangis reliquorum natura abi-
 re. Nec enim mordebit, sed delectabit & titil-
 labit: inde & dignus est, qui mitiore frua-
 tur fato, quàm reliqui Tui, qui plus fellis,
 quàm mellis habent; ut adeo non meæ pre-
 ces, sed Tuus & materiae genius, etiam sine

*Curione, ad hospitalia tecta Tua aditum ei
haud dubie paraturus sit. Sed satis mihi
præstas, si nugas meas legis: Itaque adjecto
epistolio molestus magis quam officiosus esse
nolo: Vale!*

*Candidior folio nivei Priscilla ligustri,
Floridior prato: longa procerior alno.
Splendidior vitro, tenero lascivior hædo
Levior assiduo detritis æquore conchis
Solibus hybernis, æstiva gratior umbra,
Nobilior pomis, platana conspectior alta,
Lucidior glacie, maturâ dulcior uvâ.
Mollior & cygni plumis & lacte coacto,
Et si non fugias, riguo formosior horto.*

LECTORI

LECTORI AMICO
SALUTEM.

Admirandum Tibi, Lector benevole, rem exhibere animus est, hac tamen lege, ut venerabile frontis Catonianæ supercilium aliquantisper in mare Creticum deportes, ne tribunal nobis Rhadamantheum, & ut severi illius judicis *Scopulus fiat rei*. Quid ergo, inquis, ex Africa monstri habes? an Gigantem Deorum quondam oppugnatorem audacissimum? vel Pythonem novum? aut Draconem horrendum, Cadmi olim prædam? Actæonemve cornutum? An forte, ut Scriptor ille Cyclicus apud Flaccum:

Fortunam Priami cantas & nobile bellum?

Antiphaten Scyllamque & cum Cyclope Charibdim?

A 5

Vel

Vel quæ aliàs speciosa miracula promissis? num phœnicem habes, quingentesimi cujuslibet anni (si stupendo sapientiæ humanæ miraculo, *Seneca* Epist. 42. credimus) partum? An potius?

Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus?

Imò verò rem acu tetigisti! Vilior est mure res, & vel S. Scripturæ 1. *Samuel* 24. 15. phrasi, vilissima: *PULICEM*, Spiritum familiarem sexus foeminei Tibi offerimus, sub incude Juridica vapulantem, & cultro non Medicorum, sed Jurisconsultorum anatomicè dissectum, jucundo, ni fallor, spectaculo, & æquè ridiculo, ac si *alaudam*, vel *Regulum*, aliquot bonum curru vectum videas, quod genus est servitii cujusdam feudalis in Franconia, juxta *Speidel in Notab. voce Lehendienst*/ Hospitem ergo non multi cibi, sed multi joci desideramus: Veni, quisquis es, benevole Lector, ad dapes & cramben, non quidem bis coctam, (nec enim nostrum

nostrum est, ut Cornicula Horatia-
na solebat, alienis non plumis orna-
tos deridendos aliis propinare, &
contra Leg. XII. Tabb. alienam se-
getem in nostrum agrum *pellicere.*)
sed tamen nullo conquisitarum phra-
sium pipere, aut sententiarum zingi-
bere, tantum aliquo facetiarum sale
conditam: ita quidem, ut jocando
servetur τὸ πρέπον. Ridentem dicere
verum quis vetat? aut urbanitatem
vitata scurrilitatis Charybdi & exces-
sus Scylla vituperabit; nisi forte au-
sterus Cato, è quo quis citius ignem,
quàm risum excutiat, & qui, sociatâ
stultitiæ superbiâ, audito joco, juxta
illud Mantuani: 1. Sylv.

*Sic furit, ut spumis ex ore cadentibus
atrox*

*Fulmineus quoties dente minatur aper.
Sic fremit, ut frendens, cum ferrea vin-
cula mandit*

*Cerberus & stygias murmure turbat
aguas.*

Arcum non semper tendere Apollinem, tri-
viali proverbio admonemur, ne sem-
per feverioris disciplinæ Musas cola-
mus. Inter se, ex dictamine Senecæ
Epist. 3. ita miscenda sunt, & agenti quie-
scendum, & quiescenti agendum, prout na-
tura diem & noctem se fecisse clamat.
 Nec nos ordinis nostri tesseram ab-
 jicimus, aut Sisyphæum Spartæ nobis
 mandatæ saxum, musco obduci sta-
 tim patimur, ubi honesto nos otio,
 vel potius negotio delectamus, &
 sic tristitiam Fortunæ inclementioris
 sagittas secutam quasi exorcizamus.
 Talia agimus cum nihil agere aut
 possumus aut volumus. Ut sic præ-
 posteras improbo naso excubias a-
 gentes mortales, quos roris tineæ co-
 mest, & invidiæ rubigo rodit, tela
 sua venenata in nos figere jure non
 possint. Tuus ergo, B. L. candor
 pro clypeo & muro aheneo erit con-
 tra istius furturis homines, Theoni-
 no cunctos dente ferire doctos. Ha-
 beas hanc exigui & fere extempora-
 nei laboris foeturam, non nisi melio-
 ris

ris obsidem & sponforem. Defen-
das nos umbo celeberrimorum vi-
rorum, similia jocosa ita auforum,
ut ab æquis rerum æstimatoribus in
Cærites ceras relati non fuerint.
Nota illa Senec. *de Tranq. Anim. c. 15.*
v. 5. Miscenda tamen ista & alternanda
sunt. Et paulo post: Nec in eadem
mentionem æqualiter retinenda mens est,
sed ad jocos revocanda. Interdum &
Socratem in arundine longa equitan-
tem videre licet: & gravissimus
Seneca Epist. 106. latrunculis ludit,
aut in supervacuis subtilitatem terit.
Testor Apocolocynthosin Claudii
Cæsaris, eo Auctore editam, unde
patuit omnium horarum hominem
tantum valuisse in jocos, quantum
in seriis. Achillis gloriam, ut tali
pugna non feramus, certè Ajacis nos
manet. Aliquod, si non omne
fert punctum, qui miscet utile dul-
ci. Fortè nisi ita peccaremus, gra-
vius peccaremus prout alii, qui *seria-*
rum laxamenta curarum, alea, luxu, ve-
vere, aliisque vitiorum contentionibus sup-

plere assolent : juxta illud Plinii in Paneg.

Sed apud bonum virum , bonam causam habebimus , apud malum ne quidem agemus : ut ait Seneca lib. 4. de Benef. cap. 4. Itaque ne prologus prolixior sit fabula , manum de tabula tollimus ; præsertim cum , nescio quis , Cynthius aurem vellens moneret ex Plinio Juniore , lib. 4. Epist. Longiore præfatione ineptias vel excusare vel commendare ineptissimum esse. Vale, Lector benevole , & si quem Zoilum vel Sciolum offendes , meo nomine salutatum Anticyras mitte , ut ibi bibat purgantem pectora succum.

PROLOGUS.

AD præscriptum l. 25. verb. *Rogo plenius , quæ ad hæc spectant , attingas , quotidiana enim sunt ff. de lib. leg. de materia quotidiana , scilicet Pulicibus , animalculis ita notis :*

Notior ut jam sit canibus non Delia nostris ,

Actu-

Acturus, ut cuncta fiant ordine & decenter: vocis vim primum explicabo, & ab hoc rivulo ad mare materiæ amplissimum navigium & vela vertam, cum Jctis summus & prior semper circa verba labor fuerit, teste Quintil. *Inst. Orat. lib. V. cap. ult.* adeò, ut Auctore Gellio *Noct. Att. lib. XIII. cap. 10.* Antistius Labeo, (celeberrimus ille Jctus: *v. l. 2. ff. de orig. juris*) qui latinarum vocum origines & rationes exactè percalluit, eâ præcipuè scientiâ, ad enodandos plerosque juris laqueos sit usus: cui rei gemina in aliis Jctis ipsoque Justiniano nostro sacratissimo deprehendes.

Quæstio ergo prima sit:
Unde *Pulex* dicatur?

Quæstio I.

Et licet adhuc, more suo, velut Proculus & Sabinus, certent Grammatici; communis tamen opinio est, quod dictus sit à Græca voce

πύμα

πύλλοις originem trahente à verbo
 ψύλλοις sive ψύλλα *pulex*, quæ ratio
 originis adeò induxit Cælium Calca-
 gninum, ut non *Pulex* sed *Pullex* scri-
 bendum, dictatoriè, contra omnium
 Criticorum vota præscribat; Nos
 Palæmonis vices aliis relinquemus,
 nec malè judicando litem nostram
 faciemus, *l. 6. ff. de extraord. cognit.*
 Alii à *pulvere* Pulicem nominatum
 putant, cum *pulvis* sit alimentum *Pu-
 licis*, prout hujus sententiæ est *Isido-
 rus*; vel melius, (quo & alludunt
 verba venusti carminis notissimi:

*Angla, Floosque canam, qui vas sunt
 pulvere swarto.)*

quia ex *pulvere* nascitur *Pulex*: deli-
 catiores enim sunt Domini Pulices,
 quàm ut *pulvere* sint contenti, cum
 quotidie deliciis & sanguine virgi-
 neo, uti fruique soleant, nisi forte
pulverem comedere eo tempore, quo
 homines glandibus vescerentur, pro-
 ut *ad l. 236. §. 1. ff. de verb. sign.* no-
 tare solent Nostri, quorum omnium
 instar

inftar Wissenbachius esse potest ad
 partes vocans tres Poëtas, hoc est,
 testes omni exceptione majores, Au-
 sonium videlicet, Tibullum & Ovi-
 dium. Ne verò, in convivio hoc
 fabuloso ἀσὺμβολῶν ὅτι sim, & mea
 oracula ego fundam, dixerim, quod
Pulex dictus sit vel à puella & lex (wor-
 nach die Jungfern die Singer zu lecken
 pflegen) vel à voce mulier, : ita scili-
 cet, ut *mu*, mutetur in *pu* : abjiciatur
li, & loco *er* addatur *lex*, unde præ-
 cisè fiet *Pulex*, simili derivatione, quâ,
 teste Philandro von Sittenwald /
 Benjamin à verbo *Volo* descendit. Et
 hoc ante me nemo observavit ; ceu
 quondam apud Dn. Schippium ja-
 stabat Magistellus quidam ; qui in
 scribendo glossas ad Calepinum ; in
 voce *refrigerium*, loco verbi *Kühlung* /
 quod apud Germanos *refrigerium*, sed
 in duas voces divisum significat die
 fange von einer Ruhe / substituendum
 potius aiebat Ochsen-Lung / ob sexus
 masculini prærogativam.

Quaestio II.

Cujus ergo generis sit *Pulex*?

Et quamvis Grammatici summi, infimi, medioximi ad unum omnes *Pulicem* generi Masculino adscribant, nulli tamen dubitamus ab iis divortium facere; cum quotidiana illa magistra experientia vel lippis atque tonforibus notum sit; *Pulices* esse generis foeminini: Dann dergleichen Thierlein halten sehr viel von den Weibspersonen / und bleiben durchgehends gerne bey diesen Leuten / weil sie daselbst nicht allein ihr Essen / sondern auch ihr Getrãncck finden; dannenhero sie keinen andern Brunnen suchen dürffen. Ad minimum hoc erit à Grammaticis concedendum, *Pulicem* esse generis communis, cum per communicationem sint etiam generis masculini. Quidquid sit, loquamur cum vulgo, ne examen Grammaticorum infestas aquilas, junctis umbonibus nobis inferat, quod illi accidere videmus, qui se ad aurem auramque

amq; eorum non examuffim com-
onit; & in patrios Divi Prisciani
ineres mingere aufus fuerit?

Quæftio III.

Unde vero descendat vox Germa-
nica *Blon* quæri poffet?

Respondemus sine hæſitantia; vo-
cem illam à pernitate, *Pulicum* pro-
rio quarti modi, dictam in aprico
ſe: Ein *Gloh*/ weil er gleichſam fliegt.
Quam derivationem mirè confir-
nat ænigma Poëticum, nuper à for-
noſſima virgine H. N. nobis pro
ſidio charitativo communicatum,
sonans:

o lieber! rathe was iſt dieß:
es ſticht doch ohne einen Spieß/
Es fliegt im Finſtern und im Licht/
Und hat doch keine Flügel nicht/
es kenne weder Sand noch Erd/
es beißt ohn Zahn / doch mit Bes
ſchwerd/
bey Mägden iſt es gern / und ihnen
ganz gemein/

Bier

Vier Füßlein hat es nicht / noch eins,
 noch auch zwey Bein/
 Und ist doch wohl versehen. Es geht
 in Schwarz gekleidt/
 Weil seine Eltern sind getödt mit
 Grausamkeit.

Resp. Ein Floh

Et hoc ipsum est, quod intendit venustus prælaudati carminis de Vlojis Auctor, cum sic modulatur:

*- - Qui possunt huppere longè,
 Non aliter, quàm si Vleuglos Natura
 dedisset.*

Quamvis, quod obiter adjicimus, sexus fœmininus antidota sua contra illam pernicitatem habeat: Sie fönnen die Flöhe gleichwol erhaschen. Adeò ut omne ingenium puellarum in digitos abiisse videatur. Unde communis Dd. conclusio est, quod is qui pulicem quàm promptissimè capere nequit, per præsumptionem hominis & juris putetur sexûs non fœminini, sed masculini esse, adeò u contra eum ad inquisitionem possit
 pro

procedi : prout ita in Monasterio
 quodam virgineo S. decisum memi-
 ni , ubi Titius se coquam mentitus
 erat. Nec fefellit augurium ; Sellæ
 enim Episcopali impositus fuit , quo
 facto omnes Vestales clamabant :
Pessimus habet. Itaque protinus cœ-
 nobio ejectus fuit, quamvis per ma-
 jora vota Virginum Sacrarum fuif-
 se nimium clementi urnâ absolutus.
 Et hoc observandum, cum in praxi
 frequenter accidat.

Quæstio IV.

An Pulices jure civili teneantur ?

Hæc de vocibus delibâsse sufficiat ;
Nunc teritur nostris area major equis ?
 Cum ad rem ipsam sit progredien-
 dum : ubi ardua & Sabbathina quæ-
 stio in ipso limine sese offert , an
Pulex Juri civili Romano sit subje-
 ctus ? Et videbatur prima fronte di-
 cendum, quod non ; tum quod nul-
 lum extet Sctum , quo pulicum
 Respublica illud jus adoptavit ; sicut
 in Germania id reperitur : per alle-
 gata

gata Struvii, ex. 2. th. 35. tum quia
Pulices, ut à nullis populis, sic nec à
 Romanis, utut potentissimis, sunt
 victi aut subjugati; quo argumentoco
 utitur Gallus Jctus, Carolus Moli
 næus *Comment in Consv. Paris. Tit. 1*
gloss. 5. num. 110. ubi sic fatur: *E Jus*
re Romano mutuamur, quod & æquitat
consonum, & negotio, quo de agitur, ap
tum congruumque invenitur, non quod un
quam fuerimus subditi magno Justiniane
aut successoribus ejus, sed quia jus, illo Au
ctore, à sapientissimis viris ordinatum tam
est æquum. Sed me arbitro, magistra
 liter erit distinguendum: Nam in
 illis locis, ubi jus Romanum è Maje
 state est receptum, omninò juxta ill
 lud *Pulices* ibi judicandi sunt. Pri
 mò cum omnis anima subiecta esse
 debeat potestati Principis, *Rom. 13*
 Secundò, quia regulariter *Pulex*, ut
 accessorium sequitur suum princi
 pale scil. hominem, quoad forum
 & jus in eo obtinens: *arg. l. 1. §. 12*
 & *14. ff. si quadr. paup. sec.* Tertio fa
 cit huc dispositio legum, quod si a
 rietes

rietes vel boves inter se commifif-
 fent, & alter alterum occidiflet, fi-
 quidem is periiflet, qui aggreffor
 erat, ceflet actio, quia alter concita-
 tus, & quali defenfionis jure dam-
 num dedit: fin verò is, qui non
 provocavit, occifus lælusve effet,
 incompetat actio *l. 1. §. 11. ff. d. t. ad*
de Grotium de J. B. & P. 1. c. 2.
art. 3. Unde apparet & animalia
 juxta jura Rom. judicari. Quo ipfo
 de *Pulice* Vafallæ conftat, eum difpo-
 fitioni feudali ftare & cadere, ficut
Pulex monialis Jure Canonico te-
 metur.

Quæftio V.

Inde ergò 5. quæritur, an *Pulex*
 virginis vel viduæ fruatur foro mi-
 ferabilium perfonarum, ex *l. un. C.*
quand. Imper. Et dico, quod ita, cum
 forum illud fit privilegiatum: At-
 que tali foro & domesticus privile-
 giati fruatur, prout de famulo & do-
 mestico Cardinalis & Legati tradit
 Bonacof. de Famulis, *Quæft. 12. &*
 35. de

35. de famulo Studiosi : *Idem* Quæ
43. & 52. *Limnæ de Jur. Pub. lib. 89*
cap. 10. num. 18. De foro Pulicis Au-
gustæ seu Imperatricis collige ex lib.
31. ff. de legibus. enucleata à Struvico
ex 2. th. 11. Dum de Pulice Augustæ
scribo, incidit epigramma Oweni, de
pediculo Aulico; ita sonans :

Blandus adulator per totam cursitat au-
lam,

Principis inprimis nobiliumque fores,
A pedibus sic nomen habens mala bestia
totum

Infestat corpus, præcipueque caput.

An autem pulex monialis in crimi-
nalibus apud judicem sæcularem
an Ecclesiasticum debeat conveniri,
dijudicandum erit ex Chassanæo *in-*
sra Quæst. 46. citando, ubi similem
tractat casum. Certè quia, saltem ex
consuetudine universali, pœna est
corporalis, Clerico judici per omnia
vix locus erit. Vide c. At si 4. X. de
judic. et. t. t. X. de foro comp. Carpz.
Pr. Crim. 3. quæst. 110. num. 82. &
seq.

seq. Sed hac de re plura vide *seq.*
quaest. 36.

Quaestio VI.

Hac occasione quæri posset : An-
ne ergo *Pulex* foeminae nobilioris, sit
nobilior & melioris conditionis,
quàm *Pulex* plebejæ ? Affirmamus
sine hæsitatione, 1. quia praxis ita
servat, daß des Schulken seine Ruhe
vor andern den Vorzug haben. 2. Idem
de domesticis nobilium tradit Bo-
nacoss. *qu.* 32. Et ut is, qui meliori-
bus & honestioribus præest, melior
ac dignior censetur : Sic ex diverso,
qui sublimioribus Principibus sub-
diti sunt, honoratiores sunt iis, qui
subsunt Principibus non ita sublimi-
bus. Nicol. Boer in *Tr. de Auctor. ma-*
gni consilii in princ. addit. magn. numer.
11. vers. Hoc adjecto ; quod eleganter
extendit & exemplis illustrat Fern.
Vasq. *Illustr. Contr. part. 1. lib. 1.*
in præfat. num. 26. &c. Adde, quod
Bucephalus, teste Curtio, neminem
quàm Alexandrum sessorem admit-
tebat.

tebat. Et ex *Esthræ* libro, *cap. 6. v. 8* clarum est, equum regis aliis honestiorem esse. His consequens est, daß / wann etwa ein schlechter einem vornehmen Floh begegnet / jener diesem den Vorzug lasse / und selbst seine Reverenz bezeige / um ihm aus dem Wege zu hüpfen / und sein Hütlein abzunehmen. Aliàs enim injuriarium convenietur. *Gali. 1. O. 21. num. 21. Rice de civ. Neap. 112.*

Quaestio VII.

Sed quid ergo : anne pulex plebejus Senatorium sibi matrimonio seu contubernio possit jungere. Quod, ut jure veteri negandum fuit, sic jure novissimo illud jus vetus unà cum lance & licio evanuit. *l. 23. C. de rit. nupt. Nov. 51. 78. ca. 4. N. 89. c. ult. N. 117. c. 6. adde Carpzov. Jpr. Conf. lib. 2. def. 10. & 11.* quo ipso constat non amplius quaestionem agitari debere, utrum *Pulex* etiam dicendus sit senatorius, qui ante adeptam dignitatem Senatoriam adfuit. qu

qua in re aliàs collidunt. l. 4. ff. de Senat. l. 9. §. 14. ff. de pœn. l. 2. §. 2. ff. de decur. cum l. ult. C. de decur. l. 11. C. de dignit. vide Pacium *Enant. cent. 1. quæst. 39.* Wissenb. tit. de Senator. th. 1.

Quæstio VIII.

Ulterius dubitari posset, anne *Pu-lex* excommunicatæ pro excommunicato sit habendus; ideo quia communicat cum ea? Quod rectè negatur, sicut in simili constitutum legimus, ut quod servus vel ancilla aliique domestici participantés cum Domino excommunicato, periculum excommunicationis non incurrant. C. *Quoniam multas* 103. caus. XI. qst. 3. Bonac de Fam. qst. 257.

Quæstio IX.

Servam omnia acquirere Domino, ex jure ita notum est, ut Soli lumen fœnerarer, si allegationes juris adderem. Quæritur ergo, an & *Pu-lices* acquirat? Quod affirmamus, siue sit *Pu-lex* adventitius, quem jure

§. 3. *Inst. per quas pers. nob. acq. domi-*
nus habet; sive ex ipsa ancilla na-
 tus, quem *Pulicem vernam* appellare
 possumus: Et hic, velut partus an-
 cillæ, domini erit. §. 4. *Inst. de jure*
pers. Facit huc, quod animalia à ser-
 vo acquisita domini statim fiant, &
 quoad dominium & quoad posses-
 sionem. *d. §. 3* Et quod in meo so-
 lo natum est, meum est. §. 32. *Inst.*
de rer. div. Quod si quis usumfru-
 ctum ancillæ habeat, ejus non erunt
Pulices, nec adventitii; cum ancillæ
 eos non ex re usufructuarii, nec o-
 peris suis acquisierit, sed velut dona-
 tos habeat. §. 4. *Inst. d. t. nec vernæ*; *;*
 partus enim ancillæ in fructu non
 esse adjecta ratione solida docet Ju-
 stinianus §. *in pecudum* 37. *Inst. de rer.*
div. & Jurisconsultus, in l. 27. ff. de hæ-
red. petit.

Quæstio X.

Huic quæstioni gemina est illa :
 anne ergo, cum hodie ex universal
 consuetudine terrarum, communic
 bono

bonorum sit inter conjuges, idem ad *Pulices* uxoris sit extendendum; ita ut & illi sint inter acquæstum numerandi? Quod etiam statuendum, modò illi constante matrimonio sint acquisiti ab uxore; nam illi, quos intulit ei, ut paraphernalis res, ei sunt restituendi; per jura notissima. Atque non est, quod aliquis mihi ex *Seneca Ep. 49*, dicat: *Quid te torques & maceras in iis quæstionibus, quas subtilius est contempsisse quam solvisse.* Habent enim hæ quæstiones IX. & X. magnam utilitatem in Utopia, ubi tam rara avis est *Pulex*, ut velut ex Africa monstrum dato precio visatur. Potest in Germania earum usus esse, præsertim Norimbergæ, ubi *Pulices* catenulis vincti venduntur, indeque acquæstus fit inter conjuges.

Quæstio XI.

Quæritur porro: Ab eo, qui te offensurus erat, cautionem de non offendendo accepisti, an id etiam de *Pulicibus* accipiendum, adeò, ut com-

missa sit stipulatio, si te invito *Pulicem* tuum occiderit? Annuo, cum talis cautio etiam de familiaribus & domesticis Domini sit intelligenda. Bonacoss. *de Famul. Quest. 206.* sunt enim pars corporis dominici, l. 5. C. *ad leg. Jul. maj.* Sic contra cautionem actum esse judicavit Senatus, ubi quis inimici canem glande plumbea trajecerat.

Questio XII.

An virginem vocans einen Glöhsack / einen Glöhs-Beutel / &c. injuriarum teneatur, ex facto quæsitum memini. Et videbatur, quod sic, cum is, qui naturale vitium alicui objicit (velut si dicat, tu claude, tu calve) injuriarum rectè conveniatur: Wissenb. *ad ff. tit. de injuriis thes. 13.* Hahn. *ad Wes. eod. tit. num. 13. ad verb. Nisi scripto.* E contra in diversam opinionem quem movere posset, quod Cel. & Col. Dn. Holtermann. *Disp. ad L. Aquil. de injuriis*, ex Manzio refert, ubi Studiosus quidam

dam in Virgines alicujus civitatis, hoc
carmen fecit :

Die Bärbel ist ungestalt / heßlich und
wild /

Das Kätgen ist frey / und ein ramms
lendes Bild /

Das Aennichen ist ein nichts = nüs
siges Thier /

Das Ließgen ist niedlich / tritt stolzs
lich herfür.

Das Kößgen ist langsam / der Faul
heit ergeben /

Christinichen führet ein liederlich Les
ben.

Et tamen injuriarum fuit absolutus.
Verum hæc lis distinctionis securi
est decidenda ; an scilicet tantum jo
candi animo verba ea quis protule
rit, quo casu injuria non præsumi
tur. *l. 3. §. 3. & l. 15. §. 23. ff. de injur.*
Althus. in *Dicæol. l. 1. cap. 123. n. 15.*
an vero animo injuriandi, qui ex
certis circumstantiis præsumitur. v.g.
si iratus fuerit proferens. *Struv. de*
Vind. Priv. cap. 10. aph. 6. num. 3. Eti
amsi tamen talis animus probetur,

tamen ob veritatem injurians mitius videtur puniendus, *arg. 110. in fin. Const. Carol. Carpz. Pr. crim. p. 2. qu. 98. num. 40. & seqq.*

Quæstio XIII.

Scripseram hæc cum in celebri Schuppîi Lucianum incido, ubi alius de *Pulicibus* quæstionis mentio fit: Verba ex megestrali versione nostra sic sonant: Cum isti duo, Reuchlin & Erasmus de Roterdam non volebant fistulare, quemadmodum monachi & magistri scholarum fistulaverunt per unum longissimum tempus; ibi erat unus Magister noster Ortuinus Gratius, una vetus vulpes scholæ, cum sua appendice omni planè contra istos duos, & dicebat: Isti Latinizatores possunt modicum Latinizare, & ideo putant, quod nemo est dignus eos aspicere, neque solvere corrigiam calceamenti eorum: Ipsi putant, quod faciunt magna miracula, dicendo grossa verba. At creditis, quod sciunt aliquid
de

de Biblia? Si daretur ipsis una positi-
 tio, vel de præmiis Sanctorum, vel
 B. *Utrum Deus sciat omnes Pulices &*
omnes pediculos, qui creantur quo-
tidie Parisiis; creditis, quod ipsi pos-
sint arguere pro & contra? Ego vel-
lem, quod isti omnes Latinizatores
essent in profundo inferni, unde
nunquam possent revenire, & cæte-
ra ridicula in superlativo. Cæterum,
 ut de ista quæstione *Κρίσιν* adjicia-
 mus, etiam minima curari & conser-
 vari à Deo inde patet, quia capitis
 quoque nostri pilos in numero ha-
 bet: *Matth. 10. v. 20.* nec passer-
 culus de tecto cadit sine Dei volunta-
 te *vers. 29.* Sic & corvorum pullis
 dat *Psf. 147. v. 9.* & de pediculis vi-
 deatur *Exod. 8.* Diverfus ab hac opi-
 nione Seneca est *lib. 2. Nat. Quæst.*
cap. 32. ubi ita ait: *Nimis Deum otio-*
sum & pusillæ rei ministrum facis, si aliis
semina, aliis exta disponit: quod fanè
 in tanto viro dolemus.

Questio XIV.

Sequitur quæstio decima quarta :
 An famulæ seu ancillæ singulis mo-
 mentis *Pulices* captanti (welche gar zu
 offft auf die Parthey gehet) ut negligenti,
 annua merces possit minui, aut ea
 propterea dimitti? Et omnes æqui
 æstimatores huic moderamen incul-
 patæ tutelæ erga *Pulices* concedent.
 Tum etiam *Pulices* capere est opus
 Naturæ foeminarum, cui omninò
 ignoscendum, arg. l. 22. C. qui test. fac.
 poss. Adde quod ob morbum ancil-
 la domo expelli non possit. l. 4. §. 5.
 ff. de stat. lib. 27. ff. locati. at *Pulices* cap-
 tare, est quasi morbus naturalis. De-
 nique necessitatem omnia prædica-
 menta & prædicabilia, legesque tran-
 scendere notum est.

Questio XV.

Quid si ad *Pulicem* (v. g. circa col-
 lum) capiendum famulam advocet
 hera, illa vero eum non capiat, an co-
 lapho puniri possit? Et quia, ex cau-
 sa, domina moderatè potest castigare
 ancil-

ancillam, *Alex. cons. 75. vol. 3.* hic autem latam culpam (quæ dolo æquiparatur) committit venatrix, dum id non facit, quod omnes ejus conditionis homines facere possunt, *l. 223. ff. de V. S.* omninò quæstionis affirmativam defendimus; eo magis, quia imperitia præsertim tanta, culpæ est adscribenda §. 7. *Instit. de leg. Aquil.* vide præc. quæst. 3.

Quæstio XVI.

Succedit alia quæstio. Cepit *Publicem Sempronia*, eamque prægnantem videt, an eam poena corporis afflictiva punire potest? Nego & pernego, quia calamitas matris non debet noceri ei, qui in ventre est. *l. 18. ff. de stat. hom. l. 3. ff. de pœnis.* Adeò ut nec bona conscientia eam relegare, (v. g. extra fenestram projiciendo) possit, præsertim si sit hyems: per tradita *Hahn. ad Wef. de stat. hom. num. 3. ad verb. Pro natis habentur.*

B 6

Quæstio

Quaestio XVII.

An *Pulex* murum civitatis transiens poena capitali sit puniendus ; quaestionis est. Annuimus ; quia lege non distinguente, nec nos distinguere debemus. *l. 8. ff. de publ. acti.* at generaliter lex poenam capitalem crimini tali dicitur, adeò, ut etiam fratrem Remum Romulus propterea occiderit ; *l. ult. ff. de rer. div.* Add. Livius atque Florus. Verùm cum casus hic rarior sit, eum latius prosequi nolumus, cum non sint curanda ea, quæ ἐκ ἀφαιλόγῃς accidunt, sed quæ ἐπὶ τὸ πλεῖστον *leg. 8. ff. de LL.* Et difficillimum erit tale delictum probare, adeò, ut ex communi Dd. opinione decem senes cum perspicillis, & tres Optici cum microscopio (Belgicè reddit Comenius in Januali Lexico een Blooysswyfer) ad testimonium in hac causa criminali, (ubi omnia luce meridiana clariora esse debent. *l. ult. C. de probat.*) requirantur.

Quaestio XVIII.

Sæpiuscule fit, ut non solum hominibus (vide Illustr. Seckendorff. von dem Teutschen Fürsten = Staat / p. 3. regali 8. p. m. 453. verum etiam pecudibus capitatio imponatur: Dn. Brunnem. ad l. 8. C. de SS. Eccl. & qui in orbem litteratum ficto nomine prodit Relfensio Heromont, cap. 10. p. 154. Unde dubium exsurgere posset an capitatione (idem de pedagio exaudias) omnibus animalibus imposita, præsertim consensu statuum provincialium Principatus, id etiam de *Pulicibus* sit intelligendum? Et hic Davo emunctior Oedipus, in enodanda hac quaestione sacra sua commovens, pro negativa sententia, tanquam pro aris & focis pugnaret: & nemo, credo, nisi ingenium pistillo retusius habens, & jejunissimus iudicii in adversa acie staret. Nec enim mens majestatis, capitacionem vel pedagium aut vectigali imponentis, nec statuum consentientium hoc fert. Adjice, quod alias mulieres non

B 7   essent

essent solvendo, adeò ut & dotem dare cogherentur, quas tamen salvas esse Reip. interest. *l. 1. ff. solus matr.* Et quì gabellatus *Pulices* numerare poterit? difficilius certè, quàm stellas cœli, & facilius esset cum Cicero-
ne, è pulvere eruere Archimedeum problema, vel ediscere Pacuvii Teu-
crum. Nec hic per aversionem age-
re (über Hals / über Kopf / unter den
Bogen durch) conducibile esset, ob
varias, quæ inde oriri possent frau-
des ministrorum capitationem acci-
pientium. Illud verò multò magis
extra omnem dubitationis sphæram
est positum, si Carfanix immunitas,
v. g. à pedagio sit concessa, id prout
ad famulos & famulas pertinet: Bo-
nacoss. *de Famul. Qu. 157. juncta quæst.*
199. sic & ad Pulices referendum.

Quæstio XIX.

Indusium lotrici lavandum dedit
Sempronia, in quo relato vestigio
stercoris *Puliceis* apparent an merce-
dem debeat Sempronia; ex factò
consultus respondi, salvo aliorum
judi-

iudicio, quod non; cum lotrix loca-
 tionis legi non satisfecerit, illa enim
 utpote artifex levissimam etiam cul-
 pam tenetur præstare. *l. si. merces. 25.*
§. columnam. 7. ff. locati. & in expedi-
 endis iis, quæ ad alios spectant, &
 expedienda suscepit quis, omnem
 culpam videtur recepisse. *l. 21. C. mand.*
§. 1. in fin. Inst. de oblig. ex qs. contr.
 nihilque magis ei vitanda, quam im-
 peritia. *l. 9. §. pen. l. 13. §. 5. ff. h. t.*
l. 8. §. 1. ff. ad leg. Aq. Hoc tamen
 cum tali grano salis accipe, nisi Sem-
 pronia sit complexionis Scorbuticæ;
 qualium hominum *Pulices* excre-
 menta projiciunt arctissimè cohæ-
 rentia. Itaque si rem non rigidi ju-
 ris lance, sed æquitatis trutinâ pon-
 deremus, lotricem ad impossibile
 non obligabimus. *l. 185. ff. de reg. jur.*
 modo tamen lotrix exceptionem
 suam, in qua se fundat, legitimè pro-
 bet. *l. 9. C. de except.* præsertim cum
 contra eam sit præsumptio, onus pro-
 bandi secum vehens: *l. 25. ff. de pro-
 bat. l. 6. ff. de donat. int. vir. & uxor.*

Et

Et hæc decisio, etiam ad Studiosum
 (Der viel wilde Hembd = Reuter / oder
 auch wohl freye Müllers = Glöhe hat)
 cæteris paribus applicari potest.

Quæstio XX.

Pulcherrimum & in praxi notabi-
 lem casum ex relatione Consultissi-
 mi H. audiui. Virgo quædam in
 Museum Caji, nescio cur, vestes de-
 posuerat, quæ, quia in iis tot *Pulices*
 erant, quot syllabæ in Calepino, to-
 tum Museum compleverant, inde
 quæstio exorta, anne depositi tene-
 retur virgo? Judex erat prælauda-
 tus Excell. H. Universitatis Rector,
 & res vario Marte acta, donec tan-
 dem judiciali sententia victoria à
 parte Caji stetit. Rationes deciden-
 di haud dubiè hæc fuere, quia ubi ex-
 re deposita damnum mihi datum,
 deponens tenetur, per expressam l.
 61. §. 5. & 1. ff. de furt. l. 31. verb. fin.
 ff. de gignor. act. sive sciverit, sive ne-
 sciverit rem esse damnificam, dd. IX.

Qu. Quid verò de vestibus *Pulicosis*

com-

commodatis dicendum sit, collige
ex d. l. 61. §. 6. & l. 18. §. 3. ff. comod.
 ubi inter se digladiantur Dd. utrum
 dolo æquiparetur lata culpa? Affir-
 mativam defendente Dn. Struvio
ex 19. th. 10. §. Damnan. 2. (qui sibi
 tamen contradicit ead. *ex th. 39.*) con-
 tra Præceptoris sui Hahnii doctri-
 nam ad *Wes. tit. commod. n. 12.* Ego
 usumfructum cuique suæ opinionis
 libenter relinquo; &, ut quondam
 Imper. Claudius Sueton. *cap. 15.* se-
 cundum eum sentio, qui vera pro-
 posuit.

Quæstio XXI.

Hujus climatis est quæstio: an ne-
 ergo ob *Pulicum* multitudinem in-
 quilius domum vel Museum con-
 ductum possit impunè deserere? Af-
 firmativè patrociamur, & quidem
 favente Themide, prout apparet ex
l. 27. §. 1. verb. si causa fuisset ff. locati.
 modò tanta sit multitudo, ut ei resi-
 sti nequeat; *l. 15. §. 2. verb. Servius*
omnem vim, cui resisti non potest, domi-

num colono præstare debere ait ff. eod. & sic usus rei impediatur; d. §. 2. in fin. Posset & in subsidium causæ allegari l. 33. in fin. & l. 34. ff. locati. ubi JCTi docent ob hostium incursum, vel prædonum aut latronum malitiam licitè deseri fundum. At qui potiores sunt hostes & latrones, quàm *Pulices*, ? adeò ut non malè illa ex Virgilio quærat^r sexus foemininus:

- - *Una cum gente tot annos*

Bella gero - - -

Limitatio tamen asterisco digna est, si imperitia inquilini, bestiolarum tantum numerum creverint, tunc enim non solum sine soluta pensione emigrare non potest. arg. l. 25. §. 3. & 4. ff. loc. sed & ante finitum locationis tempus expelli potest. arg. l. 3. verb. finalibus C. eod. Ita quoque si per veneficium *Pulices* in domum sint coacti inimicitia habitantis, pensio haud remittitur. arg. d. §. 4. & l. 66. pr. ff. solut. matr. modo inimicitiae causam dederit inquilinus; l. 19. ff. com.

f. commod. quamvis alii suffulti, *l. 41.*
f. locat. hoc non esse necessarium,
 statuunt, prout hunc juris articulum
 satis deductum exhibet D. Wissen-
 bach. *p. 1. Diss. 21. th. 10.* Si vero ini-
 micitia domini ædium tale quid à
 venefico factum sit, inquilinus non
 solum migrare potest, sed & si ju-
 sta inimicitiae causa, interesse exige-
 re *dd. DD.* Quod si verò quis con-
 ductor, omnes casus fortuitos in se-
 ipse susceperit, & sine culpa contrahen-
 tium alicujus, veneficæ *Pulicum* im-
 mensos greges compulerint in ædes
 alicujus, utut insolitum & in-
 cogitatum ferre cogitur, *Struve ex.*
9. th. 44. & in terminis, *ex. 24. th.*
7. quest. 2. quamvis post alios no-
 vissimè dissentiat Dn. Tabor in *Re-*
at. argent. rel. 98. Auch die an uns /
 &c. in fin. Posse verò veneficos,
 permissu Dei, *Pulices* facere examus-
 tum docet Dictator Practicorum
Carpzov. in Prax. Crim. part. 1. quest.
8. num. 55.

Quæstio XXII.

Nunc lampada tradimus alii casui, qui nuper in facto nobis præsentibus contigit, cum in æstatem ve-
 declinaret. Exspatiati erant juvenes
 virginesque in hortum flumini vicini-
 num. Dum circa ripam cum Titio
 reptat Helena, videt jacentem arunda-
 dinem cum hamo ad pisces capiendos,
 quam dum projicit in aquam
 conveniunt, ut omne, quod caperet
 puella (qualis & casus conventionis
 est *in l. 11. §. 18 ff. de act. emt.*) pro
 honorario cederet Titio; inter pi-
 scandum illa capit *Pulicem* sibi forte
 molestum, quæstio exorta est, an &
 hic Titio cederet? Videbatur, quod
 sic, quia omne quod caperetur, sibi
 stimulatus erat Pamphilius amans;
 jam verò, qui *omne* dicit, nihil exclu-
 dit, *per jur. notiss.* Verùm cum urna
 judicialis verteretur, præda puellæ
 per majora adjudicata est: cum ex
 mente contrahentium, id demum in
 stipulationem venerit, quod ex pi-
 scibus in aqua caperetur. Quid igitur
 si tri-

tripodem aureum eduxisset piscatrix, prout factum erat à Milesiis piscatoribus, à quibus jactum retis emerant Ionici adolescentes; teste Diog. Laërt. lib. 1. in vita Thaletis: ego certè à Delphico oraculo dissen-
 rem, nec eum aut Thaleti, aut Deo, sed puellæ ex ea, quam dixi ratione scilicet mente contrahentium addiderem, & pro sportulis nil nisi subsidium charitativum (hoc est osculum) peterem; præsertim cum virgines, juxta quorundam majorum gentium Actorum opinionem: vide Gailium lib. 1. Observ. 1. num. 41. sunt miserabiles personæ (und vornehmlich wann sie über ihre acht und zwanzig Jahr passiret sind / und als verfaulte Aepffel von jedermann verachtet werden/) à quibus sportulas pin-
 uiores accipere inhumanum est.

Quæstio XXIII.

Alia sese offert quæstio, plus difficultatis in recessu habens quàm prima fronte apparet; anne *Pulex*, inter

ter res mobiles, an immobiles sit referendus? Et licet responsio non sit difficilis, cum nimium quantitas inter se moventia referri, hoc tamen indistinctè non est veritati Juris consonum. Si enim v. g. *Pulices* sint in lecto diversorii, quia illi pro re immobili habetur ex quorundam haud infimi subsellii Doctorum sententia (à qua tamen abit Carpzov. p. 3. Const. 24. def. 10, adde Struvium ex. 3. th. 82.) etiam *Pulices*, ut accessorium pro tali haberem: cum illi sequatur suum principale, §. *si tamen* 26. Inst. de rer. div. Et quod Juris est in toto, etiam est in parte. l. 112. J. de reg. jur. ubi Dd. Facit huc, quod fructus pendentes pars sint fundi l. 44. ff. de rei vind.

Quaestio XXIV.

Ponamus virum & mulierem in uno lecto cubare, & *Pulicem* ab uxore ad maritum salire; an statim uxoris esse desinet? respondemus hujus litis decisionem accuratam dependere

pendere ex lite illa, utrum ad anima-
 ta prorsus fera, ut urfos, an prorsus
 mansueta, ut gallinas & anseres? an
 mansuefacta, ut columbas vel cer-
 vos, pulices sint referendi? Et quia
 ne iudice, illi ad animalia mansueta
 referuntur; ex §. *gallarum* 16. *Instit.*
de rer. div. sciendum eos, licet con-
 spectum uxoris effugerint, quocun-
 que loco sint, ejus manere, & si luci-
 faciendi animo eos detinet maritus,
 rei vindicatione peti posse. Quod si
 tamen ille diutius circa mariti cor-
 pus hæserit, indeque multum sangui-
 nis hauserit; vix est, quin eum ma-
 riti esse dicamus, sicut in §. *quod vis*
1. Inst. eod. constitutum est, ut pars
 vi fluminis a meo ad tuum fundum
 rapta, tua sit, si longiori tempore
 fundo tuo hæserit, arboresque, quas
 tecum traxit, in fundum tuum radi-
 ces egerint, indeque alimenta ca-
 niant, ex quibus dominium pendere
 etiam pater ex §. *si Titius* 31. *Inst. d. r.*
 ubi de arboris meæ in tuo solo plan-
 tæ, dominio agitur.

Quaestio XXV.

Pertinet ad nostram aream quaestio inter commensales magni cuiusdam, si non maximi JCu (quem honoris causa non nomino) agitata, an ne sc. Studiosi, qui ad annum comduxere mensam, resilire à contractu possint, ob *Pulicem* in ossa vel jusculo repertum? Et cum talis impuritas hospitis sit intolerabilis, ambabus largior manibus, Studiosos non solum deserere mensam posse: sed & ad interesse hospitem convenire, cum contractui non satisfecerit: prout aequitas exigit. l. 1. ff. de Const. pec. idque culpa subsit, cum ancillae, sive uxoris, sive coquae ancillae in officio cui praeposita est, delinquentis culpam luat dominus. l. 1. §. 2. & 5. ff. de Public. Hahn. de Wes. tit. de noxae action. num. 7. Carpz. p. 4. Const. 17. Def. 13. & Const. 43. Def. 7.

Quaestio XXVI.

Omnes vestes meas tibi legavi, an & *Pulices* in iis legasse videor? Affirmat
cum

um legato etiam accessiones ce-
 ant: l. 39. ff. de usufr. l. 44. §. 4. ff.
 de Legat. 1. Et quidem legatis vesti-
 tus non solum *Pulices* viventes de-
 bentur legatario, sed & pelles *Pulicum*
 occisorum: cum vestis appellatio-
 ne & pelles animalium veniant. l. 23.
 ult. l. 24. l. 25. pr. & §. 8. ff. de aur.
 arg. legat. Nec hæc quæstio est de
 lana caprina, sed de pelle *Pulicum*.

Quæstio XXVII.

Sæpe fit, ut in caupona *Pulicum*
 URNATIM insipientium malitia ita ve-
 rentur hospites, ut itinere fessi dor-
 mire haud possint, prout celeberr.
 Schuppianus in Orat. pag. mihi 36. in
 quodam Programmate inquit: *Ite-
 rum nec malè VV. cupio, utpote qui nulla
 re affecerunt injuria, nisi quod aliquando
 peregrinis Academiis reducem me excepe-
 runt lassum & strenuè esurire coegerunt.
 acebam in stramine & crebris Pulicum
 morsibus miserrimè infestatus dormire non
 poteram. Inde ergo (præsertim ab
 Advocato rixoso) quæstio moveri
 C posset;*

posset; anne cauponi aliquid æris pro
 hospitio sit solvendum; quod rectè
 negatur, cum culpam caupo præsta-
 re cogatur. *l. 3. §. 1. sub fin. ff. nauis
 caup. stab.* at Pulices non, quoad eju-
 rei fieri potest, abigens, omninò in
 culpa est. Adde, quod caupo hospi-
 tium res à damno immunes ser-
 vare cogatur. *l. 5. §. 1. eod.* ergo
 multò magis eorum corpora. Et
 magis, quia recipiendo videtur affir-
 mare & promittere, ædes suas esse
 commodas iter facientibus: *arg. l. 1.
 §. 1. eod.* Quod si gratis hospitium
 præbuit, viæ ei aliquid dici potest
arg. d. l. 3. §. 1. vers. Sed si gratis. & non
 minus proverbium, quàm veriver-
 bium est: An einem geschenckten Pferd
 muß man eher nach dem Hindern/ als
 nach den Zähnen gucken. Vide Seneca
de Ira l. 3. c. 30. Si tamen hospes
 cum multis mulieribus, vel, quod
 idem, canibus pulicosis venerit; cau-
 poni nil imputari potest; sed dam-
 num, quod quis sua culpa sentit, sen-
 tiat: *l. 293. ff. de rer. jud. & altere*

per alterum iniqua conditio non est
referenda. l. 47. ff. eod.

Quæstio XXVIII.

Mirabilis casus nuper mihi advo-
cato à cliente est relatus. Titius Se-
xiæ librum amatorium (fortè Ama-
disum) commodato dederat; ut inde
courtesiam & courtesiren disceret; quem
etiam aliis procis, partes potiores ha-
bentibus, irritatus repeteret, *Pulicum*
intercore in multis locis adeò corrup-
tum invenit, ut inutilis esset (es sahe
also aus wie das Bild des H. Niclas
zu Killem / welches die Mueken so be-
schmissen hatten / daß es die Bauren
nicht mehr anbeten wolten) itaque
commodati agebat: quæritur an
actio esset fundata? Et cum in com-
modato etiam levissima culpa sit
præstanda, prout apud omnes in-
confesso est; omninò ad damnum
resarciendum condemnandam cen-
seo puellam? adeò ut si non habe-
ret in ære, lueret in corpore: & exe-
cutio committeretur Titio. Si ta-

men Titius sponsus, & Seja ipsius
 sponsa esset; talisque casus accideret,
 Sejam tantum non absolverem;
arg. l. 5. §. 10. ff. ff. commod. ubi dicitur,
sponsam in re à sponso commo-
data, quò honestius culta esset, tan-
tum dolum præstare.

Quæstio XXIX.

Gemello modo quæri posset, si in
 domo sartoris, cui ad subuculam al-
 bam conficiendam, materiam dede-
 ram, ea, *Pulicum* spurcitiâ sit corru-
 pta, an teneatur sartor? Et nemo,
 nisi Judæus Apella, calculum nobis
 denegabit: Actione quippe locati
 vel (si ab initio de mercede non con-
 venerit *l. 22. ff. P. V.*) præf. verbis,
 eum posse pulsari, quia non melius
 custodivit, clarum est *ex l. 25. §. 8.*
l. 10. §. 2. ff. locati. l. 13. §. 6. ff. eod.
 (ubi fullo tenetur, si mures roserint
 vestimenta sibi ad poliendum data.)
l. 14. l. 17. C. eod. arg. l. 34. ff. de damn.
infect. verb. poterat eas res in locum tu-
tiorem transferre.

Quaestio XXX.

Et quo decidi potest quaestio, si vestimenta creditori dederim, & simile quid per *Pulices* acciderit, an ille teneatur? Ita sanè! *arg. l. 5. §. 2. ff. commod. d. l. 34. l. 13. §. ult. l. 14. ff. de pign. act. l. 9. C. eod. l. 3. C. de peric. tut.* Sic ex Baldo notat Gothofr. *ad l. 13. §. 6. ff. locati.* creditorem teneri ad vestimentorum sibi oppignuratorum purgationem & defensionem à tineis &c.

Quaestio XXXI.

His consanguinea est quaestio, an venditor, qui *Pulicum* stercore corruptum vendit librum, aedilitio edicto teneatur? Quod omninò asserendum per tradita, *Caball. cap. 2. n. 47. Gloss. ad l. 1. p. de aedil. edict.* imprimis specialia de libris docentis Rœvenstruncks *Medit. Aedil. lib. 1. cap. 1. num. 10.* Idemque est in tunica, *Pulicibus* plena, ignorantibus vendita: *arg. l. 1. §. 1. ff. de actione emt. l. 13. pr. eod. l. 45. ff. de contr. emt. l. 1. C. de aedil. ed.* Sic cum canem

nem venatori è venatore venditum
Pulices ita exhauferant, ut (sicut tau-
 rus Virgilianus *vix ossibus hæreret*, &
 periculum esset, ne ad corvorum
 pabulum innox esset projiciendus;
 ob tale vitium non leve, sed usum
 canis impediens, emptorem non te-
 neri, advocatus defendi, *arg. l. 4. §. fin.*
ff. de ædil. ed. l. 1. §. 8. eod. l. 3. l. 4. pr. eod.
 & lauream per sententiam obtinui.

Quæstio XXXII.

In scenam alius sese offert casus nu-
 per apud nos in auditorio illustri Ve-
 ronensi ventilatus: Rustica quædam
 ultimum suum elogium (seu tabu-
 las testamenti) in lecto repositas ha-
 buit, idque *Pulices* ita spurcaverant,
 ut nomen hæredis legi non posset,
 quæritur, quid juris? Et illud testa-
 mentum non valere patet, ex *l. 1.*
§. ult. ff. de bon. poss. sec. tabb. conf. Ber-
lich, p. 1. concl. 80. n. 91. nisi testes
 idonei de ejus tenore deponant
 Hahn ad *Wes. de fide instrum. d. 6.* &
 sufficiunt ad id duo testes cum No-
 tario

ario, si testamentum forte sit (ut in
 nostro casu) nuncupativum; uti à
 Mævio eleganter & in simili (apud
 Mævium testamentum amissum e-
 rat, hîc illud corruptum; quæ duo
 equiparantur. *l. 13. §. 1. ff. l. 14. ff. de
 leg. jur.*) traditur *part. 4. dec. 13. adde
 art. 9. dec. 149.*

Quæstio XXXIII.

Dubitari posset, cum vir Domi-
 nus sit uxoris, testibus Apostolis ad
*Coloss. c. 3. v. 18. 1. Pet. 3. v. 1. &
 seqq.* si in pectore v. g. uxoris *Pulices*
 quærere velit, uxor ei novum opus
 nunciare possit? Et videtur primâ
 acie uxorem id prohibere posse;
 cum enim, qui venandi causâ fun-
 dum meum ingreditur, prohibere
 possum. *§. Fera igitur 12. Inst. de rer.
 divif.* Sed contrarium verius est,
 cum fundus ille, ubi maritus *Pulices*
 venatur non tam sit uxoris, quàm
 mariti. *cit. ex Biblicis.* Dann es ist des
 Manns Sâe = Land / Gramet und
 Wiesen. Fructus autem fundi, inter

alia, etiam consistit in venatione & aucupio. l. 9. §. 5. l. 62. ff. de usufr. Hahn. ad Wes. de acq. rer. dom. num. 7. ad verb. in fructu.

Quaestio XXXIV.

Per quaestionem praecedentem alius affinis admoneor, quae penna & bipenni est agitata. Vasallus Titius, in aula Seji domini directi, causa officii versabatur, dum post prandium cum uxore domini confabulatur, absente Domino, & circa Parnassum bicipitem non Musis, sed Veneri sacratum, hoc est, mammillas sororiantes Cupidinemque undique spirantes, Pulicem capit & necat. Dominus per famulos id resciscens, quasi ob cucurbitationem, Titium ex Zelotypia feudo privare volebat, quaesitum, cui jus suppetias ferret? Anceps erat quaestio, in qua decidenda, tot erant crabrones, quot Jctorum cerebra. Urgebat Titium quod lusus cum conjugate Domini impudicus lascivaque contrectatio, aequalem

aequalem cum ipsa cucurbitatione seu
 concubitu mereatur poenam : Ro-
 senth. de Feud. *cap. 10. concl. 28. n. 3.*
& seqq. Sonsbeck. per 12. *num. 24.*
 etiamsi consensus uxoris accesserit :
 Schrader. p. 9. c. 2. n. 19. Alii tamen
 consulti, aus beweglichen Ursachen/ id
 est, ob pingue honorarium in con-
 traria omnia ibant, & prout Jcto-
 rum genus est rixosum, & in jure &
 in facto Domini assertum negabant
 undatum, *Pulicem* non circa mam-
 millas, sed circa maxillam aut col-
 lum captum. Famulos domini non
 esse testes omni exceptione majo-
 res, Maleficia distinguere animum,
 Titium ex impudicitia eam non at-
 trectasse : nec id in dubio præsumi :
 nihilominus eum ad præscriptum
 iuris feudalis cum *duodecim sacramen-*
talibus desuper juraturum. Tum e-
 iam ætatis pro eo præsumptionem
 militare ; esse quippe testibus capil-
 lis albis octogenario majorem : Und
 ist bekannt/ daß wann die Berges-Spi-
 zen beschneyet sind / es nothwendig un-

ten Kalt seyn müſſe. Potius eum remunerandum, quàm puniendum; defendiſſe quippe uxorem Domini contra hostem, ut intestinum, sic eo formidabiliorem: & sic satisfacisse officio probæ monetæ Vasalli; qui Dominum suosque, contra omnes hostes, exceptis Imperatore & Papa defendere cogitur. Hæc vanæ disputabantur, und wann die Straff von einem Fußlein nicht Nachdruck hat / so kan die Straffe von 14. Fußlein statt haben.

Non nostrum inter vos tantas componere lites!

Tutius tamen faciet Vasallus, si manu abstinens seruet: halte die Hände zuruck / oder man flopff dich auf die Finger! *Noli me tangere!*

Quæstio XXXV.

An ob damnum à Pulice uxoris datum v. g. marito, uxor teneatur, in dubium vocari posset. Omninò: si enim culpa uxoris maritus famelicæ natio.

nationis moribus laceretur, actio legis Aquiliæ utilis parata est. *l. ult. C. ad leg. Aq. sin dolo, ad exhibendum* Sc. sanguinem agitur. *l. 9. §. 1. ff. ad exhib. Struv. Ex. 14. th. 3.* quem quia uxor reddere nequit, juratur contra eum in litem. *l. 5. C. d. t. l. 3. §. 2. l. 5. §. 2. ff. de in lit. jnr. §. 3. Inst. de off. jud.* Si verò dolus & culpa absint, datur actio de pastu, ut æstimationem, vel *Pulicem* ipsum det uxor. *l. 14. §. fin. ff. de præf. verb.*

Quæstio XXXVI.

Reformidantibus nunc humeris Marpesiæ cautis molem colossicam intueor! Aqua mihi hæret in re ex fonte Hammonis petenda! Quæstio scilicet de simplici & plano non tractanda, tot insidiosis laqueis involuta, & ut brevis sim, sanctione Imperatoria egens, nunc sese exhibet: anne *Pulex* poena capitali ob morsum possit affici? Et ante omnia sciendum est, ipsam læsam mulierem, judicem delicti esse non pos-

se non posse, cum nemo in sua cau-
 sa jus dicere possit, l. 10. ff. de Jdicti-
 t. t. C. ne quis in sua caus. jus dic. Gail. 1
 O. 30. nisi ubi cessat iudicium mo-
 mentaneè aut continuè, vide Gro-
 tium de J. B. & P. lib. 1. c. 3. n. 2
 præsertim verò iratus omni pœna
 abstinere debet: Eleganter Seneca
 de Ira lib. 3. cap. 12. Maximum, inquit
 remedium iræ dilatio est, ut primus ejus
 fervor relanguat, & caligo, quæ premittit
 mentem, aut residat, aut minus densa sit.
 Non potuit impetrare Plato à se tempus
 ut cum servo suo irasceretur; sed ponere illum
 statim tunicam & præbere scapulas verbera-
 ribus jussit, sua manu ipse percussurus. Post-
 quam intellexit irasci se sicut sustulerat, ma-
 num suspensam detinebat; & stabat percus-
 suro similis. Interrogatus deinde ab ami-
 co, qui forte intervenerat, quid ageret?
 Exigo, inquit, pœnas ab homine iracundo,
 velut stupens gestum illum, deformem sa-
 pienti viro, servabat oblitus jam servi, quia
 alium, quem potius castigaret, invenerat:
 itaque abstulit sibi in suos potestatem, &
 ob peccatum quoddam commotior. Tu,
 inquit;

inquit, *Speusippe*, servulum istum verberibus objurga; Nam ego irascor, ob hoc non cecidit, propter quod alius cecidisset. *Irascor*, inquit, plus faciam quam oportet: *Libentius faciam*; non sit iste servus in ejus potestate, qui in sua non est. *Aliquis vult irato committi ultionem, cum Plato sibi ipsi imperium abrogaverit. Nihil tibi liceat, dum irasceris, quare? quia vis omnino licere.* Haec Seneca. *Secundo tamen putem; læsæ puellæ licere Pulicem levius castigare, v. g. ihn luslig zwischen den Fingern reiben / mit einem Luft=capriolischen Sprung zum Fenster hinaus werffen / ihm ein Zahn=stein ausbrechen / und ein Fußlein abzwischen / & similia.* *Cum domino liceat etiam servum hominem sine lævitia castigare, apprehendere, in vincula vel pistrinum dare.* *Struv. x. 3. th. 31. Grotius lib. 3. c. 14. toto. item ad tempus relegare. l. 35. §. 3. F. de hered. Instit.* *Sic & mulier seu uxor (per anagr. orcus) Pulicem fugientem propria auctoritate potest capere.* *Bonac. qst. 234. de Famulis.* *Ter-*

tiò statuimus, planè injustum esse
 ut *Pulex* necetur, non quasi cum
 Stoicis credamus, paria esse delicta
 si quis patrem suum, & si quis gal-
 lum gallinaceum occidat: sed 1. quia
Pulex, utpote ex fame peccans, mi-
 tius est puniendus. Ord. Crim. art.
 166. ubi Dd. Dn. Tabor Racem. crim.
 3. ad tit. 3. C. de furt. n. 36. Carpz.
 Pr. Crim. p. 2. q. 83. n. 43. &c. Et
 2. nulla est proportio inter pœnam
 & delictum, inter sanguinis guttu-
 lam, & mortem: rectè Owenus l. 1.
 epig. 35.

*Tu morsu me laedis, egoque tibi inferes
 mortem,*

*Est tua culpa levis, non nego, pœna
 gravis.*

Hinc 3. nec *Pulici* in Jure Divino aut
 humano pœna capitalis est dictata.
 Quod verò jus non cantat, nec non
 cantare debemus. Accedit 4. quod
 in dubio benignior sententia sit se-
 quenda, quemadmodum eleganter
 traditur l. 11. ff. de pœnis. ut adeò, et
 tiam

tiam si capitalis poena legeretur statuta, id tamen de ultimo supplicio exaudiri non deberet; poena enim capitalis simpliciter posita, non de ultimo supplicio, sed de mitiori poena, velut deportatione est intelligenda. Beust, *ad l. admonendi 31. ff. de iur. rej. p. 736. post. Jason. & Imolam*; qui hoc mente tendum ait; posset enim quis secundum hanc doctrinam lucrari unam bonam vestem, quia ubi periculum est vitæ, ibi currunt advocati. Denique 5. *Pulex est caro & sanguis mulieris, & quasi membrum, at nemo est Dominus membrorum suorum. per jura not.*

Ut verò hæc opinio in puncto juris sit verissima, Praxis tamen aliter servat, & generali ferè totius mundi consuetudine, miseri *Pulices* in flagranti crimine deprehensi inauditi & indefensi, sine strepitu processus, brevi manu ab ipsis læsis Phalaridea tyrannide trucidantur, adeò ut mense Augusto quædam puella sex mille uno die occiderit. Et certat cum
 crude-

crudelitate nequitia: per jocum enim agonizantibus accinere solent:

Weil du mich plagst/ so höre du:

Ich drücke dir die Augen zu /

Ein Floh! ist must du sterben /

Und ganz und gar verderben!

Multum fateor licet viventibus iis, corpus puellarum: sed crudelitas facti prohibet, quò minus felices dicam: Ut adeò non malè mutato nomine de iis narretur, quod ait Seneca Ep. 4. *Neminem eò fortuna prorexit, ut non tantum illi minaretur, quantum permittit: noli huic tranquillitati confidere, momento mare vertitur, eodem die, ubi navigia lusere, sorbentur.* Pertinet huc Epitaphium, quod pulici à virgine A. C. W. necato cudimus:

Felicem me terra tegit, mihi namque licebat,

Æneæ vates quod licuisse canunt.

Elysus patuit campus: felicior alter

Exiit ille; mihi res fuit exitii.

Prout autem, ut omne ulcus medicum; ita omnis causa patronum invenit:

venit: sic non desunt argumenta & colores, quibus speciem sibi ementi-ri cupit *Pulicidium*. Primò, quod in toto mundo ita practiceretur: consuetudinem verò juris speciem esse, *l. 9. Inst. de jur nat gent. & civ. & vel in illicitis excusare. arg. c. objiciuntur l. 2 qst. 4.* Secundò, quod is, qui cum celo ambulat, necari soleat, ex lege *Cornelia. §. 5. Inst. de publ. judic. at pulices semper ambulare mit dem Spieß in der Hand.* Tertio, quod latro publicus & nocturnus, populatorque (ut *pulex*,) etiam nil dampnifans, impunè à quovis possit occidi. *l. 1. l. 2. C. quand. lic. univ. sin. jud. l. 4. ff. ad leg. Corn. de sic. Dn. Struv. de Vind. Priv. cap. 3. aph. 5. & 6.* Quarto, quod quilibet rerum suarum sit moderator & arbiter, etiam ad abusum. *l. 21. C. mandati.* Quintò, quod crescentibus delictis *pulicum*, & pœna crescere debeat. *l. 16. in fin: l. 28. §. 10. ff. de pœnis l. 1. ff. de abig.*

Verum enimverò hæ rationes tanti momenti non sunt, ut nos à priori

priori opinione abstrahere valeant :
 nam quoad primam , non viden-
 dum est , quid Romæ fiat, sed quid
 fieri debeat. *l. 12. ff. de offic. præsid.*
 Non exemplis, sed legibus est judi-
 candum. Nec Ecclesiæ credimus,
 quia cana, sed quia sana. *Tritissima,*
 ait Seneca de Vita Beat. §. 1. & 2.
quæque via & celeberrima maximè de-
cipit. Nihil ergo magis præstandum est,
quàm ne pecorum ritu sequamur antece-
dentium gregem, pergentes, non qua eun-
dum est, sed qua itur, & s:qq. elegantif-
sima. Consuetudo debet esse ratio-
nabilis. l. 39. ff. de reg. l. 2. C. quæ sit
long. consuet. Oppositus ex Jure Ca-
 nonico textus loquitur de iis , quæ
 mero Jure positivo illicita sunt, &
 de delictis levioribus. Schotan in E-
 xam. p. 1. q. m. 127. nam delicta a-
 trociora non merentur veniam, eti-
 amsi ea omnes gentes facerent, ait
 Augustinus juxta *C. flagitia 32. q. 7.*

Secundum & tertium adversario-
 rum argumentum unâ fideiâ deall-
 babimus respondentes, *Pulicem vita*
 homi

ominis planè non insidiari, sed hominem ita amare: daß er ihn wohl aus pur lauterer Lieb möchte auffressen. Tum etiam tenue est damnum, quod *Pulex* dat; minima autem non curat Prætor.

Quartum telum septemplici velut Turni clipeo avertetur, si dicamus, sextum 1. non loqui de abusu. vide tamen Menoch. *de præf. lib. 4. c. 83. n. 6. 9.* 2. Cum de rebus inimicis loqui exaudiendum; non de animatis, de quibus dicitur in *Sacra Scriptura: Justus miseretur pecoribus suis, sed cor impiorum est crudele. Proverb. 12. v. 10.* Et 3. sciendum etiam reges moderari illud arbitrium. *arg. ult. Inst. de his, qui sui vel alieni juris sunt.*

Ultimum argumentum (1) loquitur de animalibus rationalibus. (2) non præcisè evincit *pulices* esse necesse habere. Et (3) etiam in dubium vocari posset, an *pulex* quærens alimenta necessaria aliquid tanta exasperatione dignum committat. Certè de

tè de vento nemo vivit : *lib. ult. C. de alim. pup. præst.*

Quæstio XXXVII.

Quid si Pulex semel dimissus iterum capiatur? & cum delicti repetitio delictum aggravet. *arg. l. 28. §. 3. ff. de pœnis. Ordin. Crimin. art. 157. & seqq.* omninò gravius est puniendus nebulo, adeò ut utraque manus ei sit amputanda. Sic & pœna exasperanda, si animalculum in conspectum honestorum virorum prorepat, ansamque vexandi puellam det. *arg. §. Atrox. Inst. de injur. verb. vel in Foro, vel in conspectu Prætoris.* Quæ omnia discretus Judex pro sua dexteritate æstimabit.

Quæstio XXXVIII.

An ergo Pulici advocatus permittit debeat, re in judicium deducta, dubitare quis posset. Et illi, qui ex Pulice camelum faciunt, hoc est atrocis delicti Pulicem reum credunt, haud dubie id negabunt, parastata Paride de Puteo, qui in *Tr. de Syndic. Rubr. de Ad*

Advoc. n. 13. persuadere fatagit, iudicem insignibus furibus & latro-ibus publicis non debere concedere advocatum. Nos verò, cum de-ctum *Pulicis* æqua lance pondere-ius, & tantum quantum fingitur, non credamus, omninò ei advoca-um dandum censemus, cum reo, ræsertim criminis capitalis, vel maximè advocatus sit dandus, eti-nsi nolit. vide *Rodriq. cas. consc. 1. c. 2. n. 3.* *Carpzov. Pr. Crim. 3. q. 115.* & ne quidem bestiis de-egandum defensionem ait. *Idem p. 3. q. 105. num. 23.* ubi haud du-ic ad *Pulices* respicit.

Quæstio XXXIX.

Stante communi praxi, quod *Pu-*re deprehensus in ipso factò, statim possit occidi, quæritur, an ille alio modo, quam ungue impresso, v. g. vicomburio, mersione in matu-um, vel transfixione per acum pos-puniri? Et magis est, quod non, im in pœnis capitalibus à solita pœna

pœna ne quidem latum unguem sit
 abeundum, per elegantem textum
 in *l. 8. §. 1. ff. de pœnis.* ubi addat
 Brunnem. *n. 1.* Et qui Imperatores
 aut Reges hoc nomine infames sint
 tradit Wendel. in *Polit. l. 2. c. 13*
th. 7. §. 1. Religiosiores erant Mast
 filienfes, de quibus Valer. Max. *l. 2*
c. 6. *A condita* (scribit) *urbe gladius est*
ibi, quo noxii jugulantur, rubigine quidem
exesus, & vix sufficiens ministerio, sed in
dex in minimis quoque rebus omnia anti-
quæ consuetudinis monumenta servanda.

Quæstio XL.

An in templo *Pulex* possit occidi
 à puella rogatus sum? Et procul du
 bio affirmabit Agefilaus, qui inter sac
 crificandum tale animal repertum
 neci dabat, adjiciens: *Insidiator vel in*
ipsa ara occidendus. Sed verior est ne
 gativa opinio, 1. ex Jure divino
 quia distrahuntur cogitationes a sac
 cris. 2. Ex Jure gentium; quia ibi
 locus Sacer. §. 8. *Inst. de rer. div.* 3

Ex

x Jure divino, gentium & civili,
quia ibi saltem asyli jure fruetur Pu-
x. Facit huc, quod rixantes in
templo graviter puniantur, Carpz.
p. Consist. lib. 3. des. 96. præsertim
à verbis ad verbera deventum.
dem d. l. des. 97.

Quæstio LXI.

Quò si plures *Pulices* uno actu cœ-
erit foemina, an omnes ad gene-
um *Cereris* sunt mittendi? Crude-
hoc certè est; & rectè Cicero pro
Cluentio ait: *Statuerunt majores nostri,*
si à multis esset flagitium rei militaris
missum, sortitione in quosdam animad-
tereretur, ut videlicet metus ad omnes,
pena ad paucos perveniret. Et Seneca
l. 2. de Ira c. 11. *In singulos, ait, seve-*
tas Imperatoris destringitur, at necessa-
ria venia est, ubi totus deseruit exercitus.
iuncto ergo casu, aut sortitioni erit
casus; aut casus erit pro amico, cui
elis gratificari. Pinguior tamen
o præsumptionem, consuetudinis,
erit

erit mactandus. *arg. l. 3. §. 12. ff. de milit. l. 5. pr. & §. 6. ff. eod.*

Quaestio XLII.

Juvenis ex lascivia puellæ *Pulicem* captum manibus excussit, quæ poena erit infligenda? Et constat ex latifundiis juridicis, responsumque ita à Facultate Juris H. eum actione in factum teneri; prout ille teneatur, qui misericordia ductus alienum servum solvit, ut fugeret. *§. ult. in fin. Inst. de leg. Aq.* Si tamen *Pulicem* ad Judicem deducendum quis exemerit, eum ex edicto prætoris, ne quis eum, qui in jus vocabitur, veximet, interdum & lege Julia majestatis conveniendum quis putare posset, qua de re latius differit *Thomming, decis. 15.* adde *Hahn. ad Westf. Ne quis eum, qui in jus voc. &c. n. VI. Wissenb. p. 2. disp. 34. th. 1.*

Quaestio XLIII.

Quid si judex de vulnere, per *Pulicem* accusatum, puellæ factò dubitet

et? Et cum de occultis nec Paulus
 apostolus, nec Paulus Juris Consul-
 us judicare possit aut debeat; puel-
 læ verò in propria causa in necem
 tertii cedere, res pessimi sit exem-
 pli, omninò ex titulo de ventre in-
 piciendo (qui titulus ut de media
 hominis parte agit; sic medius est
 non solum *lib. 25.* sed totius operis
 .) erit agendum. Et ad eam rem
Totarius cum testiculis, testibus vole-
 nam dicere erit ablegandus. Quod
 ille fortè amore puellæ, fallat judi-
 cem in quantitate & qualitate vulne-
 ris, actione utili ex edicto, si mensor
 alsum modum dixerit, tenebitur.
§. 4. l. 5. §. ult. l. 6. l. ult. ff. si mens.
ff. mod. dix. Hahn. d. t. num. 4.

Quæstio XLIV.

Cum *Pulices* juxta Nasonem, sint
 mala lues inimica puellis; in foro con-
 scientiæ quæri posset, an ne ad fugan-
 dos eos liceat adhibere amuleta seu
μλαιν'ρια? Et nisi superstitiosa sint,
 anuimus? prout enim licet medi-
 camenta

camenta adhibere v. g. pulegio uti
 sic & licebit: Ein Stück von einer
 Wolffs-Haut anhängen. Item: 63
 Glöbe/welche am St. Michaelis-Tag ge-
 fangen worden / im lincken Schub-
 Säcklein bey sich tragen; & alia fœ-
 minis notiora. Notabile est, quod
 celeberrimus scaliger tradit *lib. 15
 ex. 303. num. 4.* quæque fumo abigi
 animalia, si comburantur quædam
 sui generis. Fluit ergo ex his *Pulices*
excantamentis abigi non posse. *argg*
l. 1. §. 3. ff. de extraord. cogn. ubi ita
Ulpianus: Non tamen (sc. medicus)
est dicendus) si incantavit, si imprecatus
est, si (ut vulgari verbo impostorum utar
exorcizavit: non sunt ista medicinæ gene-
ra; tametsi sint, qui hos sibi profuisse, cum
prædicatione affirmant. Adde Imp. Leo-
nis Nov. LXV. (ubi graviter de im-
cantamentis differit) & de pœna
Carpz. Pr. Cr. p. 1. q. 50. & 54. in
Jpr. For. p. 4. const. 2. def. 7. addit
Dn. Schroeter. cas. cons. 30. Cuj. lib. 27
Obs. cap. 17.

Quaestio XLV.

An verò amuletis licitis, & illa
 ant annumeranda, ut bestiolarum pun-
 dentes in vicini aedes fugantur, qua-
 tionis est non satis expeditae? jura-
 em ego mihi (ut Pontifici M. c. 18.
 l. de decim.) non liquere! Hoc ta-
 men videtur, argumentis ex l. 24.
 ult. l. 26. ff. de damn. insect. l. 21. ff.
 de aqu. pluv. deductis, litem esse deci-
 dendam. Et proximum quemque
 sibi esse considerandum est, ordina-
 tamque charitatem à se ipsa incipere.
 atque sibi imputet vicinus, cur non
 familia adhibeat ad depellendos Pu-
 ces: So fahren zuletzt alle Flöhe vor
 den Teuffel und seine Mutter darvon/
 und das wird alsdann eine herrliche
 Sache seyn.

Quaestio XLVI.

Quid ergo de remedio pontificio
 exorcismi sentiendum, per quod fu-
 gantur Pulices, quale tradit Berth.
 Chassan. Consil. 2. num. 124. hac for-
 mula: *Adjuro vos mures, limaces, ver-*

mes, Pulices, & omnia animalia immunda, alimenta hominum dissipantia & corrodentia hoc in territorio (sc. Heduenfi, in Gallia) & parochianatu existentia, ut à dicto territorio & parochia discedatis, & ad laca accedatis, in quibus nulli nocere possitis, in nomine Patris, Filii & Spiritus Sancti, Amen. Quale vel simile excommunicationis remedium ille ipse Ictus d. l. contra passeris ecclesiam foedantes, & divinum officium impediētes tradit. Nos talia media fugandi non approbamus: licet enim prima ecclesia donum miraculorum habuerit, uti ea Marco *cap. 16.* patet, ubi fugati sunt serpentes: id tamen hodie desit: unde Augustinus: Quisquis hodie adhuc quærit miraculum, quærit prodigium. Vide Wendel. *Theol. lib. 1. cap. 24. th.*

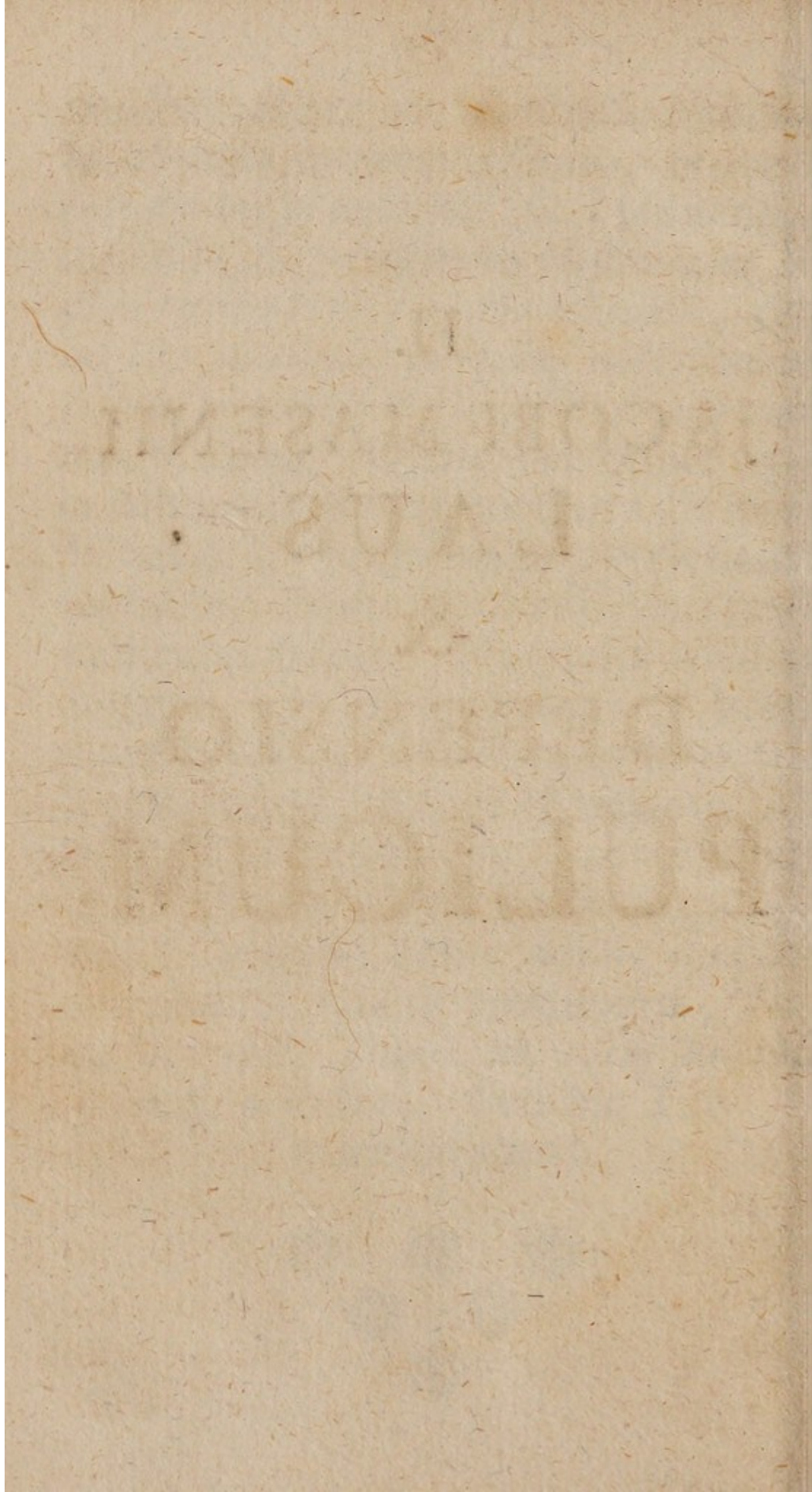
4. §. 2. in fine. Sed hîc Terminalia sunt!

II.
JACOBI MASENII
LAUS
&
DEFENSIO
PULICUM.

Laus & Defensio Pulicum.

Maximum divinæ virtutis ac sapientię argumentum Physici, Theologique in minimis ferè rebus agnoscunt : egregium planè cœlorum opus admirantur quidem, sed eidem tamen muscam aliquam, vile putridumque animalculum, præferre non dubitant. Parvum illud quod in annuli pala Carolus V. inclusum horologium habuit, suspiciunt eisdemet artifices, qui ingentes horarum signandarum machinas, in templis negligunt. Exilem apiculam amant & obstupescunt Agricola, qui ardeas, milvos, corvosque facile aspernantur. Quot leones catenis vincti illigatique nullo admirante ac prædicante constitère, quos perinde tanquam chartis ac posteritate indignos, præteriit historicorum vigilantia, cùm tamen pulicem

unum catena aurea ab artifice con-
 strictum, velut miraculum naturæ
 artisque, literarum monumentis, ac
 perpetuæ memoriæ consignarint :
 pulicem inquam, quem antiqui
 non funibus, aut compendibus, ut
 furem latronemve patibulo asser-
 vandum, sed aureis armis ac torqui-
 bus, velut meritis honorum insigni-
 bus ornandum censuere. Ut quo-
 rundam hac ætate hominum, vel
 invidia, vel indignatio jure repre-
 hendenda sit, quæ levi vellicatione
 perstrictos, in extremam infantis a-
 nimalculi oppressionem impellat.

Quorum ut inconsultas ego ma-
 nus compescam, ut præcipiti indi-
 gnationi occurram, & vel errorem
 corrigam, vel flagitia impediam, a-
 pud vos hodie, inclyti Flolandia
 Principes, quâ precibus, quâ ratio-
 nibus intercedere decrevi, ut nihil
 deinde adversus æquitatem pro ini-
 quitate constituatur, sed luant no-
 centes scelera, parcatur innocentibus.

Quod

Quod si enim Pulicum vobis innocentiam ab ipsa cum illis deductam propagatamque origine, scilicet consanguinitatis jura, integritatem educationis, victus honesti officia, summorum Principum familiaritatem, egregias naturæ dotes virtutesque nullo unquam graviori dedecore, aut flagitio corruptas, si pacis solitudinisque, quâ apud omnes frui ac gaudere cupiunt, amorem ostendero: jam, ut nihil futurum est, quod in pulicibus jure reprehendatis, ita opinor, nihil apud æquos etiam Judices reperietur, cur gravioribus in tam innoxium animalculum pœnis animadvertendum censeant.

Verùm novo quodam defensionis genere hac in causa utendum esse luxi. Neminem accusabo, nullius adversarii ignorantiam atque ingratitude, nullius invidiam malevolentiamque perstringam. Suam cuiusque existimationem honoremque intactum relinquam. Unius tantum periclitantis in hoc judicio Pulicis vi-

tam actionesque prosequar, quæ si tales fuerint, ut justam nullius reprehensionem, sed studium favoremque omnium rectè sentientium mereantur, vestram mihi, ô Proceres, hac in causa æquitatem minimè defuturam, pulici verò suam apud vos innocentiam, ad hoc, ut vivere impunè possit, maximè profuturam confido.

Qua in re tantò mihi plus fidei authoritatisque tribuendum à vobis censeo, quantò majori cum Publicibus familiaritate à teneris consuevi, qui cum iisdem educatus sum, cum illis inter adolescentiæ & juventutis studia domi forisque in curia & in castris versatus, sæpè eodem cum illis lecto lectoque receptus; ut nihil egerint ac moliti sint, cujus me testem habere non possint. De his igitur quæ sensi, quæ expertus sum orator ipse, & deprecator accedo.

Atque ut ab ipso vitæ illorum exordio mea quoque exoriatur oratio

Videa-

Videamus obsecro, qua stirpe genus
 suum familiamque deducant, quàm
 mobili ac generoso illud sanguine or-
 metur. An negare possumus, quod
 longa retrò avis atavisque traditio-
 ne accepimus, multorumque haud
 dubia annorum experientia tene-
 mus, humano pulices, ac persæpè
 Principum Regumque sanguine pro-
 pagari? Et quamvis diversa ab
 homine specie, ut mulus quoque
 ab equa generantur, dignam ta-
 men sua origine indolem vigo-
 remque animi nequaquam amitte-
 re? Non enim degeneri ingenio
 inter pensa mulierumque tantum
 greges, uti Sardanapalus olim deli-
 cescunt, sed in campum sæpe at-
 que aciem cum Achille aliquando
 aut Alexandro, prorumpunt, iis-
 demque quibus ipsi armis tegun-
 tur, idem vel sepulchrum adituri,
 si cadant; vel triumphum, si re-
 portent victoriam; nihil ut indi-
 gnum his parentibus, hac patria,
 atque solo admittant, paterna do-

mo ac frugalitate contenti, eodem solo ac sanguine fruente, unde nati. In hoc vivere, ac mori sine ullius injuria parati, unde primum hauserunt spiritum, nisi per vim atque inimicitias patriis possessionibus eliminantur. Quocirca si equorum pullos, leonis foetum, ac elephantorum partum jure laudaveris, istam humani corporis progeniem non nisi injuria à laude repudiaris. Dabis igitur pulici quod ex homine ac vivente natus sit, cum humanæ tamen origini aliud nihil concedere possit, quàm brutam ac mortuam tellurem, ut jam inde habeat, quod cum ipso homine de stirpis atque originis nobilitate certare possit, antiquitate multò etiam superior, ut qui ipsius Evæ & Adami cubilia habitasse non immeritò credatur: ultrà quod principum Principum Regumque familiæ nomenclaturæ suæ seriem extendere nunquam potuerunt.

Quid

Quid nunc dicam de singulari
 plius indole, qua rudioris ætatis
 annos, adhuc dum tenerior sub
 parentum disciplina, transigit. Al-
 ius primum nascitur atque in lucem
 prodit, ut innocentiam suam vel na-
 scens ipse hoc colore testetur. Mul-
 ti etiam ex ovis, à parentibus per
 vestes sparsis sensim excludi putan-
 tur, Selenitiditas homines imitati,
 quos Herodotus ex ovis à mulieri-
 bus profusis nasci asserit. Mox ubi
 vita sensusque membris infusus, ha-
 bilisque per totum corpus ad mo-
 tum salutemque explicata agilitas:
 non illi subito ac temerè prosilire,
 nec illucque juvenili incuria atque
 licentia; sed ubi ingenium, & ætas
 maturior est, tunc primum se cam-
 po credere, ex venatione Partho-
 rum atque antiquorum Germano-
 rum instar vivere, neque stabile ali-
 quod, aut fixum, cum iisdem habe-
 re domicilium, sed vagum, atque
 ut impetus, meliorque quærendi
 victus occasio suaverit, huc illucque

transferendum. Neque sarcinas, suppellectilem, ac familiam longam trahit, sed seipso & quotidiana sorte contentus, ut Bias Philosophus olim, omnia sua secum portat.

Siquidem illum nec avaritia ad opes, nec ambitio ad honores sectandos unquam impulit, inanem istum splendorem, non necessaria sollicitudine plenum, generose negligit, suaeque se paupertate ac demissione solatur; abunde dives, cum nihil cupiat; satis honoratus, quod levissimum honoris aucupium minimè conseruetur. Et tamen ita illa ad necessitatem omnia affluunt, ad honorem nascendi vivendique conditio suffragatur, ut nec fame unquam, aut inopia periisse inventus sit; nec à Regum atque Imperatorum consortio ita exclusus, quò minùs ipsis à cubiculis ac secretis esse posset. Quin consiliis eorum ac thalamis, quibus familiarissimi etiam amicorum arcentur, solus admittitur. Neque tamen suis ipse Dominis paratatur,

fitatur, aut adulatur improbè, sed imperato sibi à natura munere fungitur, & Regiæ sanitatis curandæ non indiligens, intercutaneos humores proboscide, ut phlebotomo chirurgus sanguinem subtilissimè prolicit. Vigil ipse dormientibus cæteris excubat, tempusque opportunum captat, quo obligatis jam somno artibus, citra doloris sensum, remedium aliis, suæ etiam fami solatium adferat. Nemo unquam Medicorum solertia ingenioque tanto, aut somni apud ægrum occupavit tempora, aut dolorem avertit: Ut unus jure pulex innocentissimus in aula Principum Archiater videri possit, qui & sine periculo vulneret, & sine afflictione medeatur.

Nunc si consanguineos Pulicum investigemus, à quorum vel dignitate, vel multitudine etiam sua ad illos existimatio honorque promanat.

Et natos natorum & qui nascentur ab ipsis.

Quis

Quis unquam Regum aut Imperatorum tot sanguine junctos, tantam sobolem ac posteritatem multis annorum periodis colligere potuit, quot illi unica sæpe, non dico ætate, sed æstate numerant? neque tantum sanguinis conjunctio inter propriam consistit pulicum speciem, sed eò jam felicitatis extenderunt fortunas suas, ut vix Pontificum quispiam, aut Principum quantumvis potentium, inventus sit, de quo uti de consanguineo pulices gloriari non possint. Ut proinde, si ex jam dictis gratia ac potentia (ut plerumque fit) æstimanda sit, nihil cum ista pulicum prosapia in comparisonem venire queat. Et quisquam sit, qui illis aut inimicitias denuntiare, aut bellum inferre audeat? Non ignoro, quanta sæpe illorum clade concertatum sit, quot occisi, quot captivi, inter tormentarios ungues, miseranda clade perierint: sed & illud testari possum, illos, velut *ab ipso ducere opes animumque ferro, re-*
colli-

colligere sæpè , & recipere post vul-
nera Spiritum , femina sobolemque
sui relinquere , quæ hibernis , privata
inter septa , peractis , æstivo demum
tempore instructiori exercitu in
campum prodeant , & suorum pro-
genitorum cladem animosè ulci-
cantur. Quot hæctenus periêre ,
quot adhuc supersunt ex ista proge-
nie ? hanc penitus velle tollere , ne
Alexandri quidem sit totius ferè
orbis victoris. Citius Jovem Gi-
gantes cœlo expulerint , citius agna
upos , locusta oves , testudo lepores
exegerit orbe , quàm hæc animalcu-
la de mundo sustuleris , quantumvis
Achillea sis , aut Herculea virtute ce-
lebratus.

Et hæc paucula ex iis ferè bonis ,
quæ fortunæ dicuntur , commemo-
randa excerpimus. Nunc verò
corporis atque animi bona (Divi
immortales) quàm sunt in re exili in-
sentia ! citius draconem aliquem ,
atque animalia mole ac magnitudi-
ne admiranda meritis laudum colo-
ribus

ribus adumbraveris , quam tenue hoc & visum penè fugiens animalculum. Formam corporis, ac figuram natura ipsi indulfit, haud sanè ignobilem. Non ipsi informe caput est, uti bubonum ; non collum oblongum quale & gruum: tergus gibbosum, ut est Camelorum ; alvus ingens , qualis bufonum , sed proportio toto corpore eximia , in rotundum ac longum modicè vergens. Pedes nec crassi nimium, ut elephantorum, non graciles ut araneorum, nec denique quam par sit, numerosiores, ut pediculorum ; sed desultorii quatuor, quibus vel incessum, vel cursum , saltumque omnem, quàm velocissimè aptissimèque moderentur. Corpus atque cutis ipsi non glabra ac turpis instar ranarum est: non scabra ac corticata, uti est testudinum : non aculeata ut echinorum : non hispida ut hircorum, non crinita demum ut canum est , sed flocci tenues , vilique vestiunt mitissimo vellere ac colore , qui sub-

niger

iger ac purpureus est. Serico omni
 tellere hæc esse sentio molliora: no-
 risque usibus aptari possent, nisi
 actenus tonforum nobis texto-
 umque deesset subtilitas, qui pre-
 ofam hanc metant contexantque
 inarum segetem. In proboscide
 lephanti vim, viresque animanti
 lius admiramur; quòd hac, velut
 nanibus, alimenta vitæ tolerandæ
 ecessaria congerat, orique ac gulæ
 ubministret; eadem fanè (*si parva li-
 et componere magnis*) nostro in pulice
 anto potiori admiratione intuemur,
 quantò in minori corpusculo vis ma-
 or vigorque delitescit. Cùm eâ-
 dem proboscide vulnus inferat, ac
 reciproca quadam vi & arte humo-
 rem exugat, fistuloso simul ac præ-
 luro subtilique spiculo in omnem
 usum subserviente.

Sensibus deinde adeò vivacibus
 nstructus est, ut visu Lynces, au-
 litu talpas, odoratu vultures, gustu
 pes, tactu araneas quàm proxi-
 nè accedere credatur. Corporis
 deni-

denique totius compositio vegeta, & humorum attemperatio integerima. Non enim atra bile, aut melancholia abundat nimia, nec bile flava, seu cholera exundat, ut proinde neque tristitia, quamvis solitariam vitam agat, dejectus sit: neque ira, quantumvis lacescit, effervescat; sed aëre juxta ac sanguine in ipso dominante maximè laudatum à Physicis corporis temperamentum fortitum sit. Lætus semper, vegetus, exultabundus pervigilat, omnesque observat insidias: Ut dormire cum leonibus, vigilare cum canibus insomniis propemodum videatur.

Quid, quod valetudo ipsius nullis comperta sit morbis atteri; ut in hoc animali, tum præsertim, cum inter unguis exspirat, cadere jure dicas, quod paradoxo existimant, *sine morbo emori*. Nulla enim scabie, aut petigine affligitur, nullis corpus infestatur vermiculis, podagram aut chiragram nimia potandi licentia non incurrit, venter nulla aut constipatione,

ione, aut diarrhæâ, nisi innoxia for-
 tē, laborat, vix denique, cephalalgia
 aut phtisi, aliisque infamibus, ac de-
 estandis morbis, ut Gallicus, ac pe-
 llicularis, habetur, interiisse repertus
 est. Unde neque medico, neque her-
 bis medicis pulex utitur. Quin
 potius credibile est pulejo seu pule-
 gio herbæ in medicina celeberrimæ
 nomen contulisse. Atque ipsemet
 medici officium præstat in homine,
 cum eo inprimis tempore, quo no-
 xiis honoribus, æstivo calore veri-
 tatis abundat, maximè secta leniter
 cute mollissimè eosdem subducat,
 ut alios ab ipso chirurgos venæ inci-
 dendæ; sanguinisque extrahendi ra-
 tionem didicisse meritò sentias.

Agilitas verò quanta, quam expe-
 dita membrorum omnium ad mo-
 tum alacritas! hostem pulex (ne tre-
 pidum parvique animi existimes)
 nunc hac nunc illa parte invadit pri-
 mus, mox ubi sese imparem adver-
 sit resistendo prudentis instar mili-
 tis, receptui canit, seque ferè per a-
 per-

pertos campos fugæ comittit, Croatarum equis longè in omnem partem versatilior; vix ut unquam ita fugiens sit interceptus, pedibus enim posterioribus reductis in poplites, dein enixus in altum corpore, Divi! quanta transmittit lectorum conclaviumque spatia! altera certè pediculorum legio, quæ homini cum pulicibus militat, & gravis armaturæ milites, habere videtur, nihil tantæ celeritati habet simile, quamvis à pedibus nomen sortita.

Quod si verò audaciores aliqui fugam velut indecoram, respuant; quàm illi opportunè proxima latibula occupant, unde improvisum hostem rursus aggrediantur! Ambias, disquiras sæpius, atque illas in insidiis delitescentes, ne advertas quidem, etiam cùm adverteris. Ita in angustias coacti, nigelli potius atomi, quàm pulicis præ se speciem ferunt. Imò jam deprehensi suos etiam hostes, echini in morem contracti, deludunt. Ubi verò occasionem dispexere *quæ data*

fata porta ruunt, & adversario indi-
 gnanti, dolentiq; tergo impunè ob-
 vertunt, in campo semper, velut pe-
 riti equites, elapsuri. Quin & artem
 illam tenere videntur, quâ Finno-
 rum aliqui instructi memorantur, ut in
 oculis insectantium sese hostium re-
 centinis tenebris subducant. Nisi
 portè Gygis annulo abs se reperto,
 angulare illud occultandi sese bene-
 ficium occupaverint. Certè Ache-
 rous cum Hercule sub variis formis
 pugnans, sub una pulicis figura facile
 hostem delusisset. Ubi tamen jam in-
 terceptus pulex fuerit, ad mortem in-
 evitabilem trahitur, (neque enim ly-
 cum ullum pro illius redemptione
 acceptatur) pristinae suae virtutis ne-
 quaquam oblitus inter captantium
 manus, atque unguis ad extremum
 usque spiritum obluetur, ac sæpè in-
 testinis omnibus per vulnus effusis,
 ut media etiam corporis parte ac
 capite revulso adhuc dum pugnat, &
 minimum non nisi generosi bellatoris
 instar ponit, post fata, non quidem
 ad

ad cœlum inter sidera, & terram, inter herbas ac flores, ceu Narcissus quispian transferendus, pulegioq; nomen relicturos, quod unum maximis etiam Regibus votis fuisse testatum est.

Sed quid illius fatum, præmatura morte, describimus, cujus virtutes, quæ in animo præcipuè locantur, vix dum delibavimus. Et verò si politicas in hac bestiola virtutes quæsieris, multa in ea laudanda invenies, quæ homini deesse jure optimo conqueraris. Cùm enim velut ad bellum hæ animantes natæ sint, tamen nullis unquam inimicitiis, nullis contentionibus inter se dissident, nulla de finibus concertatio, cædes nulla: armatas in se invicem proboscides nunquam stringunt, neque dant, neque accipiunt vulnera. Et quænam hæc istarum laus, ac dedecus nostrum? pullex pulicem patitur, & homo homini invidet, vitam fortunasque eripit. Quid ratio? quid leges nostræ? quid institutæ republicæ? si absque ratione & legibus, absq; etiam rebus publicis

s ita vivant pulices, ut hominibus
 quoque ad benè beatéque vivendum
 exempla esse possint; ita verò in Eu-
 ropa vivant homines, ut Gallus, Ger-
 manus, Anglus, Hispanus non diver-
 tantum gentium nomina, sed &
 mortalium species bellis exitialibus
 confidentes videri possint. Nam insi-
 dem ejus fidelitatem quis ignorat?
 tubescere multi hominum potue-
 runt perfidiæ plenissimi, quique nul-
 lum colunt, nisi ut Plutarchus, *χύ-
 πρας φιλίαν*, id est, *ollæ amicitiam &
 agiunt cadis cum face siccatis*. Rari e-
 nim sunt Thesei inter homines, qui
 Pirithoum sequantur, cum tamen in-
 ter pulices non paucos reperias, qui
 ad carcerem etiam, atque vincula, ad
 vitastas, ad crucem denique ac mor-
 tem ipsam adhæreant ei, quocum se-
 vel arctam societatem inière. Ita ni-
 mirum *amicus certus in re incerta cernitur*.
 Pulex præterea, ut solitudinis a-
 mans est, sic contemplationis ac silen-
 tii observantissimus videtur, quòd cer-
 à Philosophis illis antiquis vitæ in-
 E stitu-

stitutum hausisse credibile est, quibus
 perquam familiariter usus fuisse, credi-
 tur, atque in primis Diogene Cynico,
 quocum etiam haud dubiè vas illud
 celebre coluerit, ad quod ne Alexan-
 der quidem magnus, sine reprehensi-
 one, admitti potuit. Didicerit etiam
 abs Diogene plena luce obire, ac quæ-
 rere homines, eosdemq; repertos mor-
 daciter pungere. Ita quidem, ut nec
 Diogeni ab eo sit parcitum; sed suum
 in pulice mordacem Diogenem Dio-
 genes invenerit. Paupertatis deinde
 studium atq; amorem ab iisdem Præ-
 ceptoribus pulicem hausisse existi-
 mem. Audierit credo illam Epistolam
 quâ Epicurus Pytoclæ scripsit: *Si vi-
 te divitem facere, non pecuniæ adjiciendum
 sed detrahendum cupiditatibus.* Socratem
 fortè etiam meliori profectu audive-
 rit, quàm Asinus Aminonium Alexan-
 drinum dicentem, *eum ditissimum, qui
 paucissimis contentus viveret.* Unde qui-
 dem mihi divites videntur, qui pau-
 pertatem; pauperes qui divitias im-
 pensè sectantur, Quod in pulice no-
 stro

etro verum esse comperias, nullius
 inquam inter inopiam indigente. Ci-
 cio enim vescitur parabili, quem na-
 tura ipsa, non insolens præparavit in-
 dustria. Vestes alias, quàm eadem na-
 tura concessit, nunquam appetit. Ut
 quemadmodum Protoplastus quon-
 dam noster in prima vitæ innocentia
 videatur ætatem agere.

Vos hic, Viri Anachoretæ, vos ap-
 pello, & non ad formicam mitto, quò
 salomon pigros destinat, si fortè is vo-
 sciscum non habitat, ut ab eo silentii,
 contemplationis, ac paupertatis præ-
 rarissimarum virtutum exempla de-
 sumatis, antiquissimis, ut audivistis at-
 que experientissimis magistris usus
 est, proindeq; ipsi in hac arte est cre-
 dendum. Illius vos solitudinis taci-
 turnitas delectet, quam in pulice de-
 prehenditis, reconditum aliquem ve-
 stris meditationibus angulum quærite.
 Subeat hic tenuem potiùs, obscu-
 rumq; extra mundi strepitum vitam
 fringere, quàm publici honoris lucem
 petari, capi illecebris, periculis obje-
 tari.

Etari. Vos verò Flolandiaë Principes,
 viri integerrimi, nolite obsecro per-
 mittere, ne subjectæ vobis nationes
 in pulices innocentissimos tanta
 post hac immanitate grassentur, ut
 causa inaudita sine cunctatione, sine
 miseratione, sine proprii sanguinis
 reverentia, non tantùm patriis relictis
 possessionibusque, sed ipsâ etiam,
 quâ nihil est carius, vitâ excludantur.
 En supplices ad sinum vestrum con-
 fugiant, obtestantur per jura commu-
 nis sanguinis, per familiaritatem, qua
 vobiscum sunt usi hæctenus, per fide-
 litatem; qua in omni vos fortuna
 sunt comitati, concedere hanc illis
 vitam, quam quondam dedistis, nec
 pristinam illam humanitatem vestram,
 inexpectata atque insolita vobis se-
 veritate corrumpite. Vestri esse ac
 manere votis omnibus desiderant,
 iisdem de quibus nati sunt relictis ac
 lectis foveri, illa denique hæreditate
 potiri, ad quam Deus & natura è ve-
 stro illos sanguine procreavit.

Finis.

APPENDIX

Continens Quæstio-
nes Miscellaneas

De

PUBLICIBVS

ex Philosophiâ, utroque Ju-
re, & Theologiâ, tùm mo-
rali, tùm speculativâ
depromptas.

Quas publicæ concertatio-
ni Scholasticæ expositas in Smir-
nensi Sinagogâ defendendas
suscepere

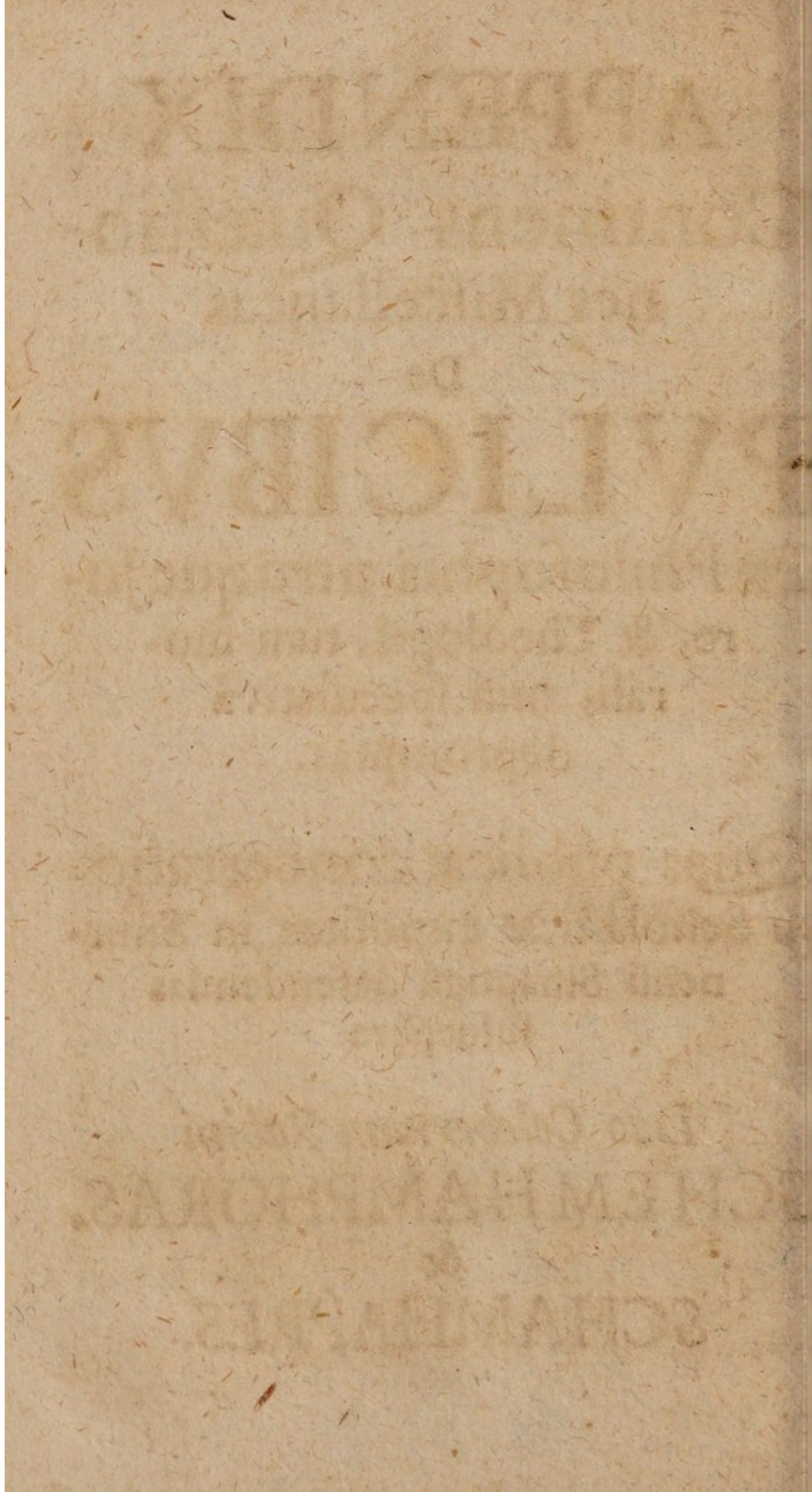
Duo Celeberrimi Rabini

CHEM HAMPHORAS,

&

SCHAMHAPRES.

Quaestio I.

Quæ sit definitio pulicis & ad quod ex 10. prædicamentis pulex spectet.

Resp. Definitionem pulicis esse oserosioris indaginis, quam definitionem illam Legati, quem aliquis & forsitan bene definiverat, legatus est vir bonus peregrè missus ad mentientium Reipublicæ causâ. Porrò natura & indoles præstantissima pulicis iuturniori indiget examine & scrupinio, quam quòd tam facilè & indubitantè, de ea per genuinam definitionem divinari queat: videtur enim pulex terminus transcendens, eò quod pulex suâ levitate & pernicitate non tantùm 10. prædicamenta cum arbore porphirianâ ejusque apice facillimè transfiliat & transcendat, sed insuper cum Hircocerois & Vulpoinseribus spatia planè imaginaria

phantasiæ nostræ frequentet, & ideò totum ordinem entium realium supergrediatur, & ideò non tam facile ejus genus proximum & differentiam ultimam reperiemus in 10. prædicamentis. Non enim pulex est substantia: cum non per se stet, sed semper saltet, cum non gaudeat supposito id est incommunicabili substantiâ, est enim nimis quantum communicativus suæ substantiæ ad homines; non est accidens absolutum, cum non maneat per inhærentiam affixum uni tantum subjecto, sed continuo naturaliter mobile de uno in aliud: non enim est quantitas: tum quia non admittit pondus & mensuram, tum quia præcipue non est forma tribuens corpori impenetrabilem extensionem sed potius compenetrationem suarum partium, cum ad morsus & saltus pulicis homines labia comprimant, pedes contrahant & quasi compenetrent. Neque est qualitas, cum non habeat contrarium se expellens ab eodem subjecto, pulices enim pacifice in eodem sub-
jecto

recto compatiuntur pediculos, cimices, aliaque similia animalcula hominem amantia & humanam carnem appetentia: nisi forsitan sit de genere respectivorum, quorum totum esse est, ad aliud, totum enim esse pulicis est ad hominem, ad canes &c. ut sine consortio humano diù saltem esse & vivere non possit, propterea homo visus & objectivè terminans visionem pulicis rectè statuitur beatitudo objectiva, visio autem hominis oculis puliceis inhærens, beatitudo formalis pulicum. Carentiavisionis autem humanæ pœna damni, quam patiuntur pulices in cubiculis desertis ab hominibus vacuis pulicum purgatoriis existentes & suam nimiam crudelitatem in puellas luentes, Ita Dapsipodius de pulicibus uxoris Loth, utrum etiam ipsi in statuam salis versi sint.

Quaestio II,

Utrum liceat morsibus pulicum resistere.

Resp. Negativè tum quia sunt satel-

lites divinæ justitiæ ad vindicandum peccatum originale emissi, atqui Deo judici juste punienti nemo licite resistit, sed in conscientia parere tenetur: unde qui pulicibus resistit Dei ordinationi resistit. Tum quia constat, pulices nil aliud agere quàm extrema necessitate & fame compulsos de nostris superfluis victum & vitæ necessaria quærere: atqui extremè indigenti non solum non licet superflua nostra denegare, aut impediendo, resistendo subtrahere, sed ultrà, ipsimet saltem ex charitate eadem offerre tenemur, cum extrema necessitas omnia communia faciat. Ita Petrus Hofenlucas de jure Stillicidii in suas & alienas Caligas.

Quæstio III.

Utrum pulicidium sit peccatum occisionis simplex aut qualificatum.

Resp. Est qualificatum. Imprimis est contra pietatem consanguineis proxime conjunctis specialiter debitam, 2do est contra virtutem Religionis, quia contra obedientiam & reverentiam

tiam his ministris & emissionariis di-
 vine justitiæ debitam. 3tio, est occi-
 sio proditoria ex insidiis, quâ iner-
 mibus his animalculis plerumque ni-
 hil mali suspicantibus & de sua inno-
 centia confisis ipsum jus & occasio
 propriæ defensionis præcluditur. Vul-
 go Meuchel, Mord.. 4to. Conti-
 net speciem assissinii, dùm ancillæ se
 mercede & pecunia conduci permit-
 tunt ad pulices suarum dominarum
 occidendos, & sic vitam illorum
 longè prætiosiore ac altioris ordi-
 nis bonis & thesauris mortuis fortu-
 næ postponunt. 5to. pulicidium de-
 generat in Tyrannidem & abusum
 illius juris, quod habemus in vitam
 aliorum animalium, siquidem puli-
 ces non viâ facti in continenti uti pe-
 diculi & alia animalia sed cùm ex-
 tra ordinariis ludibriis & cruciatibus
 per diuturnas convulsiones inter di-
 gitos occidantur & tardè mori com-
 pellantur. Ita Caprasius Buccalini
 de 4ta & ultima monarchia pedicu-
 lorum & pulicum in magnis illis brac-

cis seu Caligis Helveticis vulgo
Schweizer, Hosen erecta. Sempro-
nius de jure quod habet fiscus in pu-
lices vacantes seu derelictos.

Quaestio IV.

Utrum liceat contra proprios puli-
ces in mordendo deprehensos &
transfugas criminaliter agere vel ad
causam sanguinis testari contra ipsos.

Resp. Negativè per textum clarum:
L. 4ta ff. de testibus. Ex quâ con-
tra sanguine vel affinitate junctos te-
stari prohibemur, aut saltè ad testan-
dum cogi non possumus, sed pulices
proprii id est ex nobis & nostro san-
guine & non aliunde descendentes
sunt nobis in primo gradu lineæ re-
ctæ conjuncti, siquidem ita immedia-
te à nobis & nostro sanguine descen-
dant, quod nulla alia distincta perso-
na aut generatio mediet: ergò con-
tra illos criminaliter ad causam san-
guinis testari prohibemur vel saltè
ad testandum cogi non possumus.
Ita Caspar Laugensack wohlgeübter
Prätttschenstecher bey der lidernen Basis
Geiz

Beigen in Wien. Hæres ex asse mul-
torum millium pulicum.

Quæstio V.

Utrum pulicupium liceat diebus
festis aut Dominicis.

Resp. Negativè nam ex cap. 1. & ul-
timo de feriis diebus Festis & Domi-
nicis omnes strepitus, processus, &
tractus; udiciales silère debent, atqui
pulicupium continet strepitum & a-
ctum judicialem, siquidem pulices
auctoritate publicâ juris gentium ve-
lut malefactores capiantur, & ad
pœnam mortis latæ sententiæ in
flagranti subeundam rapiantur: er-
go pulicupium pro diebus Festis &
Dominicis non licet, ità Kaunzius
de pediculorum & pulicum jure asyli
in caligas & tibialia. Laws de novis
Coloniis pulicum in Missisipium
introducendis pro promovendis &
exaltandis actiis. Porcius festus de
cambio pulicum, utrum sapiat cam-
bium siccum solvere pediculum pro
pulice à campfore in loco præsentè
sinè labore & periculo ejus accepto,

quem se finxit per litteras in distanti loco cum suo labore & periculo amittendi sortem principalem procurasse. Neque dicas Diebus Dominicis & festis licet venatio, piscatio, vel aucupium, siquidem non sint opera servilia sed opera communia Dominis & servis, atqui pulicupium communiter dici solet venatio, piscatio vel aucupium: ergo pulicupium diebus festis & Dominicis licet, minor patet ex his duobus versibus pulicupium & pedicupium ænigmaticè describentibus.

In densis Sylvis venor bis quinque castellis

Quod capio, perdo. Quod non capio mihi servo.

(seu mihi acquiro)

Resp. Negando minorem. Venatio enim est animalium ferarum, ubi pulices animalibus domesticis, mansuetis & cicuris annumerantur, ergo pulicupium non est propriè venatio, sed venatio, piscatio & similia sumuntur hic metaphoricè, sicut metaphoricè

thoricè ludebat ille, qui suo bono
 amico ab infirmitate reconvalescen-
 ti gratulari volens eidem in hunc
 modum scribebat. Pinguissimo læ-
 titiæ butyro perfusus sum, & ex in-
 timo cordis mei lyripippio gratula-
 mundus accedo, quod tandem furcâ
 reconvalescentiæ tuæ finum mor-
 porum tuorum ex stabulo cordis
 tui ejeceris, ingens admirationum
 nubifragium mentem meam subiit,
 quod tam diu vulvam calami tui
 concluderis, ne partum aliquem lit-
 terarum ad me edere potuerit &c.
 Ita Casimindus de poenis pulicupæ
 venantis in alieno fundo in scio & in-
 vito Domino, utrum si delictum au-
 geat, possit ad Trirêmes mitti, oder
 auf den Knöbl geseht werden. Sme-
 tius de jure pulicupii, utrum perti-
 neat inter jura Regalia vel privato-
 rum, inter jura Ecclesiastica vel sæcu-
 laria sitque sinè simoniâ pretio vendi-
 bile.

Quæstio VI.

Utrum Religiosi Professi; qui vi suæ
 pro-

professionis omnia jura in res temporales abdicarunt, possint retinere jus gladii seu vitæ & necis in suos pulices, ut illos saltem quoad forum externum licite, impunè occidant, quod enim concernit forum internum conscientiæ, jam monstratum est Pulicidium non licere, & à quo hoc jus petere debeant.

Resp. ad primum affirmativè cùm tantum sit jus jurisdictionis non jus proprietatis, Religiosi autem per votum paupertatis in professione tantum deponunt omnia jura proprietatis in res temporales, non omnia jura jurisdictionis, ut per se patet.

Resp. ad secundum. Cùm hoc jus gladii sit materia jurisdictionis & potestatis sæcularis, omninò à potestate sæculari petendum erit, non à Pontifice aut potestate Ecclesiastica, exceptis territoriis illis, quæ etiam quo ad Dominium temporale politicum superioribus Ecclesiasticis subiecta sunt, & in qua illi, etiam jurisdictione temporali politicâ gaudent.

Ita

ta Petrus Lorca de Saltibus pulicum
 in Lyripippio inflato, utrum sint ar-
 tificiales & regulares juxta tonum
 hujus fistulae vulgò *Dudel= Sack* oder
Sack= Pfeiffen. Pedemontius de trans-
 migratione pulicum per hyemem in
 alienas terras ultra mare rubrum.

Quaestio VII.

Utrum si Adam non peccasset, pu-
 lices venissent.

Resp. Affirmativè, pro ornamen-
 to, decore & integritate hujus uni-
 versi. Tum quia non videtur fas ar-
 tificium tam venustum tam exce-
 edens comprehensionem nostram, uti
 est structura pulicis, propter solum
 peccatum accidentalizatum fuisse.
 Tum quia in statu innocentiae fuif-
 sent capilli, quia sunt excrementa,
 quæ deserviunt pro ornamento ho-
 minis, ergo fuissent etiam excremen-
 titii pulices, quia deserviunt pro or-
 namento & varietate totius universi
 creaturarum, quia per hæc minima
 animalcula eorumque integros vi-
 vaces quinque sensus vel maximè
 præ

præ cæteris creaturis divina omni-
potentia nobis ad stuporem com-
mendatur. Quare non est, unde
Atheus ille Poëta canat.

*Sapè mihi dubiam traxit sententia men-
tem*

*Curarent superbi terras, aut ullus inesset
Rector? & incerto fluerent mortalia
casu?*

Huic enim benè respondit Christia-
nus quidam Poëta.

Emicat ex ipsis divina potentia rebus

Et levis est pulex, qui probat esse DEum.

Item alius.

*Esse DEum scimus, si quid sit? Scire
velimus,*

*Supra nos imus, nam quod sit summus &
imus,*

*Ultimus & Primus, scimus plus scire ne-
quimus.*

Tum quia. Si Adam non peccas-
set, omnes nos & nostri consanguini
saltem non reprobi venissent
(quod ultimum additur propter sen-
tentiam Scoti, secundùm quam re-
probi moderni in statu innocentia

non venissent) sed pulices sunt con-
anguinei nostri non reprobī, seu
non reprobati, non damnati à Deo:
ergo pulices nostri venissent, etsi
Adam non peccasset. Advertendum
tamen, quod pulices pro eo tunc ca-
uissent proboscide seu aculeis & ro-
stris, quibus nunc ut Ministri justitiæ
ad vindicanda peccata puellarum ar-
mati & instructi sunt, & eorum lo-
co molissimas habuissent linguas,
quibus non cùm minori teneritudine
quàm defacto catuli pulvinares puel-
lis blanditi fuissent. Ita Schwepper-
man de remediis asceticis contra
gravissimas tentationes & nimium
amorem carnalem pulicum erga fœ-
minas.

Quæstio VIII.

Utrum pulicibus liceat Polygamia
seu pluralitas uxorum.

Resp. Affirmativè, & hoc ad mul-
tiplicandam & conservandam suam
gentem pro decore & varietate uni-
versi, ad resistendum suis hostibus &
injustis aggressoribus, secus enim gens
illo-

illorum propter quotidianas ingentes clades, brevi tota attereretur: Hinc merito Virgilius de hac numerosâ & veteranâ gente admirandus fistulavit

His ego nec metas numeri, nec tempora pono.

Ita Martyrologium pulicum, de pulicibus coelibatum profitentibus. Georgius Podipraz de Hermaphroditis pulicum utrum eis liceat alternare sexum in contrahendis matrimoniis. Cuspius de processibus matrimonialibus inter pulices Heterogeneos.

Quaestio IX.

Utrum matrimonia pulicum parochi, quæ in caligis ipsius, aliisque latebris seu occultis locis contrahunt inter se, sint clandestina.

Resp. Negativè. Contrahuntur enim præsentem & scientem Parocho, qui abundè sentit saltus contrahentium convivarum sufficientia signa nuptiarum initarum. Ità Scheidiwinus de Spadonibus pulicum uno vel utroque

utroque testiculo orbatis, de pulicibus frigidarum vetularum, utrum frigidis & maleficiatis & ideò perpetuo impotentibus annumerandi sint.

Quaestio X.

Quo jure pulices semper Pullati seu nigri incedant.

Resp. Jure consuetudinario patriæ ad lugendos consanguineos & protoparentes suos quotidie in magno numero occisos, præterea etiam pulices Clericorum de Jure Canonico ad retinenda privilegia fori & canonis hanc suam nativam Cleram portare tenentur, quam pulices furtivi lactant lacticia deprædantes & pervagantes, si amittant, etiam privilegia amittunt, quod capi & occidi queant. Ita Silvester, de pulicibus hirsutis satyrorum, utrum comam & barbam nutriant.

Quaestio XI.

Utrum pulices Zingarorum inter Zingaros seu vagabundos computandi sint.

Resp.

Resp. Affirmativè, etsi enim constanter uni eidem Domicilio affixi hærent, hominèmq; suum non deserant, quia tamen illud continuè locum mutat, etiam ipsi inquilini vagabundi evadunt. Argumento L. 275. Celsus ff. ad municipalem & de incolis. Sicut vagabundus reputaretur limax, qui continuo cum sua eadem domo de uno loco in alium, de una Parochia in aliam, de una Diocesi in aliam migraret, ita Sophar Halicacabus de pulicibus Judæorum in transmigratione Babilonicâ, utrum & ipsi omnes in catenis captivi abducti sint.

Quæstio XII.

Quibus legibus pulices vagabundi teneantur.

Resp. Legibus castrensibus militiæ levis armaturæ & legibus artis saltatoriæ, quando enim pariunt, pariunt filias saltantes, undè sunt omnes nati Chorægi id est Magistri artis saltatoriæ associandi propterea rusticis illis Tyrolensibus vulgò Hengetheis
ner

uer vocatis, qui dici solent nati fidi-
 cenes ex utero matris. Ita Joviaſter
 Kazenbach. de centro naturali pu-
 licum; quod eſt, umbilicus fæminæ,
 utrum extra hunc ſint in ſtatu vio-
 lento.

Quæſtio XIII.

Utrum pulices antipodum ſint
 antipodes, & ſuis pedibus noſtris op-
 poſiti.

Reſp. Affirmativè. Siquidem &
 pulices in terris antipodum nume-
 rentur inter gravia, quorum locus
 terra eſt, cujus ibidem obverſam
 nobis noſtrisque pedibus partem
 tuam calce premunt. Ita Paphnutius
 Barbatus in ſua ſecunda apocalypſi
 de locuſtis & pulicibus cataphractis
 & grandibus vulneribus, quæ puellis
 quandoque tempore Antechriſti in-
 dicturi ſunt.

XIV.

Utrum pulices furum aliarumque
 infamiarum personarum ſint infames.

Reſp. Negativè, ſed retinent ſuam
 ingenuam honeſtatem, quam ex ori-
 gine

gine præ pediculis habent: est enim
 nota R. J. ex cap. quæsiuit, de hiis
 quæ fiunt à majori parte nemo pu-
 nitur pro delicto alterius. Item deli-
 cta parentum non debent nocere
 prolibus, pulices autem numeran-
 tur inter quasi proles & partum no-
 strum tum quia ex jam dictis pulices
 nihil auferunt nisi nostra superflua.
 quæ extrema fames & necessitas eis
 communia facit, undè non contra-
 hunt infamiam furti, & licèt simul-
 cum furibus suspendantur, quia ta-
 men adhuc etiam in patibulo ipsi
 plena libertas relinquitur se honestis
 viris eorùmque confortio insinuan-
 di, ut Confessario fures educenti,
 spectatoribus propinquis, qui sæpe
 à furibus eorum pulices ab intestato
 reportant, hinc signum est, quod
 honesti maneant, & locus patibuli
 eorum famæ vel honori nil præju-
 dicet. Cujus ratio à priori est: quia
 pulices furum frequentant patibu-
 lum merè materialiter sicut ex. gr.
 Murarii alique honesti opifices Pati-
 bulum

ulum ædificantes aut collapsum re-
 arantes, & hoc quidem pulices ex
 nnatâ virtute fidelitatis ac gratitudi-
 nis erga hominem suspensum, à quo
 educati & nutriti sunt, & propterea
 sique ad ultimum spiritum eidem af-
 fectere cupiunt, non verò frequen-
 tant patibulum formaliter ut tale, ut
 locum infamem supplicii, cùm nil
 peccaverint sed materialiter ut mu-
 lum præcisè, neque patibulum fu-
 res, sed potiùs fures eorumque cau-
 sa patibulum infame reddunt. Ita
 Doctor Kniknack archicriticus Flo-
 andiæ de Hemistichiis & crepundiis
 parvulorum pulicum. Doctor Kni-
 knack sunt canes, quia hunc tonum
 dunt, dum pedibus posterioribus
 nos pulices excutiunt.

Quæstio XV.

Quo jure pulices habeantur hone-
 iores pediculis.

Resp. Inprimis jure adoptionis, si-
 quidem à Summis Principibus &
 nobilibus totius orbis inter familia-
 res & familiam Domesticam permis-

sivè saltem adoptati sint, quã gratia
 carent pediculi, qui tantùm ex pri-
 vilegiis mendicantium eosdem fre-
 quentare audent, ab aulis autem &
 Palatiis magnatum ac nobilium per-
 petuo à potiori saltèm exulant &
 cùm horrore ac ignominia ejiciun-
 tur. Excepto quod quandòque per
 accidens de rariori contingenti &
 furtivè se iisdem in castris insinuare
 præsummant, quod non sufficit ad
 illos cohonestandos. Secundò jure
 gentium, cùm enim commercium
 hujus blandi Philantropici & socialis
 animalculi sit omnibus hominibus
 etiam Summo Pontifici, Augusto &
 Augustæ inevitabile consultius vi-
 sum fuit ea communi consensu om-
 nium gentium pro honestis haberii
 & declarari pediculis in sua infami-
 tate relictis, qui facilè ex toto vitari
 possunt & à multis per diligentiam
 vitantur. Tertiò jure generationis,
 quia pulices gaudent honestiori &
 nobiliori generationis prærogativa
 quàm pediculi, cùm enim pulices
 sint

sint Jovialis, alacris & saltabundi ge-
 nii, hinc videntur ut plurimum ma-
 teriam suæ generationis desumere
 ex calido sanguine nostro nobilissi-
 mo liquore, & ideò dulces adeò ap-
 parent, quod puellæ rubricas sangui-
 nis pulicei suis digitis adhærentes
 summo gustu lambere soleant, nisi
 ad crudelitati & sanguinolentiæ puel-
 larum attribuendum sit: e contra
 quia pediculi melancholicæ comple-
 tionis, depressi morosi genii, & tar-
 ti gressus existunt ex Pituita, Phle-
 gmate viscoso, Scarbutico Sanguine
 nostro & crassis humoribus mate-
 riam suæ massæ desummunt. Quar-
 tò Jure incessus: pulices enim ho-
 nestius incedunt quàm pediculi, quia
 pulices in sua nigra senatoria toga
 emulantur colorem aulicum came-
 æ, e contra versicolor Hispida pellis
 pediculorum sordidas potius lepro-
 rorum mendicorum peras & quis-
 quilias imitatur. Ita magister Poly-
 thronius Baccalaureus formatus ex
 baccis fabarum de numero mensurâ

& pondere pulicum, quot centena-
riis orbis terrae minus pondera-
ret, si omnes pulices cùm sua gleba
ex illo auferentur. Sergius de trina
dimensione longitudine, latitudine,
& profunditate pulicum secundùm
ulnas sartorum.

Questio XVI.

Utrum pulices urbani seu civita-
tenses sint politiores & civiliores ru-
sticanis & oppidanis.

Resp. Affirmativè. Nam civita-
tenses sæpiùs mutant munda indu-
sia & caligas, rusticani autem semper
iisdem sorditatis inhærere coguntur,
quamdiu durant. Ita Lucas Pogibon-
zius de restitutione pulicum spolia-
torum, de pulicibus minorennibus,
utrum gaudeant beneficio restitutio-
nis in integrum, dum per fraudes
puellarum circumventi, capti & in
suis juribus mordendi læsi sunt. Ubi
affirmativam resolvit universim de
omnibus argumento ex cap. 1. & 2.
de restit. in integ. ex quibus & etiam
variis locis juris civilis respública
gau-

audet beneficio minorum, si in suis
 onis & juribus læsa fuerit, sed puli-
 ces omnes in simul constituunt rem-
 publicam, in qua jus mordendi spe-
 tat inter jura & bona publica totius
 reipublicæ & communitatis: ergo
 audent beneficio restitutionis in in-
 tegrum, si in eo læsi aut circumventi
 uerint.

Quæstio XVII.

Utrum pulices infidelium sint
 subjecti Ecclesiæ seu Pontifici.

Resp. Affirmativè de pulicibus in-
 fidelium in terris Pontificiis habitan-
 tium, ut de pulicibus Judæorum Ro-
 mæ, quia constituunt ibidem suum
 Domicilium aut quasi Domicilium,
 hinc sortiuntur forum loci ratione
 Domicilii argumento à L. 7. Cod.
 de incolis. Ita Trullench de pulici-
 bus Cardinalium utrum inter Do-
 nesticos eorum numerandi sint.

Quæstio XVIII.

Utrum pulices magis appetant
 formas nobiliores quàm ignobilio-
 res puellarum, magis puellas juvenes

& albicantes, quàm rancidas & lip-
pas sagas aut vetulas ex nosoco-
miis.

Resp. Affirmativè eadem planè
ratione quâ secundùm Physicos ma-
teria prima pulicum magis appetit
formam substantialem nobiliorem
ex. gr. pulicis, quam ignobiliorem
infamis pediculi, totum enim com-
positum substantiale pulicis non est
deterioris gustus aut conditionis
quàm materia prima pars illius. Ita
annales pulicei de admiranda propa-
gatione pulicum inter continuas
cruentas persecutiones à caligulis sic
dictis à caligis, in quibus pulicum
lanienas exercent.

Quæstio XIX.

Utrum pediculi & pulices sint si-
mul duo Domini in solidum ejus-
dem corporis, quod obsident, quod
ad jus mordendi, pungendi &c.

Resp. Affirmativè cum jure tamen
præventionis, ut qui alium mor-
dendo & pungendo prævenerit pro
hac vice & quo ad hunc actum
punctu.

puncturæ prævaleat, per quòd nil
 collitur de pleno jure & potestate
 pungendi, in qua Dominium ple-
 num essentialiter consistit, sed tan-
 tum exercitium actuale illius per
 præventionem in prævento impe-
 ditur, eadem ratione, quâ Domi-
 nium plenum jurisdictionis in cau-
 sis mixtis stat cum jure præventio-
 nis permanenter simul penes duos,
 penes Judicem Ecclesiasticum & sæ-
 cularem, ut qui alterum in inchoan-
 do judicio prævenerit, quoad hunc
 actum sinè alterius injuriâ prævaleat,
 tum quia possunt duo simul cum
 jure præventionis habere permanen-
 ter plenissimum jus personale inso-
 lidum contra eundem debitorem,
 ad eandem rem tradendam ex. gr.
 casu quo Petrus duobus simul cuili-
 bet cum plenissimo independenti
 jure petendi ab ipso promisit eun-
 dem equum, hac tamen conditione,
 ut qui actu petendo præveniat, præ-
 valeat & eum obtineat, in quo nulla
 cernitur repugnantia: ergò etiam

possunt duo in simul pediculus & pulex in idem corpus habere plenum in solidum, ac mutuo independens jus reale mordendi, pungendi, hac tamen conditione, ut qui prævenerit, alteri prævaleat, ita Doctor Budlerus de festo Scenopegiaæ vulgò Lauberhüten-Fest/ quod pulices per dies caniculares in campis Elisiis puellarum & canum caudis ecclebrare solent.

Meminerint tamen nigri isti Partisani seu levis armaturæ milites nimirum pulices statuti illius militaris, quod descendendum ad proelium & remanentium ad sarcinas æquanda sit portio, ut propterea cum pediculis sarcinas nigras portantibus suisque collactaneis prædam captam in æquales semper dividant pacificè portiones. Pediculis porrò & pulicibus succedunt in solidum vermes affines eorum secundum æquam dispositionem testamentariam pauperis illius studiosi à pediculis & pulicibus corrofi in suo epitaphio, quod ita sonat.

Mut-

*Multipedes, pulex, cimex, mala turba
valete.*

*Sat vobis nimirumque datum est, jam
nutrio vermes.*

Quaestio XX.

Quid de jure praecedentiae inter pu-
lices, cimices, & pediculos commen-
tales & contubernales in eodem do-
micilio, dum in publicum prodeunt.

Resp. Pro pace fraternâ conser-
vandâ debent observare jura ancia-
neitatis & secundùm ea bini & bini
procedere, ut nimirum qui prius
possessionem inchoaverit, ibique
suum Domicilium constituerint,
cæteris velut honoratiores præce-
dant, senioribus enim competit ho-
nor, per notam R. J. qui prior tem-
pore potior jure: cæterum si omnes
simul uno eodem tempore ibidem
pedes suos fixerint, omninò jus præ-
cedentiae præ omnibus competit pu-
licibus, eo quod ex jam dictis com-
muni consensu omnium gentium
habeantur honestiores & honoratio-

res cœteris illis fociiis. Ita Stichius de
 cruentis repressalibus, quæ quondam
 exercuere pulices circa posteriora
 fartorum & sutorum infensissimæ
 gentis,

Quæstio XXI.

Utrum pulices in bello amissi ju-
 re postliminii ad suos pristinos Do-
 minos revertantur.

Resp. Affirmativè nisi pedes in
 bello amiserint, aut decimus quis-
 que illorum securi percussus fuisset,
 ratio est ex L. postliminium ff. de
 captivis & postliminio reversis,
 Postliminium est jus amissæ rei,
 recipiendæ ab extraneo & in pristi-
 num statum restituendæ legibus mo-
 ribusque constitutum, dum scilicet
 per bellum res nostræ ad extraneos
 de venere: unde secundum J. C.
 postliminium idem significat quod
 post limen, quia res nostræ limen
 nostrum egressæ, dum ab hostibus
 vel extraneis ad nos redeunt, post
 ad idem limen rediisse videntur:
 atqui pulices in bello amissi & ab
 hosti-

hostibus vel extraneis occupati inter res nostras familiares & domesticas, inter supellectilem nostram pertinebant: ergo jure postliminii ad nos reverti debent, tùm quia ex instit. quibus modis jus patriæ potestatis. Si ab hostibus: jus postliminii datur etiam ad proles nostras bello amissas recuperandas: sed pulices repurantur inter partum nostrum & saltem quasi proles ergo: ita Strozius de compositione continui in pedibus pulicum, utrum ex indivisibilibus aut divisibilibus in infinitum per totam æternitatem componantur.

Quæstio XXII.

Quo jure fœminæ & canes plus cæteris pulicibus abundant.

Resp. Jure Evangelico, omni habenti dabitur & abundabit, ab eo autem, qui non habet & quod habet auferetur, ab eo Lucæ 19. ita Sturmius de impenetrabili extensione pulicum, dum se quatuor pedibus simul ad mordendum infigunt.

Quaestio XXIII.

Quo jure pulices semper fugitivi, saltabundi & ad fugam parati incedant.

Resp. De consilio Evangelico. Si persecuti vos fuerint in unâ civitate fugite in aliam, non consummabitis omnes civitates donec veniat qui mittendus est, id est carnifex, qui vos perimat. Minus saltem offendet aures criticorum intelligentia prophana horum textuum, quam illius in Psalmo septimo incidit in foveam quam fecit. Quem quidam exsoluere de incestu Patris cum propria filia. Ita Porcenses de rarefactione & condensatione pulicum, utrum etiam fiat per ingressum & egressum corpusculorum sicut in foeminis.

Quaestio XXIV.

Utrum facilius generetur ex pulice corrupto pediculus, quam ex pediculo pulex.

Resp. Affirmativè sicut facilius fit ex cursore defatigato auriga, quam ex auriga quieti asueto cursor, ratio à prio-

à priori materia prima pulicis per con-
 tinuos saltus delassata facilius portat
 formam substantialem quieti, stativi,
 Hyberni animalis, sicut est pedicu-
 lus, quam inquieti, saltabundi, & ve-
 litaris, uti est pulex. Ita Zoilus de di-
 stinctione Scotisticâ, utrum minor
 adhuc & subtilior distinctio admit-
 tenda sit inter formalitates pulicum,
 quàm Camelorum vel onagrorum.
 Lexicographus pulicum de micro-
 scopio, in quo formalitates Scotisti-
 cæ pulicum clarè videri queant. Ne-
 que refert, quod natura semper pro-
 cedat à formis imperfectioribus ad
 perfectiores, & quod materia prima
 pulicis magis appetat formam sub-
 stantialem pulicis tamquam nobi-
 liorem quàm pediculi.

Resp. Ad primum id verum esse in
 formis subordinatis, uti est forma
 mixti & forma animæ: non verò
 semper in formis disparatis, uti est
 forma pulicis & pediculi, ita ex cor-
 pore hominis corrupto generatur
 terra & cinis.

Resp. Ad secundum materiam primam suum appetitum sine violentia submittere exigentia universi & causarum naturalium.

Questio XXV.

Utrum pulices gaudeant tertia entitate Scotistica.

Resp. Negative, non enim sunt multiplicanda entia sine necessitate, nulla autem est necessitas hujus tertiae entitatis puliceae a partibus simul sumptis realiter distinctae, cum totum compositum substantiale pulicis sine tertia entitate alia superaddita satis mordeat & pungat, praeterea si pulices in se portarent hanc ingentem molem tertiae entitatis Scotisticae, quae tot grandia & crassa capita Philosophorum suppressit & contrivit, quod eam capere & portare non poterant, non essent pulices ita leves, agiles & expediti ad saltandum: ergo evidens est, quod eam non includant. Ita anatomicus virtualitatum seu formalitatum Thomisticarum, utrum tenelli pulices per abstractiones

nes

nes metaphysicas earum in intellectu
 tuam pellem amittant. Et ideò Me-
 taphysici excoriatoribus annumeran-
 di sint. Affirmat citatus author &
 credit, quod fermè omnes illæ chi-
 rothecæ, quas metaphysici in gradi-
 bus sui Magisterii spectatoribus distri-
 buere solent, sint de pellibus puliceis
 ita Philosophicè excoriatis.

Questio XXVI.

Utrum liceat pulices catenulis al-
 ligatos lucri gratiâ vendere.

Resp. Per se loquendo negativè,
 tùm quia captivitas perpetua æqui-
 paratur in morali æstimatione pœ-
 næ mortis sed ex dictis pulices non
 promerentur pœnam mortis, ergo
 neque captivitatem perpetuam, ne-
 que est paritas de aviculis cæterisque
 animalibus, quæ pro nostro libitu
 sua libertate privamus, cùm ex præ-
 cedentibus dictis ibidem speciales
 stent rationes in favorem pulicum, ut-
 potè quod sint satellites Divinæ ju-
 stitiæ, reo autem vel condemnato
 non licet satellites præsertim supre-
 mi

mi Judicis & executores sententiæ ipsius captivare aut injuriare &c. tum quia est nota R. J. nemo potest cum alterius jacturâ locupletari: ergò nemo cum jacturâ aureæ libertatis his animalculis à naturâ concessæ suum lucrum quærere potest, sed quemlibet potius meminisse oportet pulchræ illius & generalis de malè partis admonitionis.

Si vires, & cupis quâ vir as,

Non capias vires, ut rapias vi as.

Tum quia tandem non licet captivare pauperem extremâ necessitate compulsam, dum quærit quæ sua sunt, quæ extrema necessitas & fames ei communia facit, atqui ex dictis ita se gerunt pulices, dum nos mordent & pungunt: ergò non licet eos captivare aut catenulis alligare.

Dixi per se loquendo, si enim familiaris iste spiritus pulex delinquat contra jura Domicilii & hospitalitatis, ut si imitetur spiritum illum nequam cacadæmonis, de quo Lucæ 11. ita habetur, Cùm exierit de homine

nine quærens requiem & non in-
 veniens dicit, revertar in Domum
 meam undè exivi, & cum invene-
 rit eam Scopis mundatam, tunc va-
 lit & assumit septem alios spiritus se-
 rum nequiores se, & ingressi habitant
 ibi & fiunt novissima hominis illius
 pejora prioribus. Tunc utique lice-
 bit vagabundum hunc tenebrionem
 cum suis hospitibus intrusis pro ex-
 emplo & terrore aliorum catenulis
 alligatum in publicum producere,
 aut eis ostium occludere & libellum
 repudii dare: est enim denuò nota
 R. J. Damnum quod quis suâ culpâ
 sentit, sentire non videtur. Ita Ze-
 chius de admirandâ metamorphosi,
 quâ pulices enecati convertuntur in
 herbam pulilegium nomine.

Questio XXVII.

Utrum mutuum puliceum, quod
 facile contingit in commodato cali-
 garum, tibialium &c. sit usurarium,
 si in illo 10. aut 20. pulices pro 100.
 ultra sortem principalem accipiantur
 seu recipiantur.

Resp.

Resp. Negativè. Regulariter semper adest damnum emergens nimirum periculum amittendi sortem principalem propter volatilem fugitivam indolem hujus animalis & lucrum cessans, siquidem fœenerator mutuans ipsemet totidem aut plures cum duplicato fœnore lucrifacere potuisset. Unde Clerici tenebuntur de his suis capitalibus puliceis ad interesse positis contribuere subsidia ad bellum & expeditionem contra turcas, si decimæ de bonis Ecclesiasticis promulgentur & concedantur. Præsertim ad hæc abundantius concurrere & contribuere poterunt Patres castrenses, qui abundant similibus capitalibus & cùm teste Suetonio Vespasianus Romæ ex urina humana vectigal commentus sit, de cujus mensurâ & quantitate exactè constare non poterat, quidni etiam fœminis moderatum aliquod pedaggiū vulgò *Gleisch-oder Gloh-Kreuzer* pro pulicibus quotidie jugulatis in pedes singulorum imponi posset, cùm

cùm de numero eorum faltem superficialiter ũber hãbs Divinari queat, uti enim Juv. Satyri 14. in nostra tempora.

- - - - *Lucri bonus est odor ex re
Qualibet illa tuo sententia semper in ore
Versetur, Dīs atque ipso Jove digna Poë-
ta.*

*Unde habeas, quærit nemo: sed oportet
habere.*

Immò quod suprà monopolium pulicum catenulis artificiosè alligatorum tamquam suprà rem frugiferam census realis constitui possit, non est dubium: unde liquet hæc animalcula non esse adeò sterilia ab omni utilitate & præcisè ad hominum lanienam nata, quod eis justè exprobrari posset, Satyricum illud Virgilii Lib. 3. Æneid.

*Tristius haud unquam monstrum nec Sa-
vior ulla*

*Pestis & ira Deum Stygiis se se extulit
undis*

puliceo Lemurum vultu.

Ita venerabile Accis Collegium de arte phlebotomandi simul & semel totam Provinciam unico ictu. Das löbliche Accis-Collegium von der berühmten Kunst einem ganzen Land auf einmahl Alder zu lassen mit einem Schlag. Blasius Storchenschnabl de nasis imposititiis Tropeæ & jure Teloniorum super ipsos.

Quæstio XXVIII.

Utrum pulices sint etiam utiles ad medicinam.

Resp. Affirmativè, pellunt enim Lethargum & sunt alexipharmacum contra opium.

Quæstio XXIX.

Utrum podagræ podagram possint transplantare in pulices suos, sicut illam quandòque à se in suos canes Domesticos hæreditarie transferunt.

Resp. Utile hoc foret inventum pro bono communi ad compescendum hoc perpetuum mobile saltem ad tempus per dies caniculares, in quibus nimium quantum tripudiant.
Ita-

caque ex Doctissimo Patre Francisco
 Tertio de Lanis in suo tractatu de
 transplantatione morborum ex par-
 te alterius animalis, ut sit subjectum
 aptum, in quod homo possit trans-
 plantare suum morbum, requirun-
 tur tres sequentes conditiones. Pri-
 mò debet esse animal domesticum,
 quod cum homine familiariter de-
 gat, aut saltem ex illis, quibus ægro-
 tus nutrirî consuevit, ita enim effici-
 tur, ut major sympathia intercedat
 inter hominem illum & animal mor-
 bi receptionum, adeoque facilius
 morbifica effluvia, quæ ægroto in-
 sesta sunt, animal illud in se recipiet,
 ob similes spiritus, quibus qualitas
 morbifica adhæret. Hæc conditio
 quo ad primam partem quod con-
 veniat pulicibus & quidem magis
 quàm canibus aliisque domesticis
 animalibus per se manifestum est, ac
 etiam quoad alteram partem, quia
 saltem pulices nutriuntur ex homine
 licet non è converso & hoc sufficit.
 Secunda conditio, ut sit ejusdem
 natu-

naturæ & temperamenti cum homi-
 ne, quàm etiam credo pulicibus con-
 venire propter similitudinem ali-
 menti sui cum quatuor humoribus
 hominis, ex quibus illud sugunt,
 propter quam pulices hominis Cho-
 lericus ad Choleram, Phlegmaticus ad
 Phlegmaticam naturam accedere
 credo. Tertia conditio est, ut eliga-
 tur unum aliquod animal ex iis, quæ
 eodem aut simili morbo laborare so-
 lent. Hinc putat gallum gallina-
 ceum subiectum aptum ad trans-
 plantandam & recipiendam poda-
 gram hominis, si cum eo in lecto
 decumbat, hanc conditionem fateor
 deesse pulicibus, qui agiliores longè
 se ostendunt, quàm quod possint
 prudenter podagrici credi: verùm
 utrum hæc conditio sit absolutè ne-
 cessaria, anceps hæreo, siquidem nul-
 la sit fama de formicis, quod hec-
 tica febris laborent, & tamen citatus
 author testatur, quod heceticam seu
 emaciationem corporis ab aliquo
 homine in formigas transplantaverit
 per

er ovum in urina patientis hectici
 usque ad duritiem elixum apud
 gnem ac undique perforatum & in
 umulum formicarum ab eis con-
 ummendum defossum: ergò etiam
 pulices hominis podagrici, etsi per
 e podagra non laborent, eam reci-
 pere possunt ab homine, si debitè
 partibus podagricis earumque eva-
 porationibus applicentur. Ita Hel-
 montius de fistulis, rupturis, & cru-
 riragiis pulicum per frequentes sal-
 us aquisitis. Paulus Castrucius de
 pulicibus lippis & Phlegmaticis &
 de cauteriis eisdem apponendis.
 Pomponius de strummis & bombis
 pulicum à posteriori vulgo *Glohs*
Surz und Schnecken-Ziis & de ana-
 tomia eorum.

Questio XXX.

De effectu sympathetico morsus
 pulicei.

Resp. Sicut morsus *Tarantulæ* ani-
 malis in apulia aranæ similis (quod
 ex sua natura peculiari sono musico
 seu fidium concentu delectatur) ha-
 bet

bet hunc effectum sympatheticum, ut qui ab hoc animali ictus & per morsum ejus veneno infectus fuerit, soleat eodem sono musico & fidium concentu delectari, quo tarantula delectatur, quæ venenum vulneri infudit, undè fidicines accedunt locum, in quo Tarantula hominem momordit & musicis instrumentis eum sonum edunt, quo delectatur ægrotus, ut sic ad sonum accurrens Tarantula interficiatur, & æger sanetur, nam venenum tamdiu incurabiliter viget in vulnere, quamdiu Tarantula vivit, quâ necatâ per se evanescit: pari modo inquietum, pedale virus hujus continuo mobilis, saltabundi animalis pulicis habet hunc effectum, quod illos, quos per ictum pulicis infecerit, mirum in modum per sympathiam saltabundos, mobiles, & ad gestus saltatorios pronos efficiat, ad morsum enim pulicis erigunt pedes, jactant humeros, agitant & gyrant totum corpus, non aliter ac si choreas ducere

ere vellent, quod effectui Sympa-
netico morsus pulicei abscribendum
venit. Ita Stapleton de regimine ac
Hierarchiâ pulicum, utrum sit purè
monarchicum sicut apum suum Re-
gem habentium, aut Democratia
imperatum quo in puncto hoc sal-
tem certum videtur, quod non ha-
beant Monarcham album aculeo
parentem, uti communiter perhibe-
tur de apibus. Keinen Weisl.

Quaestio XXXI.

Utrum pulices dentes habeant
aut sint potiùs edentuli id est sinè
dentibus.

Resp. De hoc consuli poterunt
Dermologi illi & clamorosi morio-
ses, qui nundinas percurstant, & in-
ventes quandoque evulforum den-
tum zonas de læva in dextram pen-
ulas sicut Diaconi Stolas circumfe-
rent, utrum etiam pulicibus dentes
evulserint, & puliceos dentes specta-
toribus exponere possint. Inter cæ-
tera quidem ludibria, quæ puellæ

vindicativæ in pulices conjicere &
 conglomerare solent, etiam mini-
 tantur se eis dentes confringere vel-
 le: sed vana est hæc sine viribus iræ
 & de subjecto non supponente, quam
 meritò ipsimet pulices irridèrent, si
 essent animal risibile, sicut sunt ani-
 mal puellis satis sensibile, dentes e-
 nim puliceî pertinent inter entia ra-
 tionis fœminea sicut dentes & cau-
 da Hircocervi, & tam verum est
 pulices possidere dentes, quam ve-
 rum illud Cosmographi Flohlandiæ,
 quod pulices magni Principis mogoll
 canino capite præditi sint & unguibus
 ferreis in pedibus clavati incedant.
 Inter præcipua enim bona pulicum
 numeratur primò, quod non habeant
 in pedibus ungulas ferreas sicut equi
 secus miseras puellas propter suam
 multitudinem conculcarent & in
 pulverem comminuerent. Secundò
 quod careant dentibus secus suis
 morsibus facies lævigatas, pollitas
 puellarum ita fœdarent & Stigmati-
 zarent, ac si primò variolis aut
 mor-

morbilis laborassent. Ihre Gesichter wurden von denen Flöh = Bissen vergestalten blattermäßig aussehen / als wann man sie mit Urbeiß bombardiret hätte.

Natura itaque sine dentibus retro puliceo providit subtilissimam vim magneticam, qua per vim occultam aperit poros & ex illis humores superfluos attrahit, unde sicut magnes & acus magnetica ex sua natura semper tendit & se movet versus meridiem ac polum meridionalem, ita pulices plerumque versus meridiem seu a tempore meridiano & circa illud se movere, saltare & mordere incipiunt. Ita Balhad Suhites de pulicibus albis molitorum, utrum sint ejusdem speciei & bonitatis cum nigris.

Quaestio XXXII.

Utrum pulices curiales in curiis existentes, pulices Judicum, pulices assessorum curiae processus & sententias criminales agitantium

fiant irregulares ex defectu lenitatis sicut ipsi Judices & assessores & stipendiati ministri curiæ.

Resp. Omnino sæpius pulices curiales evadere irregulares, si enim confessarius reum educens, quando prius descendit ex curru quam reus condemnatus, aut eum aliquibus gressibus ad locum supplicii præcedit, vel scalam patibuli ad ascendendum teneat, evadit irregularis ex defectu lenitatis, quia quantum ex parte sua mortem rei condemnati aliquo modo promovet & accelerat, multo magis pulices curiales evadent irregulares, qui mordendo, pungendo acriter Judicem & assessores cæterosque justitiæ ministros sunt sæpius in causa, eosque cogunt & stimulant, quod sententiam mortis ejusque executionem notabiliter accelerent, ut tantum Domi vel alibi se ab istis pulicibus curialibus excutere & expedire possint. Neque enim ad irregularitatem ex defectu incurendam requiritur

tur ejus notitia, vel libertas aut libe-
 rum delictum, cum etiam infan-
 tes ante usum rationis possint esse
 irregulares ex defectu corporis, ex
 defectu ætatis &c. ergo etiam puli-
 ces. Pediculi tamen multò plures
 irregularitates habent, sunt enim ir-
 regulares ex defectu corporis propter
 monstruosam pedum suorum multi-
 tudinem. Propter nigras discolores
 Tarcinas dorsis eorum inhærentes,
 sunt irregulares ex defectu famæ,
 quia communiter pro infami inho-
 nesto animalculo reputantur. Ex
 delicto homicidii, quia in morbo
 pediculari homines vivos comme-
 dunt & corrodunt. Ita Schnudlpu-
 zius von Knipperdoling de decimis
 puliceis, utrum Parochiani etiam
 de suis pulicibus parochis decimas
 solvere teneantur, ubi rectè nega-
 tivam resolvit, censentur enim ta-
 cito communi consensu Parocho-
 rum eis remissæ, cum à nullo un-
 quàm exigantur, & sic contra eas
 etiam jam præscriptum sit, reservent

has decimas puliceas potiùs pro injustis & violentis usurpatoribus decimarum Ecclesiasticarum.

Quaestio XXXIII.

Quodnam ex his duobus animalculis pulicibus & pediculis, si essent salutis & prædestinationis capacia, priùs & certius salvaretur ac plura prædestinationis signa haberet.

Resp. Indubitanter standum esse pro pulicibus. Tùm quia pulices diligentius & in majori copia frequentant Ecclesias quàm pediculi, adeò quod vix per Scopas, per omnem vim & conatum vetularum illarum vulgo Kirchen-Rehrerin ab illis expelli queant, ad confusionem & ruborem hominum illorum, qui sæpè cùm impatientia expectant tempus exeundi ex Ecclesia. Tùm quia inter pulices non dantur scelerati antropophagi & homicidæ sicut inter pediculos, de quibus Act. 12. legitur quod Regem Herodem & in aliis passim historiis, quod alios homines
VIVOS

ivos consumpserint & occiderint
 et obinde homicidæ & antropo-
 phagi facti sint, nec quidquam
 auditur de morbo puliceo, sicut de
 ethali morbo pediculari hominum,
 sed pulices homines tantum sanos,
 non autem tabificos aut tabe infe-
 ctos amant, & cum superfluis ho-
 minis contenti vivant, tamen sæ-
 pius conquerere coguntur: gustans
 gustavi paululum mellis & ecce mo-
 rior. Tum quia tandem cum puli-
 ces ita citò & in instanti occidan-
 tur non sicut pediculi deprehensi, sed
 per diuturnas compressiones, &
 circumvolutiones inter digitos ha-
 berent majus & longius spatium
 pœnitentiæ & doloris finalis ita
 Plumpazius de pulicibus in ponte
 asinino Dialecticorum, utrum de-
 monstrativè aut topicè tantum vel
 sophisticè mordeant & pungant.

Questio XXXIV.

Ob die Schuster-Glöh der Herren
 Meister und Gesellen gehören in die
 gemeine Schuster-Lad oder nicht?

Ich Antworte mit Ja. Weilem
 sie auf gemeine Unkosten des ganz-
 hen löblichen Handwercks erhalten
 werden / indem dero Glöh / wann
 sie zusammen kommen / von einem
 zu dem anderen springen / und sich
 bald bey einem Meister / bald bey
 einem Gesellen / bald bey diesem /
 bald bey dem jenen auf die Kost ein-
 laden / und also auf allgemeine Un-
 kosten der ganzen versammelten löb-
 lichen Schuster = Zunft zehren / und
 erhalten werden / daß zu dero Er-
 haltung alle insgemein contribui-
 ren müssen / dessentwegen die Schus-
 ter = Glöh auch ein geschencftes Hand-
 werck haben / wie die Herren Schus-
 ter selbst / ausgenommen / daß
 sie den gewöhnlichen Handwercks
 Bruch oder Spruch wenig achten /
 sondern sich wohl auch ohne allen
 vorhero gehenden Bruch einquarti-
 ren / sie gehören also in die gemeine
 Schuster = Lad oder Cassam per
 R. J. qui sentit onus & expensas,
 sentiat & commodum, quod enim
 publi-

pulices varias secum trahant com-
 moditates, jam ostensum fuit in
 præcedentibus. Ita Lotrechius de
 pulicibus sutorum, utrum lautius
 vivant & pinguioris fortunæ exi-
 stant quàm pulices sartorum & vi-
 detur omninò affirmandum, puli-
 ces enim sartorum propter tenuita-
 tem & exilitatem sui victus, nimi-
 rum macra & exhausta sartorum
 corpora vix ossibus hærent & à po-
 tiori hectica laborant. Dann es
 ist freylich ein ganz natürliche Sach-
 e / daß die fetten Schuster-Braten
 auch fettere vollkommere Flöh hervor-
 bringen / als die magern / ausgedor-
 rten Lufft-Springer und Schneiders-
 Hexen / dann man schon auch die
 gemästen Indianischen / einen gemeis-
 nen Schuster / aber nicht Schneiders-
 Vogel nennet. Petrus Villagagno
 in resolutione illius celeberrimæ
 difficultatis utrum sartorum aut
 sutorum labor ignobilior & magis
 contemptibilis sit, & omninò tenen-
 dum quod labor sartorum, dann

der Schuster Arbeit / nemlich die
 Schuh / zieht man zwar im Roth
 herum / auf der Schneider Arbeit
 aber / nemlich auf die Hosen-Nath /
 auf das Hosen-Futter thun die Leuth
 offtermahls gar schmeissen / und den
 Hindern wischen / welches noch ver-
 ächtlicher. *Cum itaque pulices*
pertineant inter res & opes publi-
cas communitatum & tribuum,
mirum non est, quod studiosus
cujusdam universitatis jussus scribere
& valvis publicis affigere hanc sche-
dulam.

Professor Philosophiæ cras non docebit
propter negotium publicum.

Per errorem scripserit & affixe-
 rit.

Professor Philosophiæ cras non docebit
propter negotium pulicum.

Publicum enim & pulicum in lit-
 teris parùm differunt, in re ipsa
 con-

conveniunt, cum pulices sint quid
 publicum, ideo huic suus error
 facilius ignoscendus est, quam illi
 ordinando, qui interrogatus, quid
 significet Epiphania Domini, re-
 spondit est nomen proprium sicut
 Euphemia und ist Christi des Herrn
 Säug-Neubl gewesen.

Cæterum ne pulices futuoribus
 sub actuali labore nimium molesti
 sint, consulitur ipsis ex quodam
 famosissimo Nigromantâ & puli-
 cum incantatote, ut suo collo in
 Scheda scriptam appendant inge-
 niosam illam descriptionem totius
 laboris futorii, per figuram Synec-
 doches summendo totum pro par-
 te, quam Dæmon ipse hoc carmine
 fecisse traditur.

*Porcus per Taurum, sequitur vestigia
 ferri.*

Porcus die Sauborsten/ Taurus
 die Ochsenhaut/ ferrum die Schusters
 Nal oder Nadel.

Ita Pamphilus in suis medita-
 tionibus Quadragesimalibus von
 der grossen Martini oder Märten-
 Gansß an der 40. hungrige Schneiders-
 Gesellen gefressen haben. Und der
 zierlichen Reich-Predig / so derselben
 der Alt-Gesell im Rahmen des
 ganken Handwercks ge-
 macht hat.

III.

JACOBI MASENII
VITUPERIUM
ET
DAMNATIO
PULICUM.

III

JACOBI MASENII

VITUPERIUM

ET

DAMNATIO

PULVICUM.

Vituperium & damnatio
pulicum, priori Tractatui
opposita.

CUM multa divinitus, Serenissimi
Principes, à majoribus nostris
inventa, atque instituta sunt, tum ni-
hil præclarius, quàm quod summæ
nobilitatis, ac sapientiæ viros rebus
præesse publicis voluerint, qui nihil
vile atque abjectum, nihil iniquum,
ac probrosum statuerint, quo vel no-
minis nostri dignitas, vel commu-
nis æquitas labefactari posset. Quæ
postquam considero, atque etiam-
num à vobis sapienter conservari,
fortiterque defendi animadverto, in
spem maximam venio, nunquam
vos pulicum istius Patroni, tam im-
portuna oratione, tamque improba
laude adductum iri; ut quæ ille so-
phi-

phistica quadam argutandi subtilitate, pro eorum tutela, ac conservatione adornavit, hæc audienda vobis esse, ac sequenda putetis. Si enim pulicibus impunè fuerit urbes nostras obsidere, in domos irrumperè, ipsas vestes, thalamos, & corpora omnium invadere, inquinare, vexare, confodere; si nemo his obsistere, nemo non alere, ac fovere, tam infesta cunctis animantia cogatur, quæ domi nobis, forisque quies, quis somnus laborque inviolatus esse poterit? sin autem illa, quæ cæco pulicum furore, atque inaudita passim audacia perpetrantur, hæc vos, ut par est, flagitia, justo mortis supplicio in eis vindicanda judicetis, spes est multorum diligentia, & illorum castigandam temeritatem, atque insaniam, & quietem nobis integram conservandam esse. Quod ut fiat, vestra benevolentia, atque æquitate, tum ipsa veritate, in luce & conspectu omnium à me exposita, impetrandum confido.

Atque

Atque ut in de oratio mea proficiatur, unde hæc tota causa ducitur: Reverendumne scilicet, atque adeò etiam laudandum, in pulicibus sit, quòd corpora nostra obsideant, crebrisque hæc morsibus, hausto illorum sanguine, perstringant? libere verèque pronuntio, non modò factum hoc laudem mereri nullam, sed reprehensionem omnium, justam indignationem, atque ultionem, jure optimo infligendam.

Etenim quis temeritatem illam, proterviam, atque improbitatem digna satis verborum gravitate describerit, quâ stimulati inflammatique pruriti illi, non pecudes, sed quod longè abjectius est, vermes, hominem ratione præditum, incurvæ ad terras bestiolæ, divinæ erectæque ad cœlos imaginis creaturam, laceßere, atque infestare audent? qua jure nullo, nulla reverentia, autoritate nulla, summa licentia, despectuque tantum facinus, contra viros honestate eximios, modestia graves, meritis

ritis observandos, nec loco, nec ratione, nec consilio aggrediuntur.

Vos ego, si qua tamen vos percellere contumaces possim, vos insanas ac furiosas animantes compello: quæ vos impudentia, quàm intolerabilis petulantia incessit; ut non contenti rusticorum mapaliis, nec pauperum lacernis, aut vetularum togis, in honesta procerum consortia, in aulas Principum, in hanc ipsam curiam involetis, hos tales viros, qui non solum consiliis suis, sed etiam specie ipsa dignitatem Reipubl. sustinent, protervè invadatis, neque in peritis doctrinam, in sapientibus prudentiam, in modestis verecundiam, in pacificis quietem, in delicatis teneritudinem, in heroibus fortitudinem, in Principibus denique nobilitatem atque auctoritatem observetis. O singularem pulicum temeritatem! ô procacitatem nulli amplius honesto consortio perferendam! vivunt verò illi, patientissimi Principes, & nostro vivunt, ac volutantur in sanguine,

non ad deponendam, sed ad con-
 mandam audaciam. In lectissi-
 um hunc senatum veniunt, ad gra-
 Timorum virorum concilium, ad-
 ncilium advolant, non senum ca-
 riem, non magistratus autoritatem,
 on horum Principum dignitatem
 ajestatemque verentur. Et si mi-
 us vultum omnium subeunt, con-
 ectum atque ora reformidant, suas
 men amant latebras, tenebras fe-
 antur, moliuntur insidias, vulnera
 sanguinem meditantur. Prorum-
 ent aliquando, mihi credite, pro-
 mpent, atque in illos etiam jugulos
 estros nisi vim avertatis, invola-
 unt. Rarò cuiquam diuturnam illi
 quietem indulgent, nonnunquam il-
 quidem, aut otiantur, aut inter-
 uiescunt; sed ut opportunitatem
 pinnarum dispiciant, ut ingluviem
 ora reparent, crapulam edormi-
 ant, vires roburque ad novam in-
 asionem exacuant: hæc requies non
 ad pacem, sed ad bellum acrius instau-
 andum est comparanda. Toleranda
 hæc

hæc esset illorum insolentia, si ad dissolutorum tantum adolescentum divexandam cutem esset destinata, quibus pudor non est, vellicantes acrius objecta manu submovere, occurrere violentis conatibus, & affricu aliquo dolorem mitigare; at viros ætate sapientiaque graves divexare, qui immoto vultu habituque corporis in aliorum hos morsus consortio sustinere coguntur; illorum neque verecundiæ neque dignitati parcere hoc demum est, quod inter extrema pulicum flagitia deputamus.

Jam ego vos, vestramque ingenuitatem consulo, magnanimi Proceres, an hæc diutiùs in his Flolandia regionibus perferenda existimetis: Germanis certè opprobrio sumus, qui, ob infamem pulicum frequentiam, hoc primum nomen his terris imposuisse non frustra videntur; ut cum aliæ ferè nationes, aut fortissimis heroibus, ut à suo Theutate Theutones: aut à pugnacibus animantibus, ut à Gallis Galli; aut à

firma

mato corporis robore, ut à Saxo
 xones; aut nonnunquam etiam à
 terrimis geniis, ut ab Angelis An-
 ; nos velut à degenerantis natu-
 monstro quod una Germani syl-
 pa Flo^d dicunt (vix aliquo, propter
 litatem, dignati nomine) Flolandi
 obrosè compellimur. Profectò ni-
 hujus tam ignominiosi nominis
 aculam abstergimus, nisi scelerata
 a nobisque infesta pulicum agmi-
 in exilium pontumque Euxinum
 mandamus, nimium in genus no-
 tum crudeles, in illos misericordes
 imus. Si enim Ovidium impuræ
 ntum voluptatis patrocinium hoc
 ilio dignum fecit, quantò æquior
 pena in pulices, longè illo impu-
 entiores, decernitur?

Hoc verò quale quantumque sit
 cinus, quam ab hominis ingeniis
 stimulatione alienum, illi obsecro
 pendent, qui levissimas quasque
 ominis in hominem offensiones
 indicandas censent, qui vilis abjecti-
 ue esse animi ducunt, si vel contu-
 melio-

meliosum sibi verbum, ne dicam
 pugnum, in os impactum sustineant
 nec par pari, aut etiam graviori ra-
 tione reponant. Sæpe verbo acrius
 stricto rependunt verbera, pugnum
 pugione refutant, certè ad læsionem
 quamvis improvissam, videas expall-
 lescere, clamores indignatione ple-
 nos extollere, quidvis obvium pro-
 telo rapere, furiosè intentare, quan-
 doque etiam in obstantis caput, aut
 latus impingere. Tanta est in ejus-
 dem secum naturæ confortem, in di-
 vinæ imaginis favorisque participem
 odiorum vis ac nocendi promptitu-
 do, & in spurium illum humani ge-
 neris abortum, in illud naturæ mon-
 strum, impuritatis nostræ excremen-
 tum, pulicem; cujus nullum decus,
 nulla gloria, nulla unquam laus cum
 virtute conjuncta fuit, justissimæ ul-
 tionis obliviscimur? componite ob-
 secro componite pulicem cum ho-
 mine, videte cui indignemini, cui
 parcatis. Expendite hujus in fronte
 honestatem, in genis venustatem, in
 ore

re pudorem, in vultu majestatem,
 moribus compositionem, in mem-
 bris formam, in brachiis usum, in pe-
 core robur, in toto corpore gra-
 tiam, & cum illo comparate vermi-
 culo, cui nihil frontis nisi ad impu-
 tentiam, nihil oris, nisi ad mordaci-
 tatem, nihil oculorum, nisi ad insi-
 das, nihil penè membrorum, aut
 corporis, præter ventrem, datum est.
 postremo ingenii virtutisque, quæ
 utrisque sunt, dotes conferte, om-
 nia hominibus nihil pulicibus con-
 cessum esse reperietis. Nam quis in
 vis cerebri, aut rationis quippiam,
 cuius virtutis aliquid deprehendit?
 nisi ingenium, aut virtus dicenda sit,
 posse omnes insidias, atque oppor-
 tunitatem ad infligenda nobis vul-
 nera, nostrumque sanguinem hau-
 rendum designare. His igitur tali-
 bus, tam ab omni honestate, pudore,
 gratia, ratione, virtute remotis par-
 ire, cum nec hominibus quidem
 noscamus, adeò indignum est, ut
 non hominis, sed brutæ animantis
 stultum debeat existimari.

Fe-

Ferendum illud quidem, si Melitæum catellum aliquem mulier, aut sciurum lepidum suo in sinu adolescens foveat, blandoque illum manuum lenocinio demulceat, delicias qualescunque ludendo faciat, contrectet ac contrectetur; at pulicem his nosse, atque alere blandimentis, huic calidum impunè indulgere gremium, hoc non modò est hominis stolidè patientis, sed etiam inconsultè inclementis. Quantumvis catellorum lepore lusuque quispiam delectetur, quantumvis venustate placeant, agilitate recreent; si tamen acerbitate aliqua perstricti, vel morsus intentarint, vel dentes iracunde infixerint; non feret, infliget verbera, persequetur. Non illos aut celeritas, aut venustas, aut gratia defendet pristina, brevis injuria hos omnes favoris titulos repente obscurabit, & quæ tandem illa nostra patientia est, aut verius stupor & vecordia, qua obsessi tantam pulicum libertatem cernimus, impuni-

unitatem ferimus, ferociam toleramus? Si nos furiosus quispiam cæcis, efuriensve lupo invaderet, ostentaret dentes, rabiem gulamque nos acueret, consultius nonnumquam fuerit, vincere fugiendo, quàm pugnando periclitari, tum præsertim, si vel arma nos paria, vel animi corporisque vires deficerentur alicum insultantium agminibus nobis obistere, non coercere petulantium, mordacesque proboscides infringere; hoc ego, vel supinæ ignaviæ, vel projectæ desperationis in homine, his etiamnum sensibus instructo esse interpretor. Qui si oculos habeat, errantes reperire pulices, si pedes, gredientes assequi, si manus deprehendere, si ungues exarmare, atque taminare poterit,

Quod si denique expendamus, quos consilio ac fine putida hæc & sciva animacula aggrediantur: quid aliud nisi intemperantem ventrem, ingluviemque nostro saginam cruore, deprehendemus? Nisi

ego hic fidem mereor, longè per æstivos calores experientiæ credite. nostræ cutis infensissimi hostes sunt pulices, humani omninò sanguinis sitientissimi. Huc omnis illorum cupiditas, vita, conatusque vertitur, ut quemadmodum illi opportunè insidiari, eodemque ad libidinem exsaturari queant, neque destinati facinoris occasio tempusque superfu-
 giat. Solem quamvis ament, tamen gulæ explendæ gratia devitant, in angulos sese per diem obscuros reconducunt, donec aliqua ad pascendum abdomen sese ferat opportunitas, tum per vestium plicas callidè ad imparati contra omnem ictum hominis cutem adrepant, tacitèque per apertos calore poros insinuat. probo scide sanguinem, quanta possunt aviditate, hauriunt: & si forte ab occupata statione, per inestam manus, deturbentur, violenta morali-
 alibi irruptione instant, rimantur penetrant, neque prius abstant quàm satiata ingluvie, venter tympanum

pani instar extendatur ac turgeat.
 Miramur aliquando tantæ crudelita-
 tis latrones reperiri, qui ut se ad hu-
 manum sanguinem, sine errore effun-
 dendum animent, pleno eundem
 hauſtu ſibi prius mutuò propinant.
 Obſtupescimus Anthropophagos In-
 diæ populos etiamnum exiſtere,
 quibus familiare ſit humana paſci
 carne, & ſanguine potari, at hoc
 mmitiſſimis illis pulcibus, quos
 tam clementer noſtro in gremio fo-
 demus, quotidianum eſt: vivere ſe-
 re poſſe non exiſtimant, niſi noſtro
 aſcantur cruore, volutentur in ſan-
 guine, afflictione lætentur. Et verò
 bitius hæc illorum atrocitas ferenda
 eſſet, niſi illam velut per varia, ac re-
 petita læpius tormenta, ingenioſa
 crudelitate extenderent, noſtrumque
 perpetuò cruorem funderent, nun-
 quam cùm vita exhaurirent. Quam
 illud rem non interdium ſolum, ſed no-
 tu maximè in humanum corpus, in-
 ſis quaqua verſum armati oris ſpi-
 llis, graſſantur.

*Ut jugulent homines surgunt de nocte
latrones.*

Illud ego de pulicibus multò usurpaverim verius, qui per somnum nostris cervicibus lateribusque potissimum insidiantur, sopitos artus opprimunt, atque ex toto corpore sibi spolia colligunt. Tantò latronibus omnibus infestiores, quòd nullas vigiliam excubias, nullas militum voces, nullos canum latratus vereantur, audacissimè invadant, importunissimè perrumpant, improbissimè deprædentur universa. O vestram auditores patientiam, ne dicam ignaviam, quâ hanc illorum improbitatem tam diu sustinetis. Jam dudum hos, vel in exilio inter solos canes, quorum impudentiam superant; vel in manibus vestris inter tormentarios ungues versari oportebat: jam dudum aut fame perpetua in solitudine aliqua, hæc eorum ingluvies erat expianda, aut justa captivitate meritoque supplicio luenda. Vestri vos liberis irasci videmus, si indigno

ope

pes paternas luxu prodigant, si
 quod longo parentum labore par-
 um est, hoc subita filiorum profu-
 sione consumatur, & tamen abjectis-
 simis vestrarum rerum decoctoribus
 calicibus hætenus parcitis, iram,
 manumque ultricem abstinete, illi
 externa fortunæ bona; hi propria
 naturæ invadunt: illi aurum argen-
 tumque terra erutum; hi cogna-
 tum vobis sanguinem, membris
 vasisque corporis vestris subtra-
 tum, nec lege, nec tabulis, nec hæ-
 reditatis jure debitum, invadunt, ra-
 vunt, absumunt.

Cujus quidem rei veritatem gra-
 tatemque, ut tantò certius appre-
 hendatis, ac penetretis altius, lubet
 hæc revocare in memoriam (quan-
 tum, si indignitatem spectem, vix
 placeat) quæ adversarius in hoc gra-
 vissimorum virorum confesso in-
 consultè de pulicum origine jacta-
 tus est. Eos videlicet ab hu-
 mano procreatos calore & sangui-
 ne, natali jure nostri corporis hære-

ditatem ac patrimonium sibi vendicare. Quem quidem ego hominem nulla physices cognitione imbutum, nulla legum humanarum pericia clarum arbitror, ut vel intelligat, quid natura hominis ad illorum generationem contulerit, vel jura ad ejusmodi generis posteritatem concesserint. Qui si in pulicum conceptu pater, in ortu adstitisset obstetrix, hoc profectò diceret, nihil in utròq; legitimum, nihil non spurium reperiri. Supervacuo corporum sudore, foetidoq; cutis excremento suam ducunt originem, calido vapore animatur, cum sol in Tauro, Ariete, Scorpiòq; versatur, cornutis noxiisve ad ictum signis; ut quæ illorum futura sit indoles, certius tibi de cælo prædicere Astrologus, quàm de felicitate aut crimine vitæ tuæ imminente possit. Quare non est cur pulex magis de humana gloriatur propagine, quàm bruchus ater, qui ex æquino procreatur excremento. Spurius hic ortus, aut monstrum ve-

rius

us est ex errantis naturæ, cujus nul-
 um, nulla possessio in corpus sangui-
 nemque nostrum debeatur. Si enim
 ræclarissima majorum nostrorum
 instituta, si leges patrias, si pruden-
 tissimorum hominum consulta, si
 principum decreta, si Cæsaris Justi-
 niani, & institutiones, & Codicem,
 & Pandectas, si Bartholi & Baldi
 commentationes locupletissimas con-
 sulamus, non reperiemus spurix huic
 troli jus ullum, hæreditatemque pro-
 priam competere. Quanquam quid
 anxie illorum ortum expendimus,
 qui hostili odio, quo persequuntur
 hominem, immani illa siti, qua ipsi-
 as sanguinem appetunt, nihil humanæ
 in se originis esse, nimium manifestè
 testantur. Quæ enim par ingrati-
 to, atque hostilitas fingi in stirpe er-
 ga progenitores posset, quam illo-
 rum sitire sanguinem, à quibus san-
 guinem nascendo sumpsissent? quod
 omni est insitum à natura generi, ut
 vis, à quibus sunt orti, parentibus
 aveant, hoc uni nequaquam est pulci
 negligendum.

Attamen longè nobiliori profapia
 ortum esse pulicem adversarius glo-
 riatur, quàm ipse primùm homo
 fuerit; siquidem Adam protoplastus
 noster ex inanima tellure, pulex de
 vivo prodeat corpore, quod originis
 hujus decus longè sit anteferen-
 dum. Nimirum, si quæcunque du-
 cuntur ab homine, hæc illis uni-
 versè, quæ ex terra educuntur, præ-
 ferenda sint, jam capillus, quem for-
 fex demerit, omni erit pretiosior
 bysso, sudor omni gemmâ nobilior,
 recrementa naturæ cuivis auro præ-
 ponenda. Averfamini, video, & ad
 hanc orationem meam penè erube-
 scitis, quantò igitur erubescenda
 inagis illius præconis laus est, quam
 hoc nomine pulicibus impendendam
 putavit, ut ignominiosam illorum o-
 riginem, aliquo nobilitatis excogi-
 tatae ornamento cohonestaret. Mi-
 hi certè gratularer, si qua cum hoc
 encomiaste hæreditas cernenda ob-
 venisset; etenim illi ego omnes con-
 signarem ultrò pulices, & mihi si
 quid

quid auri gemnarumque esset, la-
bens vindicarem. Nobilissima illa
portione rerum cederem, & igno-
bilia hæc possessionis membra occu-
parem. Ad hæc risum non tenetis,
quorum ante indignationem concita-
bam. Tantæ videlicet unius homi-
nis in hoc facto amentia extitit,
ut quæcunque dixit, vel cum risu
exhibilanda.

Quis verò bilem contineat, aut
pleni temperet, cum eundem ho-
minem corporis animique dotes in
pulice audiat extollentem; qui si
multis careat malis morbisque, mul-
tis etiam bonis commodisque est de-
titutus, & si carere malis in laude
reputandum sit, hoc, quod nihil o-
mninò vel est, vel possidet, multò
erit laudatissimum. Formam corpo-
risque eximiam ptoportionem in
pulice extulit, in quo ego nihil re-
verio, præter caput, sine fronte ac
cerebro; pectus sine corde, ven-
rem sine modo. Qua solum parte,
in omni animante despectissima, ma-

ximè eminent, ut non aliæ magis rei, quàm pascendo abdomini natum intelligas, Porrò quod sine morbo, inter ungues, plerumque capientium moriatur, hoc beneficium cum furibus ac latronibus, in equuleo, aut rota exspirantibus, commune possidet. Agilitas illius si qua sit, hæc cum ad noxiam libertatem, cum ad rapinas, & vim sceleratè abutatur, non ad laudem, sed reprehensionem est referenda. Magis illud quidem optandum nobis omnibus, ut cum ad supplicium se dignum poscitur, minus celeritatis haberet in pedibus, minus in effugio præsidii, Non tam diù & ipsius insolentia esset impunita, & nostra quies perturbata,

Postremò quæ de virtute pulicum ab adversario dicuntur, cum sine veritate allata sint, tam facilè negantur, quàm asserendo adstruuntur. Fidelitatem imprimis admiratur ac deprædicat, quâ nos, etiam in tristissimis fortunæ casibus, cum lubrica amicorum cohors destituit, indil-

vulf

vulsa societate comitentur. Non deserant in carceribus, non in suppliciis, nisi cum anima discedente, relinquant. Fateor egregia virtus, non teterrimum adversari in ergastulis foetidissimis squalorem, non ad immania trepidare poenarum genera. Sed ut nulli hunc faveo exitum, ita tamen si hunc incurrat nolim illam pulicum humanitatem quenquam experiri. Etenim sic ad ergastula miseros comitantur, ut perpetui illorum tortores sint, & carnificis simul officio fugantur, sanguinemque etiam profundant ante supplicium; sic in afflictionibus adhaerent, ut easdem augeant, in carcere tenebrisque conclusos obsident, ut suas facilius occultent insidias, vim crudelitatemque impunè exercent. Ite nunc & pulicum fidelitatem excollite, praedicate benevolentiam, haec illorum studia erga nos, ac merita celebrate. Vestri his corporis praesidium credite, in secundis vobis rebus socientur, in adversis

hæreant, in omni fortuna indivulso
 amore copulentur. Equidem ita
 cupienti adversario hanc felicitatem
 non invidebo, cedam eidem quoque
 de meo hoc comitatu, quantum quan-
 tum possidebo, ne copioso eorum
 satellitio unquam destituatur. Vo-
 bis verò, gravissimi ac sapientissimi
 Judices, qui huic causæ definiendæ
 præsidetis, nunquam illam sortem op-
 tabo, qua infestum hoc agmen, sive
 in libertate, sive (quod absit) in cap-
 tivitate vestes corpusque obsideat.
 Non est alia hæc, mihi credite, quàm
 furum societas, non aliud quàm la-
 tronum beneficium, adsunt, ut insi-
 dientur; comitantur, ut spolient;
 adhærent, ut opprimant; nec carni-
 fex quidem ullus tam immanis est,
 qui non intermisso supplicio, ita reos
 torqueat, iteratis toties pœnis affli-
 gat, non aliquando finem modum-
 que in ipsa morte, tormentis statuatur.
 Sed pulices ejusmodi tortores sunt,
 qui nulla satis præda explentur,
 nullo exsaturantur cruore, nullo

exitu absolvunt supplicia. Hi non fabulosi sunt Tytii vultures, qui renascente semper fame sitique idem arrodunt corpus, eundem sanguinem hauriunt.

Quocirca etiam atque etiam considerate Judices, quid vobis agendum sit. Nam si pulices à scelere absolvitis, si libertatem indulgetis, nullum denique in hac republica flagitium est, quod ipso vindicari. Opum vestrarum fures, in iudicio constituti, ad hos sanguinis prædones vos provocabunt, ne cum illis impunè fuerit vestri corporis spoliis exultare, sibi magis noxium sit, externas tantum opes liberius contrectasse: proditores si vestris insidientur lateribus, si in vos hostilia moliantur, si spiculatores in vos immittant, nihil se tam grave, tam temerarium, tam immitte, quàm pulices vobiscum natos, vestròque educatos sanguine machinari contendent, latrones, cum gladios in jugulum stringent, cum vulnera infligent, ac vestrum cruorem

haurient, nihil suprâ pulicum audaciam, suprâque improbitatem tam vilis animalculi se aggressos memorabunt, parem temeritatis, paremque flagitiorum omnium impunitatem expectabunt, non potestis illis ignoscere, si in hos animadvertendum putetis, culpa tam similis, simili poena erit absolvenda.

FINIS.

IV.

FLOIA

Cortum verficale

De

FLOIS

SWARTIBUS,

Illis Deiriculis, quæ omnes
fere Minschos, Mannos, Wei-
bras, Jungfras, &c. behüppere
spitzibus Schnablis stechere &
beiffere solent.

Autore

GRIPHOLDO KNICKKNACKIO,
ex Floilandia.

Cortum Versicale de Flois.

A Ngla floosque canam, qui wasune
pulvere swarto

Ex Wateroque simul fleitenti, & blaside
dicko,

Multipedes debri, qui possunt huppere longè
Non aliter, quàm si fleuglos natura dedisset,
Illis sunt equidem, sunt inquam, corpora
kleina.

Sed mille erregunt menschis martrasque pla-
gasque.

Tum steckunt snablum in livum, blutum-
que rubentem

Exsugunt: Homines sic, sic vexeirere possunt,
Et quæ tandem illis pro tantâ lonia restant
Vexeritate, & quem nemant per vulnera
dodum,

Sunt varia plaga, quibus ob sua Sündä, suamq;
Ob muthwillitiam straffit Mänerosq; Frauasq;
ipse Deus, coelum & sternas, qui fecit &
Erdam,

Hunc stechit Slangus, lauffit Dollhundus
in illum,

Et beiffit in leibum, ut cogatur fundere
Geistum, Aß

Ast alium Wolffus fretit Bärusque zer-
reiffit,

Hic habet multos Lausos, & tempora nulla
Fridam habet, lopunt per Kleidros, val-
deque beiffunt.

Ast reliquos inter deiros non böfior ulla est,
Nec magis anfechtit Menschos, illisque
molestas

Erregit plagas, quàm schwarzia turba floo-
rum

Non illis satis est finstri sub tempore nachti
Stechere & securo mägdas aufweckere slaso:
Sed quoque sub tago perkrichunt undique
Kleidros,

Nunc huc nunc illuc huppentes scharffibus
atque

Beiffentes schnablis, sic ut de leibide blutus
sæpe fluat, fleckique rubri cernantur in hauto,
Glaubite quaeso mihi, mihi glaubite quaeso
sodales,

sapius expertus credo hoc, cum Wolcki-
bus altis

Deleuchtunt Sternæ; scheinit Mond undi-
que lichte,

Et svadent Slaffum vollbringere tempora
finstra,

Solum

Solum verhindrunt tardum swarza agmina
Schlaffum.

Nunc habent lustum per weichum springere
Beddum

Nunc verò aufsteigunt Beinos, Beinisque
relictis

In medio sizunt leibo prope nablia runda,
Nunc quoque per Bardum krichunt, dant
kussia mundo,

Kussia quæ schmerzant, augos nasosque be-
schauunt

Deinde juvat rursus warmum sub krichere
Beddum

Et schuldros, armosque handosque in vise-
re quicquid

Sæpe etiam wandrunt infra, Ruckumque
besuchunt

Et rundos lendos, treibente undique lustum!

Sicut quando etiaui wandrit Mörderus in
Holto,

Non tantum wandrit longum vertreibere
tempus,

Sed schlagit, steckit, werffit, donditq; subinde,

Si qui beegnunt Judi, qui Beutlia plena

Zeldo hoffunt, Kleidrosque bonos in cor-
pore dragunt

Sic quod nigrorum damnanda caterva floo-
rum;

Non tantum in Beddo krupit, Kleidrosq;
bekickit,

Ob longam quoniam, sed quando cernit in
esse

Kleideribus blautum, & schonum quoque
merckita thurum

Esse nec ob dictum veluti mörderus adhuppit.

Ut steckit schnablum, sub quo sunt anglia
scarpa.

Anglia sanguineum deipe quæ steckit in
hutum,

Et sugit blutum, nescitque aushörere, donec

Leibum cum blaso swartum bene filluit intra,

Nec sugit tantum, verwundit & undique
leibum,

Ut Schlangus stechit, furiosus beissit ne
bundus.

Et post se multos fleckos, malosque relin-
quit

Rotigenos, Sclapens hæc quando fühlet,
in hogum

Cum leibo sese Werpit, Weg stößet &
handis

Deckbeddum, scarrit naglis, schadumque
beseudit, Sed

Sed quando mortem gledo vertrifit ab
uno,

Mox flous ex stundo bherndus weghuppit,
& altum

Dat wundum, si nec fleddo quoque tutus
in illo est,

Rursum alio springit, proque uno vulnere
steckit

Plurima, ut ille semel qui schlaffo aufwa-
chuit alto,

Non iterum possit müdos zuschliessere ocellos,

Se Walzit miserè ruckit, schlagitque kifitq;

Insequiturque floos; soletque in corpore ve-
rum

Greifere cum tentat, blosum sibi greiffit in
hautum,

Sæpe igitur totos sine schlaffo ducere nachtos

Cogitur, & multas leidit martrasq; plagasq;

Nec saltem hæc fiunt beddo cum ligimus alto,

Sed quoque cum lesimus, cum scrivimus,
& imo

Betere cum volumus bene plagitur undique
corpus,

Præcipuè beinos intra tenerisque sub armis

Summis in Kragis hic, hic sunt regna floorum,

Hic kriblunt, stechunt, beissunt, kizluntque
subinde, ut

Pa-

Patere non possis, cum reibus näglibus
hautum,

Et quod verwundrunt omnes non ullus in
Erda

Lebit deiriculus, nouullus in aëre schwebit,
Qui tam magnanimus, tam sit quoque
kühnus, ut unus

Exiguusque flous non furchitat ille potentes
Kerlos : non Pabsti Kronâ verschriectit
ab ipsâ,

Büchrum perkrichit sanctum lauffitq; behende:
Donec berühret blutum cum schnablide lei-
bum,

Cogit ut huic Pabstus schluffos creutzumque
sacratum

Werffere de manibus, deirumque fugare
beissentem,

Non fürchtit Keysros, non Reges, Patri-
archas,

Non Cardinales, hütos, qui margine breido
Dragunt in Kopsis, verum nihil achtit hic
hütos

Nec stabos goldo decoratos, stechit in
hautum

Haudus ut ex koppo, fallatque ex bandile
stafus,

Nec

Nec flous an Doctor sit fragit sitve Magi-
ster,

Ille vel ad backum, vel se bene settit ad
halsum

Atque Anglum scharffum, per diunnum
trucidat hautum,

Ut fedrum dextra leva smitatque papyrum.

Ipsē ego dum scribo hæc, possum non hofferē
fredam.

Pumphosios nunc upmacko & sento undi-
que floos,

Nunc hosenbendros uploso, & nadia cir-
cum

Kiko, & non findo, mox quando rursus
ad ipsos

Me seddo büchros, proh quam tunc plagere
primum

Incipiunt: sæpe upspringo, propterque do-
lores

In stuba circumdantzo, tifoque sed illi
(O bösi deiri) nihil hæc scheltvordia cu-
rant,

Sed quia lidendum est aliquid, lido illa, sed
absque

Murmure non lido, nec eos wegstringere
lato,

Cum

Cum krigo, mesrum nemo, wegschnidoque
Koppum.

Anne floo quisquam est in toto audacior
orbe?

Non lopit, quando drescheri floglide Ker-
num

Utbschlagunt, plagunt, ut vix arbeitere pos-
sint.

O kleinum deirum, tu non armensia
spernis,

Agmina, Schweinherdos, Scapios, Wech-
trosque tudentes.

Bettlerosque armos miserè per strata
schreyentes

Visere non dubitas: Schelmos, Deisosque be-
suchis,

Cumque illis viam latis cruce, ac sarhichte
rado.

O te felicem floe si fortelia nosses,

Inque rauchis beltzis tantum stoltisque ma-
neres

Kleidris, in warmis hofis, sic tutior esses.
Quam si bedleros miseros miserisque besu-
chis

Nunc ut ad Weibras veniam Jungfrauas
behendas.

Qua-

Quædam berühram, quando non omnia
possim.

Flogia turba hominum generi non syudior
ulla est

Quam Weibris: Weibræ streitunt noctes-
que diesque

Deiris cum schwarzis, ziehant in Krigia
dira

Ut sæpè bluto sitzant: schrekibile visu,
Sed multæ reliquas vincunt schelmstückibus
argis

Amplius & didicere olim quam fressere
brodum,

Hæc quando ex thoro lauffunt sub tempore
festi,

Atque coxantes peddenu horunt ex fonti-
bus ützos.

Quos non audivere prius, tunc sese, Creu-
tzere dextra,

Incipiunt, schwarzosque floos beschwöörere
mortis,

Ut mito lauffere, springere trupere turba
nigella

Togatur Stubis, Kamris Beddisque Salisque.

Qui tantum Wortis vinci potuere, sed illa
Dum fiunt Deflo Deuslus wegtreibit, &
omnem, I Ex

Ex hauso pulicem. Sunt deinde ex jangfri-
de turba

Quæ bittrum kochunt tranckum de flore
lupini

Perque omnes Kamra wincklos non spar-
gere cessant,

Donec mane flous pereat qui ligit in Erda,
Ast reliqui lauffunt per agros holuntque
virentem

Herbam, qua pulicum cepit pulicaria nomen,
Quam quando Somnus nondum de Wol-
ckibus altis

Scheinit, per Kamras spargunt, tunc ni-
gra caterva

Insizit grüno folio, atque exugit acerbum
Safftum, ut non valeat rursus verlassere
blatum.

Tunc nemit besmum virgo, wegkehrit &
herbam

Atque floum simul auskehrit, dreckoque
bedeckit.

Quid memorem? Cordus doctissimus ille
poëta

Nos exorcizare docet nigra agmina versu.
Hic etenim schrifit septeno carmina libro:
Ne te nocturni pulicesque fatigent,

Hunc

Hunc exorcismum candide lector habe:
 Mansula, corrios budigosma tarantula
 calpe,

Rhymula dinari galba caduna trepunt,
 Hos novies lectum schansurus concine versus
 Tresque meri calices ebibe quaqu avice.

Quis dubitet verum nobis cecinisse Poëtam?
 O vos felices Wisras si talia vobis
 Nota essent cunctis, non vel flous unus in
 Huso

Bliferet: wordis aut drancko, aut frutice
 bittro

Schwartos deiriculos stundo döderetis in
 uno.

Sed quid de rickis dicam, splendente po-
 tentes

Auro, saepe floum vidi sibi krustere grotum
 Et seu captivum helben si in schludere
 goldo,

Ult tantum aufgebit tenebroso in carcere
 geistum.

Quid verò Weibræ, quæ non didicere vo-
 lantes

Arte floos Kleidris, ipsisque ausreibere
 Beddis.

Hæ sæpe erregunt cum deiris krigia grossa,
Nunc Kragium aufli sunt, & evehunt col-
laria circum,

Nunc tengunt magis & weisunt sua Ru-
ckia blossa

Ut sangant schlagantque floos, nunc reibe-
re lendos

Incipiunt, handos subflectunt scortisque
beinisque,

Quid sagam? sæpe & soccos detrectere fufis
Vidi illas rockumque aufdeckere & undique
soccus

Nunc huc nunc illuc besuchere, strickere
fontes:

Namque sciunt Weibræ, quod gerne in
soccine wohnant

Nec quando in Wullam semel incessere
rugosam

Hinc possint facili rursus wegspringere, jam
cum

Affertur soccus, Deus ô bone quant a floorum
Agmina mitbringit, veluti sic semine
schwarzo

Esset conspersus totus Tunc bella videres,
Tunc angstum magnum treibit captiva
floorum

Turba, atque ardet toto cum corpore,
 schnablum,

Usreckit, beinos ad saltos sitzit adhaltit
 Wolla vel eludit, tunc fangunt ordine
 Weibræ

Nigrantes Schelmos, & tollunt banckio in
 hardo

In discumve, hic hi morduet, handisque
 tremendis

Invahiunt, setzunt näglos in corpora
 schwartza,

Et gnickgnack spielunt, ut circum blutus
 in Erda

Fliessat, nec prius aufhörunt, nisi tota ca-
 terva

Tradita sit Todo. Tunc liegunt agmina tanta,
 Vitam qui latuere suam, ut wegrassere posses
 Handis, sed besmo wegkehrunt, saepeque
 fallunt

In gentem moldum, schütteluntve & flumi-
 ne mergunt,

Quid memorem Jungfras, Mägdasque,
 schonuntne vigillis

Deiriculis? schenckunt vitam? non schen-
 ckere fas est,

Ajunt. Nam quando debent hæ spinnere
 Wockum, 13 Vel

Vel quando Holnadium scharffis ausnehere
nadlis

Sitzunt, nulla illis Frida est, si Schwartzus
in bloto

Hauto molliculo flous & se sanguine megdæ
Füllit repletus, per Kleidros springit &
bupffit;

Vexieritque adeò ut Jungfræ seque absque
pudore

Aufrassunt sese & Beinos, Bauchumque be-
besehend,

Et scurant, donec paulum Webtagia cedant,
Sapeetiam Kragium aufmachunt & Titia
runda

Desendunt, arcentque flnns, ne schnablide
lædant,

Et blutum ausfaugant Namque hic entbeh-
rere multum

Non possunt; eadem Mägde faciunt & ad
unum

Si fieri posset, vermos ad tartara nigros
Pojicerent, Vidi quasdam, non lego Gasellas.

Si quando vaccas herdo nachtreibere vellent,
Solo hembdo indutæ poterant non habere
friedam,

Nunc hando in Ruckum fühlebant nunc
sua naglis Tittia

Titia cratzebant, nunc lendos, nunc Kni-
giosque.

Nec scio quid reliquum scirebant torve-
tuentes.

Hac ideo vobis o fratres schicko fideles,
Sæpe ut denckatis, gutumque liebhatis ami-
cum,

Et quoties beissunt vos nigri schnablide deiri,
Et quoties handis vestris ingreiffitis hosos,
Fangere nempe floos, tales effundite Wor-
tos:

Jam floos, Hamburga quem schickunt urbe
politus

Alter Beckandus, blutum me steckit in hau-
tum,

Scilicet ut denckamque sui, denckamque
jocorum

Possorumque simul, Denckam ergo, cedito
rursus

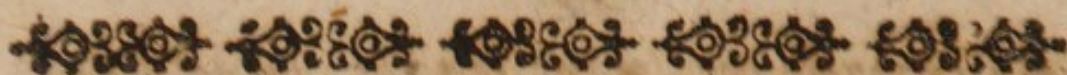
Parve floe & nostrum miserè quoque plage
Bekaantum

Freundum, ut sit memor & nullis vergesiat
annis

Nostri, sic durat Freundschaftia. Nun ist
es Ende.

Doppelte Zugabe
an das

Weibs = Volck /

I.

Wie die Flöhe zu vertreiben.

II.

Vorstellung unterschiedlicher und
lustiger

Flöh = Geschichten.

Voransprache.

Nehmt / zartes Weibesvolck ! nehmt
an den guten Rath /
Der Euch gegeben wird. Es wär ja
ewig Schad /

Wann Eurer zarten Haut nicht
felt geholffen werden
Von Eurer Widerpart abscheulichen
Beschwerden.

Versucht die Mittel nur ein-oder etlich
mal /

Ihr werdet sehn / daß Euch gelindert
wird die Qual /

Die Euch wird angethan von dem
verfluchten Flöhen.

Probatum est. Ich wünsch Euch
alles Wohlergehen.

Es ist ein böses Ding in einem Hause / wann man mit Flöhen geplagt wird / sonderlich haben die guten Weiberchen damit ihr sonderbares Creutz / als welche mit ihren langen Kleidern diese stechende Thierlein Compagnien- und Squadronen-weise auflesen. So ist es auch höchst beschwerlich / bey der Nacht in einem Bette / als in einem Armey-Hauffen zu liegen / und für den Flöhen nicht schlaffen können ; Eine nicht geringe Plage ist es ebenfalls / wann man bey ehrlichen Leuten sich befindet / und einige Stiche oder Bisse von diesen Spiritibus familiaribus und heimlichen Plag-Geistern empfängt / so reibet und wehret man sich aus allen Kräfften / umb ihnen das Fleisch aus den Zähnen zu reißen / daß andere Leuthe wännen / man stecke voller Lateinischer Lobs (Läuf wolt ich sagen) darumb ist es wohl gethan / daß man diesem Ungezieffer steure und Abbruch thue / so viel man immer kan und vermag.

Erstlich ist zu mercken / daß diese Stich- und Biß-reiche Thierlein / sich gerne finden

den und antreffen lassen/wo es staubigste Böden giebt; dann sie ernähren und erhalten sich vom Staube/ daher auch pulex à pulvere den Namen hat/ wie Barthol. Anglicus lib.18. c.87. schreibet. Sonsten aber generiren und gebären sie sich also: Sie empfangen kleine Eyerichen im Leibe / daraus werden erstmals kleine weisse Glöhe/ darnach werden sie bald schwarz. Im Winter sind sie todt/dan sie können übrige Kält/ und übrige Hitze nicht leiden; im Sommer haben sie ihre tausendfache Freude.

Wer ein Hauß bauet / der thut am besten/ daß er unten Bolen oder Bretter auf die Erden legen / und die Kammern Dielen / oder mit Ziegeln bepflastern läffet/ so kan sich der Unlust nicht so wohl erhalten; aber in der Erden und auf dem Leimen hat der Wust das beste Leben. Wann man auch im Sommer mercket/ daß sie in einer Kammer überhand nehmen wollen / so wasche man nur die Dielen unten auf dem Boden fein rein/ und scheure oder fege die Bretter fein wohl/ daß sie schön weiß werden/ so bleiben sie hinweg. Es

Es halten etliche dafür/ wann man
 Erlen-Laub/ im Sommer frühe/ weil
 es noch vom Thau feucht ist / in die
 Kammer streuet/ das soll sie anklebend
 behalten/darnach bringe man das Laub
 aus der Kammer/und kehre sie fein rein
 aus; dann oft ausgehren bringet sie
 auch sehr hinweg.

Item Pulicaria oder Flöh-Kraut/
 sonst auch Perficaria genannt/des Mor-
 gens früh gesammlet/ und in die Kam-
 mer umbher gestreuet. Ingleichen
 Wallwurtz, Blätter gegen Abend
 eingetragen / und ums Bette gelegt/
 wie man in Welschland pflegt zu thun.
 Und dann Coriander-Kraut in Was-
 ser gesotten/ und die Gemächer damit
 besprenget/ vertreibet die Flöhe.

Attich-Blätter in Wasser gesotten
 und über Nacht in Wasser geweicht/
 die Estrich und Bände damit begossen.
 Item Feigbohnen und Vermuth in
 Wasser gesotten/und damit besprenget/
 ist auch gut dafür; dann Vermuth ist
 den Flöhen/ Läusen und Wanzen Gift/
 wann sie nur denselben riechen/ schmäcken
 oder kosten/ so sterben sie. Co^a

Coloquint oder wilden Kürbis zers
 stossen/und mit Wasser vermischet/und
 im Gemach/darinn es viel Floh hat/damit
 besprenget. Oder nim̄ Wermuth/Co
 loquint, Aepffel, Pfirsching, Blätter/
 Eisen, Kraut und Coriander/seuds in
 Wasser/besprenge das Haus damit/so
 bleibt dir kein Floh darinnen.

Nehmet auch lebendigen Kalch/
 die Wermuth, Knospen oder Blu
 men/thut es beydes in Wasser/darinn
 zuvor Hopffen und Coriander gekos
 het ist/und besprenget die Gemach und
 Kammern damit.

Item nimm Ochsen, Gall/Wer
 muth/Pferd, Urin durch einander/
 geuß Wasser darunter / und besprenge
 das Gemach damit/das es gar schwim
 met / laß 3. oder 4. Stunden stehen/
 darnach kehre das Gemach.

Will man das die Flöhe sterben sol
 len/so nimm Eisenkraut/Coloquint,
 Aepffel/Wermuth und Coriander/
 seuds in Wasser/darinnen zuvor Pfirs
 ferling sind ausgesotten worden / und
 besprenge das Erdreich damit.

Wann

Wann man Wermuth in Salz-
Wasser siedet / und besprenget die
Kammern und Gemächer damit / so
tödtet und vertreibet man sie auch.

Wer Wermuth in Oel siedet / und
sich bestreicht / zu dem kommen die Flö-
he nicht.

Petersilgen, Kraut oder Welsch
Flöhsamen-Kraut also in einem Ges-
mach gebraucht / läßt keinen Floh dar-
innen wachsen. Wermuth in die Kam-
mern gestreuet / allda die Flöhe innen
sind / vertreibet sie auch.

Item Kröten-Dill / *Cotula foetida*,
oder *Amaracus Galenica* in die Kam-
mern gestreuet / oder das Kraut und die
Blumen davon in Wasser gesotten /
und die Paviment oder Estrich damit
besprenget / vertreibet sie auch.

Item Tarden-Samen mit Meers-
Zwiebeln in Eßig gesotten / und damit
besprenget.

Senff-Samen und Oleander in
Wasser gesotten / thuts auch.

℞. Raden oder *Nigellam*, lege sie
ins Wasser / biß sie weich werden / bes-

sprenge die Kammer damit. Item laß die Kammern fein sauber und rein ausgehen / darnach nimm ungelöschten Kalch / der fein klein gestossen / und durch ein Sieb getrieben ist / besprenge die Kammern damit.

Mache einen Rauch von Kinders Mist / so weichen Wanzen und Flöhe.

Alexius Pedemontanus schreibt / was einer alle Flöh über einen Hauffen zusammen bringen wil / so sol er unter das Bett eine Grube oder Loch machen / oder eine Schüssel setzen / oder ein Bretlein legen / und Bären . oder Ziegen . Blut / oder Hocks . Blut drein thun.

Item man nehme Esels . Milch / und mache damit naß was man wil / tauche etwan ein Tüchlein / oder was anders darein / legß an einen Ort / so sammeln sich die Flöhe bald dahin / und hüpfen darauf.

Item mache einen Topff / der dem Boden gleich stehe / beschmiere ihn alenthalben mit Bären . oder Kinderns Schmalz.

Etliche schreiben / man soll ein Holz mit Fuchs . oder Igel . Schmalz salben /
und

und an den Ort legen/da die Flöhe sind/
so sollen sie alle darzu kommen. Etliche
nehmen Igel- und Fuchs-Schmalz/
eines so viel als des andern zusammen.

Wann man die Würmlein/ so des
Nachts leuchten/ aufhänget in dem
Hause/ so bleiben keine Flöhe.

Wann der Fuchs vil Flöhe hat/so nimt
er ein Puschlein Wolle ins Maul/ und
lauft ins Wasser/ daß er nur oben das
Maul heraus recket/da kriechen die Flöhe
aus dem Wasser immer nach der trockenē
Wolle / wann er hernach mercket / daß
sie alle hinein gekrochen sind/ so läßt er
das Puschlein Wolle fallen/ und laufft
aus dem Wasser darvon. Wollen ihm
nun Weiber und Jungfern nachfolgen/
mit ihrer Flöh-Jagt/ so können sie des
Ungeziefers auch wol leicht los werden.

Man schmiere einen neuen Hasen in
wendig und auswendig mit Böcken-
Unschlit / setz ihn zum Bette / so kom-
men sie alle daran? oder mische Zies-
gen-Blut mit Odermennig Safft/
oder mit Laugen/ besprenge das Ge-
mach / so sterben sie alle. Man zünde
Poley

Woley in dem Gemach! da die Flöhe
innen sind / an / so sterben sie.

Man nehme Terpentin / schmiere
ihn auf ein sauberes Bret / stell's an
den Ort / da die Flöhe sind / so behanz-
gen sie an demselbē. Aber genug hiervon.

Der II. Anhang
kurtzweiliger

Flöh. Geschichten.

1. Ein Weib fand im Winter Flöhe
in ihrem Pelze / und beklagte sich /
daß sie auch bey der kalten Zeit solcher
nicht entnommen seyn könnte. Darauf
sagte ein andere: In den Pelzen ha-
ben die Flöh ein ganzes Jahr ihren
Sommer.

2. Es schriebe einer einem Soldaten
einen Zettel anzuhengken für die Flöhe /
nachgehenden Begriffs:

Ey beißt / ey beißt ihr Flöh und Läuß /
und bringt an Galgen eure Speiß.

3. Taubman sagte: Er hielt mehr
von einem Flohe / als von dem besten
Hirschen; weil diser den Unterthanen
schade / und oft arme Leute mache / das
thue kein Floh.

4. Als

4. Als Mr. Goulard sich zu Bette legte / und von den Flöhen sehr übel geplaget wurde / löschte er das Licht aus / damit sie ihn nicht mehr sehen möchten.

5. Ob gleich der Floh ein sehr kleines Thierlein ist / so schreibt doch Scaliger Exercit. 59. und 326. er sey von einem Africanischen Künstler an ein dermassen subtiles und leichtes güldenes Kettlein gehencket worden / daß / dessen unersachtet / der Floh seine gewöhnliche Sprünge verbringen können. Er hat bisweilen seiner Frau das zarte Blut ausgesogen / und wan er satt gewesen / sich ins Bette gelegt.

6. Vor einigen Jahren ist zu Passau ein Künstler gewesen / welcher die Flöhe konnte an güldene Kettlein hencken / die er hernach umb grosses Geld verkauffte.

7. Jener berühmter Mann bringet folgende Gleichnissen von den Flöhen hervor: Ihr sollet den Ohrenbläsern nicht Platz geben / welche wie die Flöhe von einem Ort zum andern hüpfen. Die Indianer zu Goa pfiegen ihre
Häu

Häuser inwendig mit Kinder-Mist zu schmieren/ und sagen / daß solches gut für die Flöhe sey; also sollet ihr eure Ohren auch mit etwas schmieren / damit kein Geschwätz hinein könne. Und wie jener Epäus geschryen/ und die Götter umb Hülf angeruffen/ wan ihn ein Floh gebissen; also sollet ihr euch vor dem giftigen Biß der Zutitler und Mährten-Träger auch fürchten. Und wie die Weiber mehr/ als die Mannspersonen von den Flöhen geplagt werden/ wie dessen Ursach Sebastian Scheffer beyh Melandro tom. 1. Jocosor. N. 11. also richten gemeiniglich die Weiber mit ihren Zungen das meiste Unglück an

8. Es schreibet Marcus Paulus Venetus von seiner Zeit/ daß die Inwohner des Königreichs Lacc in Indien/ so damahlen noch Heyden gewesen/ die Flöhe/ Läuse und Fliegen nicht tödten/ weil sie eine Seele haben.

9. Petrus de Victoria erzehlet eine wunderbare Geschichte/ die ihm und den Seinigen in America begegnet/ und zwar

Er war mit folgenden Worten: Er hat
 te sich einst/ nebenst seinen Gefärten/
 auf einer Americanischen Insel/ mit
 höchster Mühseligkeit befunden/ und
 weil der Nordwind gar kalt angefans
 gen zu wehen/ in einen Wald begeben:
 welcher ihnen an statt eines warmen
 Rocks seyn sollen. Wie sie nun mit
 ten in solchen Forst hinein gelanget/ ist
 ihnen ein ganzes Heer von Flöhen bes
 gegnet/ welche aus dem daselbst feuchts
 ten und allezeit faulen Erdreich gebor
 ren/ sich/ ihrer Art nach/ zu einer gros
 sen unzählbaren Menge gemehret/ und
 weil sie selbiger Gegend eine/ für ihre
 Brut und Nahrung bequeme Erde an
 getroffen/ aus den sumpfigten Erdflös
 sen überall herum gehüpffet; Nicht
 Mann für Mann/ oder einzelner Weise
 sondern mit ganzen dicken Hauffen
 die Kräuter und Baumzweige hinan
 gesprungen/ und das Laub abgefressen.
 So bald aber diesem Ungeziefer der
 Geruch von Menschen entgegen ge
 kommen/ ist es von den Bäumen her
 ab/ ihnen auf die nacketen Glieder
 (denn

(denn sie giengen meistens bloß/ und hatten ihre Kleider hie und da an die Bäume gehengt; sprungen also nackt umbher/ umb sich desto leichter zu bewegen und zu erwärmen) gefallen/ bey Hunderten und bey Tausenden; und hat ihnen die Arme/ Baden/ Beine/ Hüfte/ sampt dem ganzen Leib schmerzlich gebissen/ zerstoichen/ und/ wie mit einem Bohrer gleichsam durchgraben. Ihre Zähnelein waren grausam wild/ fräßig/ und machten ein solches Getöse/ daß das ganze Geschwärm einen einhelligen Schall des kirrenden und gnirschenden Gebisses von sich gabe/ und man nicht weniger überlaut hören konnte/ wie sie zubissen/ als wie mans mercklich genug fühlete. Solcher Laut kame fast mit dem Gemurmel und Getöse der Seiden- Würmer überein/ wann sie die Maulbeer- Blätter benagen. Sie lieffen und sprangen eben so unverschämt herum/ als wie unsere Europäische Glöhe; waren aber viel grösser und ungeheurer/ verdrießlicher und häufiger.

Die von diesem Ubel überfallene
 Spanier wehreten sich mit Händen
 und Füßen/ schlugen todt/ und schüttel-
 ten von sich ab aus allen Kräfften / so
 viel ihnen möglich. Aber da hätte ei-
 ner tausend Hände mögen haben / sich
 solches Ungemachs genugsam zu entlas-
 ten; und doch nicht viel sollen ausrich-
 ten. Derowegen rissen sie Zweige und
 ganze Aeste von den Bäumen/ machten
 Pärmen/ und giengen gesamter Hand auf
 diese Harpyen loß/ mit grosser Furie/
 Grimm und Rachgier; schmissen und
 schlugen im finstern (den es war Nacht)
 auf das Geschmeiß/ in die Länge und ü-
 berzwerch; wolten auch nicht eher ruhen
 noch aufhören / biß sie durch Verder-
 bung eines unglaublichen Hauffens sol-
 ches Ungezifers/ genugsame Satisfaction
 eingekommen hätten. Denn die Rache
 ist süß; und solte es gleich nur Glöhe
 und Läuse gelten! Es gewann das Anse-
 hen als wolten die Nygmäische Zwerch-
 Männlein wider das geflügelte Heer der
 Kranichen zu Felde rücken / oder der
 Aegyptische Pharao/ wider die Hund-
 Stie-

Fliegen und Frösche eine Schlacht anstellen. Aber alle Macht und Gewalt der Menschen ist (wie allerdings auch die Manichäer bekennen müssen/) zu schwach gegen die Flöhe! Das allerverächtlichste Würmlein und Unzieser darff die allerstärckste und aufgeblasenste Stöcklinge ausfordern und verspotten/ damit der Mensch handgreifflich möge spüren/ wie tieff und in was für Schwachheiten er sey durch Verachtung des Göttlichen Gebots verfallen: als welcher/ in diesem Stande der Verweslichkeit/ auch so gar den Flöhen nicht bestand und mächtig genug; da sonst/ wann er im Stande der Unschuld wäre verbliben/ Panther; Thier/ Tiger und Löwen würden zu seinen Füßen gelegen seyn/ und sich unter das Joch seiner Herrschafft demüthig haben bücken müssen.

Kurz davon zu reden: das schändliche Geschmeiß/ die so verächtliche Flöhe/ sind mächtiger erfunden/ weder die schnaubende und Rachsäumende Spanier. Gemehr derselben erschla-
gen

gen / je aufrührlicher die übrigen im
 Walde wurden / und von allen Sei-
 ten Regiment: weise zum Entsatz herum
 gehüpffet kamen: also gar / daß / ob
 zwar die Spanier solche ihre Feinde /
 wie Spreuer und Staub solche an-
 fänglich geachtet / sie doch endlich /
 nachdem es zur Action gekommen /
 nach langem Flöh blutigen Gefechte /
 die Wahlstatt verspielet / Reiß: aus-
 nehmen / und selbigen Wald gänzlich
 quitiren müssen.

Zum Beschluß wird den Gelehr-
 ten zu Lieb aus Coelio Calca-
 gnino folgendes gesetzt /
 und zwar

I.

PULICIS NUNCUPATIO :

A Ra, marmora, saxa, ebur, tabella,
 Cum jacent sine honore prostituta,
 Calcari pedibus solent profanis.
 Cum verò fuerint dicata templis,
 Actutum innumeros merent honores.
 Sic vilis modò sordidusque pulx
 Capir denique nonnihil videri,

Cum

*Cum Rhetor sua vota nuncupavit;
Et scripsit breve Carmen in tabella:
Donum Antistitis esto Vatiensis.*

2.

Hieronymi Angeriani

EPITAPHIUM PULICIS.

Pulchra pulex teneræ penetrat dum
membra puellæ;

Clamque subit niveum dente pre-
mente femur;

Comprimitur digitis, & nigro clau-
ditur Oreo;

Sed dedit hoc illi Distichon alma
Venus:

Mortuus hîc jaceo, sed non hîc mor-
tuus ardens

Dum premor albenti pollice, vivo
PULEX.

